

9 770353 734051

INTERVJU

Urška Battelino:
Izgorevamo
zaradi slabih
odnosov

str. 26-27

AKTUALNO

Odzivi na vladno potrditev
trase hitre ceste str. 2-3

ŠPORT

Celjski »bombarderji«
pustošijo po Franciji str. 18

Št. 3 / Leto 72 / Celje, 19. januar 2017 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

DARILA

za naročnike novega tednika

str. 41

Ko sneg preseneti sredi januarja

Še nekaj dni po prvi »pošteni« pošiljki snega to sezono se je del Slovenije spraševal, kdo je ponovno zatajil, da so se potovalne poti malodane povsod spremenile v polžje. Slišali smo, da so bile razmere tokrat spet izredne. Toda ob prihodnji napovedi obilnejše snežne pošiljke bomo težko verjeli, da so ustrezne službe pripravljene. Tako so namreč zagotavljale tudi ob tokratnih napovedih. str. 3, 6

Foto: GrupA

GOSPODARSTVO

Na policah kmalu tudi
meso izbrane kakovosti str. 4

CELJE

Zaradi dobička tožba proti
občini str. 7

NAŠA TEMA

Delavec in robot z ramo
ob rami str. 12-13

KULTURA

Bumfest: krajši, a nič manj
»bumbastičen« str. 14

Razstava Dekade:
osemdeseta str. 15

REPORTAŽA

Drugačno spoznavanje
naravoslovja str. 29

KULINARIKA

Gurmanski hamburgerji

str. 35

UVODNIK

Ledeno

Minuli petek popoldne so praktično po vsej državi vladale izredne razmere. Zapisi na socialnih omrežjih v smislu »za pot namesto deset minut potreboval uro in pol« ali »šest ur za pot iz Ljubljane do Koroške« so kapljali drug za drugim. Gneva je bilo obilo. Večina se je spraševala, kako lahko ponovno sneg pristojne vzdrževalce cest »presenet« prav sredi januarja. Zlasti na poti od Velenja do Koroške so situacijo namesto tistih, ki v žep pospravijo denar za vzdrževanje cest in naj bi omogočili njihovo prevoznost, reševali gasilci. Kot so dan za izjemno delovnim dnevem zapisali sami, so šli na prvo intervencijo ob enih popoldne in se vrnili nazaj v »štab« dvanaest ur kasneje. Premražen, utrujen, izčrpani. Čeprav so prav sami ponovno dokazali, da so povsem upravičeno na vrhu lestvice priljubljenih poklicev, je namreč kritika padala tudi po njih. Neupravičeno.

Da zaradi januarskega snega obstane večji del Slovenije, najbrž ni naključje. Potovanje na Koroško je bilo prav tako mučno kot potovanje na drugi konec države. Da ne omenjam slabe prevoznosti po mestih. Roko na srce, da nekdo s parkirišča sredi Celja do table, ki označuje konec mesta, potrebuje uro in dvajset minut, najbrž ni povsem normalno. Verjamem, da lahko levji delež za nek zastoj doprinese tovrnjak, ki zaradi neprimerne opreme povzroči daljši zastoj. Tudi osebni avtomobil s letnimi pnevmatikami. Ampak da ceste niso urejene niti naslednji dan ali celo še dan zatem in da na voziščih in pločnikih ležijo ledene ploskve, tega pa ne moremo naprtiti ne prvemu ne drugemu.

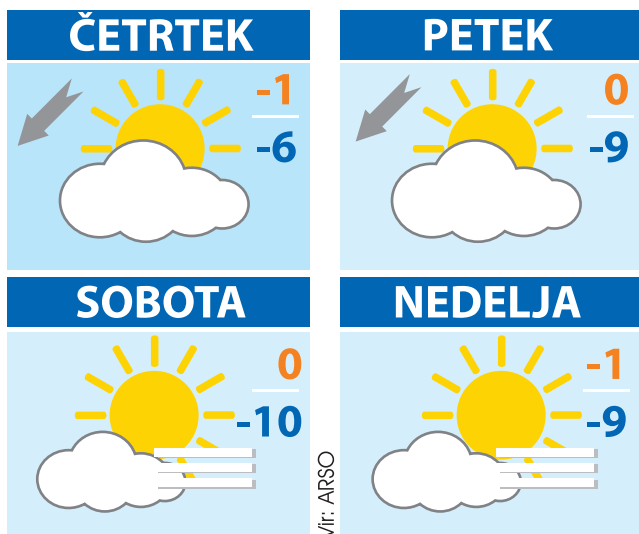
In vsako leto se zgodba ponovi. Prav vedno stisnemo zobe in pustimo, da mine. Do kdaj še?

Ko smo se v nedeljo po kosilu v prijetnem sončnem in za zimo dokaj toplem vremenu odpravili na družinski sprehod po eni naših klasičnih poti po vasi, smo začudeno opazovali, kako je očitno čiščenje cest ostalo pri tem, kar se je pač naredilo v petek v tistem metežu. Še bolj smo bili ogorčeni nad stanjem pločnikov. Še najbolj nad »pločnikom« nad avtocesto. Tistega snega tam letos (resnici na ljubo tudi minula leta ne) nista preganjala nobena lopata ali stroji. Tako lahko pešci prečkajo nadvoz, ki je že tako nevaren zaradi slabe vidljivosti in prehitre vožnje voznikov, zgolj po vozišču. Kakšne signale ob tem prejemamo pešci iz mimovozečih avtomobilov, mi najbrž ni treba pisati. Nič bolje se ne godi pločnikom drugje. Tudi tisti namreč, ki so bili deležni kakšne obdelave z mini plugom, so ostali ledeni, kupi snega med pločnikom in voziščem pa glasno pričajo o tem, kako polovičarski smo. Na enem od najbolj obremenjenih celjskih križišč si moral v soboto zjutraj pokazati dobro pripravljenost plezanja čez kupe snega, ki sta jih proti semaforju potisnila cestni plug na eni strani in mini plug s pločnika po drugi strani. Komu mar za invalide, ki so morda morali po kakšnem oprasku ali zgolj za nekaj minut na zimsko sonce? Tudi dojenčki očitno lahko ostanejo kar med štirimi stenami.

Mag. MARJETKA
RAUŠL LESJAK

Ko smo se v nedeljo po kosilu v prijetnem sončnem in za zimo dokaj toplem vremenu odpravili na družinski sprehod po eni naših klasičnih

Misel tedna

Navade ne moreš vreči skozi okno; prav počasi jo moraš korak za korakom premamiti ven po stopnicah.

(Mark Twain)

Katastrofa za Spodnjesavinjčane

Po pravico
na sodišče

Združene civilne iniciative Braslovč, Polzele in Šmartnega ob Paki so se že odzvale na vladno potrditev državnega prostorskega načrta, ki predvideva gradnjo hitre ceste Velenje–Šentrupert. Ker so prepričani, da je projekt z regionalnega, s prometnega, z okoljskega in s finančnega vidika slaba rešitev, bodo pravico iskali po sodni poti. Najprej napovedujejo ustavno presojo, če bo treba, bodo šli tudi na evropsko sodišče.

Civilne iniciative vseh prizadetih občin že leta opozarjajo na nepravilno umeščanje in nespametno načrtovanje trase, ki bo, če bo do gradnje res prišlo, odnesla več kot 51 hektarjev najkakovostnejše kmetijske zemlje, poleg tega bo brez doma ostalo 42 družin. Ob tem civilne iniciative opozarjajo tudi na neekonomičnost in razmetavanje z davkoplačevalskim

denarjem, saj naj bi bila trasa Velenje–Šentrupert za 188 milijonov evrov dražja od trase Velenje–Arja vas. To je le nekaj argumentov, s katerimi so skušale vlado prepričati, da bi odobrila ponovno vrednotenje vseh možnih tras. Brez uspeha. »Očitno se je ta vlada odločila zaključevati projekte, ki si jih je začrtala, ne glede na to, kakšne bodo posledice. Zdi se, da ta vlada ne želi prisluhniti argumentom in tudi ne upoštevati lastnih državnih strategij,« je v odzivu dejal arhitekt **Urban Jeriha**, strokovni sodelavec iniciativ. Ob tem je poudaril, da je ministrstvo s to odločitvijo in sprejetjem slabo pripravljenega državnega prostorskega načrta prelomilo tudi zavezo iz leta 2011: »Predstavnik ministrstva so rekli, da bodo spoštovali ugotovitve medresorske delovne komisije, ki je ugotovila neskladje in neprimernost zdaj izbrane trase F2-2. Ministrstvo je s to od-

ločitvijo pokazalo dvoličnost in da ne spoštujejo niti lastnih ugotovitev.« Jeriha je ob tem dejal še, da vsa ta opozorila, namenjena vladi, niso zgolj opozorila in napolnjenja civilne družbe, temveč da gre za mnenja in opozorila številnih strokovnjakov ter strokovnih nevladnih organizacij.

Dovolili gradnjo, zdaj bi rušili

Cesta bo verjetno še najgloblje zarezala v življenja ljudi v občini Šmartno ob Paki, kjer bo porušeni največ stanovanjskih stavb. O rušitvah je govorila tudi okoljska ministrica Irena Majcen, pri čemer so bili krajani Podgore, ki jo bo cesta povsem spremenila, nad njenimi odgovori zelo razočarani. Predstavnik civilne iniciative Šmartno ob Paki **Martin Podgoršek** je bil do ministričinega nastopa zelo kritičen in jo je označil za lažnivko. »Ministrica laže

in zavaja, ko govori o časovnem poteku umeščanja trase, laže, ko govori o rušitvah. Ko je dajala izjavo in dobila vprašanje, ali gre res za 42 stanovanjskih hiš, je ovinkarila, češ da gre za toliko stavb, ampak da so to pomožni objekti in podobno. To ni res. Skupno bo porušeni več kot sto stavb, 42 stanovanjskih. Razselili bodo 120 ljudi,« jezen in ogorčen hkrati razlagal Podgoršek.

V oči bode namreč to, da je okoljsko ministrstvo v času umeščanja ceste v prostor ljudem izdalo pravnomočna gradbena dovoljenja za gradnjo stanovanjskih hiš, danes pa želi to isto ministrstvo prav te hiše zrušiti zaradi ceste, ki jo je že ob izdaji dovoljenj umeščalo v prostor. Poleg tega je pod takrat izdanimi gradbenimi dovoljenji podpisana ista gospa, ki v imenu ministrstva danes vodi postopke umeščanja trase.

Ob tem pobočju Gore Oljke želi vlada zgraditi hitro cesto Velenje–Šentrupert. V Spodnji Savinjski dolini se strinjajo, da ceste, ki zahteva takšen davek, ne potrebujejo. Povsem drugačno je mnenje v Velenju, kjer so z odločitvijo vlade zelo zadovoljni. Kot pravijo, je to tudi edina pravilna in smotrna odločitev. Ali se bomo kdaj res vozili po cesti, naslonjeni na pobočje za tukajšnje stanovalce svete gore, bo pokazal čas. Najprej pa bodo o tem odločali sodniki.

Vlada sprejela načrt hitre ceste

Hitra cesta od Šentruperta do Velenja tudi v načrtu razvojnih programov 2017–2020

Dnevni red zadnje seje vlade je napovedoval njen odgovor na poslansko pobudo Matjaža Hanžka iz Združene leve, ki je vlado pozval k zaustavitvi postopka sprejemanja državnega prostorskega načrta za hitro cesto od Šentruperta do Velenja, in sicer kot zadnji poskus, da jo odvrne od namere, da sprejme uredbo o DPN za traso F2-2. Ta je Hanžku odgovorila tako, da je uredbo sprejela.

Ministrica za okolje in prostor Irena Majcen je po seji vlade povedala, da je sprejemu uredbe nasprotoval kmetijski minister Dejan Židan, za katerega je znano, da se ne strinja z uničevanjem kmetijskih zemljišč zaradi gradnje hitre ceste. »V nekem delu se je DPN z zasnovo trase uspel izogniti kmetij-

skim zemljiščem, v določenem delu pa ne. V čim večji meri smo se poskušali izogniti tudi stanovanjskim stavbam, kar nam tudi ni uspelo v celoti, zato je približno štirideset stavb predvidenih za rušenje,« je povedala ministrica, ki je prepričana, da bo investitor, torej Dars, storil vse potrebno, da bo dosegel dogovor s lastniki stavb o ustreznem nadomestilu.

Na novinarsko vprašanje, ali je vlada pri sprejemanju uredbe imela v mislih napoved civilne iniciative in drugih, da bodo uporabili vsa pravna sredstva za izpodbijanje uredbe, je ministrica Majcnova odgovorila, da se zaveda težavnosti umeščanja državnih prostorskih načrtov v Sloveniji. »Ni trase, pri kateri se ne bi srečevali s to težavo, a ne zaradi prote-

stov civilnih iniciativ. Res pa je, če pomislim na občino Braslovče in na to, da so pred nekaj leti tam sami predvideli za gradbeno cono 150 hektarjev kmetijskih zemljišč, da njihovo dejavnost zdaj zelo težko objektivno ocenjujem, ko gre pri cesti za 30 do 40 hektarjev kmetijskih zemljišč,« je še povedala.

Vlada je sklenila tudi, da bo projekt hitre ceste od Šentruperta do Velenja, ocenjen na 300 milijonov evrov, uvrščen v načrt razvojnih programov 2017–2020. Uredba, s katero vlada v skladu z Zakonom o umeščanju prostorskih ureditev državnega pomena v prostor sprejme državni prostorski načrt, daje podlago za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja.

ROBERT GORJANC

Bolj medlo, a kljub temu ne-zadovoljno se je na odločitev odzval župan Šmartnega ob Paki **Janko Kopušar**, ki je povedal, da je o odločitvi vlade izvedel iz medijev. Priznava, da so glede na dogajanja v drugi polovici leta 2016 v občini takšno odločitev pričakovali. Kopušar, ki so mu številni predstavniki civilnih iniciativ očitali neodločnost in naklonjenost tako imenovanemu velenjskemu lobiju, ki naj bi po mnenju Spodnjesevinjčanov to cesto tudi izsilil, obljublja, da bo občina prizadetim krajanom pomagala po svojih močeh in v okviru pristojnosti. Prihodnji teden se bo sestel tudi z zborom krajanov, kar je bilo sicer načrtovano že pred vladno odločitvijo. Bo pa osrednja tema najverjetneje sprejetje, za mnoge sporne-ga državnega prostorskega načrta.

Zbirajo denar za pravno pomoč

Občine so lani sicer nekaj denarja namenile za delovanje civilnih iniciativ, a se morajo te znajti predvsem same. Tako na primer zbirajo prostovoljne prispevke za kritje stroškov pravne pomoči. »Puške ne bomo vrgli v koruzo,« je odločen Podgoršek. Kot pravi, bodo najprej preverili, ali je odločitev skladna z ustavo. Najprej bodo člani iniciativ izčrpali vsa pravna sredstva doma, če bo treba, bodo šli vse do evropskega sodišča. Jeriha je ob tem spomnil, da sta bili slovenska vlada in z njo vsa Slovenija v zadnjem času že opozorjeni zaradi sprejemanja sporne zakonodaje. »Ta odločitev zagotovo sodi med takšne,« je jasen arhitekt.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

V Velenju zadovoljni

V Mestni občini Velenje so si več let prizadevali za čimprejšnjo umestitev trase hitre ceste tretje razvojne osi v državne prostorske načrte. Po njihovem mnenju bo cesta povezovala regionalna središča in trasa F2-2 bo to nalogo najbolje opravljala. Velenje kot gospodarsko središče, v katerem ima sedež tudi eden največjih slovenskih izvoznikov, to je Gorenje, namreč tretjo razvojno os nujno potrebuje. V občini verjamejo, da se bodo zdaj aktivnosti za pripravo projektov za pridobitev gradbenega dovoljenja za hitro cesto dogajale še hitreje. Velenjski župan Bojan Kontič je predsedniku vlade Miru Cerarju in ministrici za okolje in prostor Ireni Majcen poslal dopis, v katerem je izrazil navdušenje, da je vlada izpolnila predvolilno obljubo in je po večletnih prizadevanjih trasa končno umeščena prostor. Mestna občina Velenje bo še naprej nudila projektu vso podporo, so v občini zapisali v sporočilu za javnost.

BGO

Ko nam jo zagodeta sneg in led

Ob zadnjem nekoliko obilnejšem snegu se nismo znašli ravno najbolje

NE PREZRITE

Kako mraz in sneg vplivata na delo branjevcov, poštarjev in smetarjev?

stran 6

Snega smo se odvadili. O tem pričajo razmere, ki so nastale na naših cestah in ulicah pred koncem tedna ter so se nadaljevale v nov teden. Naše ceste in ulice po sneženju seveda zares niso bile v ravno zavirljivem položaju. Začelo se je tudi iskanje krivcev.

Pri tem so nekateri s prstom takoj pokazali na ministrstvo za infrastrukturo, ki je lani spomladi pripravilo nov Pravilnik o rednem vzdrževanju cest. Ministrstvo svojo morebitno krivdo odločno zanika in omenja, da je bilo spremenjeno le določilo glede prevoznosti klancev. »Edino novost v pravilniku na področju zimskega vzdrževanja cest predstavlja določilo, da se na odsekih cest z vzdolžnim naklonom nad 10 odstotkov šteje, da je prevoznost zagotovljena tudi, če je promet možen le z uporabo snežnih verig,« odgovarja ministrstvo. Novo določilo se nanaša predvsem na gorske prelaze Vršič, Predel in Jezerski vrh.

»Izvajanje zimske službe ostaja na isti ravni kot doslej,« zagotavlja ministrstvo. Upravitelj cest sam odloči, kdaj bo začel posipavati oziroma plužiti. »Najpozneje takrat, ko je na avtocestah, hitrih in državnih cestah – kjer je povprečen letni dnevni promet več kot štiri tisoč vozil – največ 10 centimetrov snega, in do 15 centimetrov za ostale državne ceste,« omenja ministrstvo. Po ureditvi v naši državi ima avtoceste na skrbi Dars, državne in regionalne ceste direkcija za infrastrukturo ter občinske ceste posamezna občina. Na našem območju je glavni izvajalec družba Voc, podjetje za vzdrževanje in obnovo cest.

Obilnega sneženja niso pričakovali

In zakaj smo bili od konca tedna priča tako hudim razmeram na posameznih slovenskih cestah, da so bila zaradi njih napisana celo protestna pisma? **Bogdan Kočever** iz celjske družbe Voc pripisuje to posebnim vremenskim razmeram. »Te smo pričakovali, vendar ne v takšnem obsegu,« odgovarja Kočever in opozarja na močno podhladitev podlage in na to, da je dež prešel v sneg. »Preventivne posipe smo izvajali že v dežju, saj je bila napoved dokaj natančna. Dež je sol spral z vozišča, zato je prišlo na nekaterih površinah do lepljenja snega in zamrznitve,« opisuje razmere Kočever. Tako so nastale ledene plošče, ki jih pri tako nizkih temperaturah, kot so se pojavile, ni bilo mogoče odstraniti. Takšno stanje ostaja na cestah, vse dokler se temperature ne povzpnejo na približno pet stopinj Celzija. To velja tudi za cone za pešce. Tako pravi Bogdan Kočever, ki je med pogovorom spomnil, da so veljale podobne razmere na primorski avtocesti že dan prej kot v naših krajih.

Po sneženju je bilo s težavami povezano tudi pešačenje po ulicah Celja. In sicer po snegu, ki se je oprijel podlage, zato so morali Celjani in okoličani hoditi po spolzkih površinah. Kočever pravi, da se snega tako ni dalo odstraniti. Za celjske ceste ima družba VO-KA na skrbi letno vzdrževanje cest in pregledniško službo, in sicer tudi v zimskih razmerah. Pogodbeni izvajalec zimske službe je družba Voc.

BRANE JERANKO, foto: GrupA

Kaos je bil v petek popoldne na celjskih cestah neobvladljiv.

Vozilo, ki smo ga ob zadnjem sneženju najtežje pričakovali, sploh ni plužilo.

Avtomobil je pred vožnjo treba očistiti, nenazadnje tudi zaradi kazni, ki nam preti. Tako smo čistili ob zadnjem obilnejšem sneženju.

Večinoma pločniki in zlasti prehod iz cestišča na pločnik niso bili očiščeni niti do ponedeljka.

Na policah kmalu tudi meso izbrane kakovosti

Okrogel znak z napisom Izbrana kakovost – Slovenija bo poleg izdelkov Mlekarnice Celeia kmalu nosilo tudi meso iz Šaleške doline

Čeprav se delež potrošnikov, ki kupujejo slovensko hrano, od leta 2012 vztrajno povečuje, jih je ministrstvo za kmetijstvo lani k nakupu slovenskih izdelkov začelo spodbujati še z oznako izbrana kakovost. Gre za novo nacionalno shemo kakovosti, ki je namenjena kmetijskim pridelkom oziroma živilom. Cilj novega označevanja je ozaveščanje potrošnikov in pomoč, saj se marsikdo v poplavi evropskih, nacionalnih in komercialnih oznak o kakovosti, poreklu ter načinu pridelave in predelave izdelkov težko znajde. Potrošnik lahko zdaj na osnovi oznake izbrana kakovost ve, da je izdelek narejen iz slovenske surovine in da za kakovostjo in varnostjo stojijo pridelovalci in predelovalci ter certifikacijski organ, ki je nadziral pridobitev te oznake.

Prve so znak izbrana kakovost pridobile Ljubljanske mlekarne, od 28. oktobra lani ga ima tudi Mlekarna Celeia. Certifikat, ki potrjuje, da so mlečni izdelki iz mleka, pridelanega in predelane v Sloveniji, ki je odlične mikrobiološke kakovosti in sveže, je pridobilo več kot 1.100 kmetov, ki mlekarne dobavljajo mleko. S pridobljeno oznako torej mlekarne nadaljuje svojo strategijo, da mleko odkupuje izključno v Sloveniji in kupcem ponuja najboljšo slovensko kakovost.

Šaleška zadruga bo prva

Ta mesec ali najkasneje v prvih dneh februarja bo na trgovskih policah tudi goveje meso z oznako izbrana kakovost iz Kmetijske zadruge Šaleška dolina. »Kot prva zadruga smo za izbrano kakovost že certificirali skupino 350 rejcev, od katerih kupujemo govedo,« je povedal direktor Ivo Drev.

Znak izbrana kakovost je oktobra lani dobila tudi Mlekarna Celeia.

Projekta so se lotili skupaj s Kmetijsko zadrugo Rače, ki zanje že nekaj let kolje ekološko govedo in pakira ekogovedino z znamko Eko-dar. V Račah, kjer so se prav tako certificirali za novo oznako, bodo poskrbeli za zakol, razsek in predelavo govedine.

Ivo Drev pravi, da postopek certificiranja ni težak, vendar zahteva svoj čas. Kmetje, od katerih zadruga odkupuje govejo živino, so se organizirali v skupino rejcev in zadrugi predložili izjavo o članstvu. Pred certificiranjem je morala zadruga pri vsakem od njih opraviti notranji nadzor in na vsaki kmetiji preveriti, ali izpolnjuje pogoje, ki jih določa specifikacija o izbrani kakovosti za goveje meso. Nato je rejce po posebnem ključu pregledala še certifikacijska hiša Kon-Cert.

Nič več zavajanja potrošnikov

Certifikat izbrana kakovost pomeni, poudarja Drev, da je govedo zraslo in bilo zaklano v Sloveniji. »Vse se mora do-

Ivo Drev: »Marsikdo uvaža tretjerazredno meso in ga potem predela v slovenski izdelek. Cene takšnih izdelkov so vsekakor nizke, vendar se vprašajte, kakšna je njihova kakovost.«

gajati pri nas, v nasprotnem primeru rejec certifikata ne more dobiti. Pomeni torej, da živali v našo državo nismo pripeljali od drugod in bi jih pri nas le vzredili. V naši zadrugi smo že sicer od leta 2009 zavezani, da prodajamo izključno slovensko govedino. V zadnjih letih se je zavedanje potrošnikov o pomenu lokalno pridelane hrane občutno zvišalo, zato tudi iščejo hrano, v našem primeru je to meso, ki je vzrejeno in predelano v Sloveniji.«

Oznaka izbrana kakovost oziroma nova blagovna znamka je torej bolj kot za zadrugo pomembna za kmeta in potrošnika, še poudarja Ivo Drev. »Mi smo le vezni člen med njima in smo zelo veseli, da lahko tržimo izključno slovensko meso.

Končno bomo lahko vedeli, kaj je res slovensko. V preteklosti je bilo namreč kar precej zavajanja. Saj poznate zgodbe, ko je bilo meso pripeljano iz tujine in v Sloveniji le predelano, označili pa so ga kot slovenski proizvod. To je nepoštena praksa, ki je bila žal dovoljena. Zdaj bo oznaka izbrana kakovost za vselej opredelila, kaj je slovensko, in naši potrošniki ne bodo mogli biti več zavedeni.«

Cene ne bodo višje

Končni cilj kmetijske zadruge je certificiranih 600 do 700 rejcev, s katerimi sodeluje. Ivo Drev pravi, da bo zelo vesel, ko bodo v Sloveniji certifikate pridobili prav vsi kmeti, ko bodo tudi vse klavnice začele klati izključ-

Roman Gregorn: »Dvig kakovosti je dolgoročen proces, saj ne vključuje le proizvajalcev, ampak tudi pripravljavce sadja, to je hladilnice. In nenazadnje tudi trgovce, ki so v tej verigi zelo pomemben člen.«

no slovensko govedino in ko bo na trgu le meso z oznako izbrana kakovost. »Želim, da bi slovenski potrošniki končno videli, da lahko tudi v Sloveniji ustvarjamo poštene zgodbe. In da bi izbrana kakovost dobila takšen pomen, kot ga ima podobna oznaka AMA v sosednji Avstriji, kjer potrošniki nočejo živila, če na njem ne piše, da je iz njihove države.« Drev zagotavlja, da cene govedine izbrane kakovosti ne bodo višje od cen mesa, ki nima te oznake.

Šaleška zadruga bo najprej poskrbela za certificiranje rejcev s svojega območja in iz Zgornje Savinjske doline, kasneje pa tudi za vse ostale, ki bodo to želeli. »Prepričan sem, da rejci, ki ne bodo imeli certifikata izbrana kakovost, kmalu ne bodo mogli več v klavnicah oddajati svoje živine,« še pravi Drev.

Sredi leta še Laščani

Predvidoma sredi leta bo meso z oznako izbrana kakovost dala na trg tudi Kmetijska zadruga Laško. Direktor Jože Žabkar je povedal, da so vso potrebno dokumentacijo že oddali, tudi presoja vseh petdesetih rejcev, od katerih kupujejo govejo živino, naj bi bila končana kmalu. Čaka jih še certificiranje njihovega me-

snopredelovalnega obrata in nato še trgovine.

Sadjarji se še usklajujejo

Za vstop v shemo izbrana kakovost se intenzivno pripravljajo tudi pridelovalci in predelovalci sadja. Kdaj bodo dobili zeleno luč za začetek certificiranja, še ni znano, je pa specifikacija za ta sektor v zaključni fazi potrjevanja. »Sadjarji še vedno usklajujemo posamezne kakovostne parametre, kot sta na primer velikost jabolk in njihova trdota, ter določamo ostalo vsebino sheme, ki jo bo ta standard kakovosti vseboval,« je povedal direktor šentjurske Meje Roman Gregorn. Podjetje se bo vsekakor vključilo v shemo, saj si tudi sicer prizadeva za pridelavo zdrave, kakovostne in varne hrane. Oznaka izbrana kakovost bo le še potrdila, da je res tako.

V Meji kakšnih posebnih prednosti pri prodaji zaradi oznake izbrana kakovost ne pričakujejo. »Pričakujemo le določen napredek pri urejanju trga in dolgoročni dvig kakovosti. Certificacija namreč pomeni korak k nadzoru in uniformiranosti, posledica tega pa bo tudi večja preglednost trga,« je še povedal Gregorn.

JANJA INTIHAR
Foto: Grupa

Nova oznaka Izbrana kakovost – Slovenija lahko označuje le živila slovenskega izvora, ki imajo znano poreklo. Proizvajalci mleka, mesa in sadja bodo z vključitvijo v to novo shemo kakovosti potrošnikom jasno sporočali, da je njihov izdelek višje kakovosti in v celoti pridelan oziroma rejen ter predelan v Sloveniji.

Skupina Gorenje lani z 8 milijoni evrov dobička

Gorenje je objavilo prve ocene poslovanja v letu 2016 in napovedi za leto 2017. Celotna skupina je lani prihodke od prodaje povečala za 2,6 odstotka na 1,257 milijarde evrov. Čistega dobička bo 8 milijonov evrov, kar je nekoliko več, kot so v družbi načrtovali. Leto 2015 je Skupina Gorenje sklenila s prav tolikšno izgubo.

Največ prihodkov je skupina ustvarila s prodajo gospodinjskih aparatov. Okrepila je prodajo inovativnih in premijskih aparatov, ki predstavljajo že približno 27 odstotkov vseh prodanih velikih gospodinjskih aparatov. Lani je Gorenju uspelo povečati prodajo v Rusiji, Ukrajini ter državah vzhodne Evrope, a tudi v Avstraliji, ZDA in Aziji.

Za letos v Velenju načrtujejo nadaljnjo rast prodaje. Prihodki naj bi se v primerjavi z lani povečali za 4,6 odstotka. Več naj bi prodali izdelkov s premijsko blagovno znamko Asko, rast prodaje pa pričakujejo na večini svojih trgov. Ob tem računajo, da se bodo povprečne prodajne cene velikih gospodinjskih aparatov zvišale za 4 odstotke. Poleg višjih prihodkov v Gorenju letos načrtujejo tudi višji čisti dobiček. Znašal naj bi malo več kot 13 milijonov evrov.

JJ

Kmalu narok o podjetju Simer

Celjsko sodišče je sklicalo narok, na katerem bo obravnavalo ugovor proti vodenju prisilne poravnave v celjskem podjetju Simer. Ugovor je novembra lani vložila Družba za upravljanje terjatev bank (DUTB) in predlagala stečaj.

Slaba banka je v ugovoru navedla, da je stopnja verjetnosti, da bo Simer s prisilno poravnavo rešil svoje finančne težave, manjša od 50 odstotkov. Poleg tega meni, da bi bili upniki, če bi šlo podjetje v stečaj, bolje poplačani. DUTB, ki ima do celjskega podjetja za 2,2 milijona evrov terjatev, je stečaj predlagala že februarja lani. A je Simer kmalu zatem vložil predlog za uvedbo prisilne poravnave, ki ga je sodišče sprejelo in s tem ustavilo odločanje o stečaju.

DUTB se je na takšen sklep pritožila in med drugim tudi navedla, da Simer zelo očitno zlorablja pravna sredstva. Ker je višje sodišče ugotovilo, da v postopkih ni bilo storjenega nič nezakonitega, je slaba banka na celjsko sodišče poslala ugovor proti vodenju prisilne poravnave. Narok, na katerem se bodo predstavniki podjetja Simer srečali s predstavniki Družbe za upravljanje terjatev bank ter ostalimi upniki, bo 6. februarja.

JJ

»Slovenija je več kot postajališče za kapučino«

Terme Topolšica in Kamp Menina na turističnem sejmu v Stuttgartu

V nemškem Stuttgartu se na prvem letošnjem večjem turističnem sejmu, ki se bo končal v nedeljo, predstavlja tudi Slovenija. Na osrednjem sejmu za počitnice in oddih, ki zajame obiskovalce iz vse nemške zvezne dežele Baden Würtemberg in je prvi znanilec turistične sezone, sta se predstavila tudi dva turistična ponudnika Savinjske regije, Kamp Menina in Terme Topolšica.

Dežela Baden Würtemberg je največja zunanjetr-

govinska partnerica Slovenije in je izjemnega pomena tudi za razvoj slovenskega turizma. »Zato je prisotnost Slovenije in slovenskih ponudnikov na sejmu CMT Stuttgart kljub dolžini, traja namreč kar devet dni, nujna,« je opozorila Majda Rozina Dolenc, vodja predstavništva Slovenske turistične organizacije v Nemčiji.

V Nemčiji se predstavljajo Sava Turizem, Hit Alpine, Turizem Ljubljana, Maribor-Pohorje, Terme Topolšica,

a tudi manjši specializirani ponudniki, kot so ekološko Posestvo Trnulja in Kamp Menina ter agencija Atur Travel. Med sodelujočimi je tudi Mreža postajališč za avtodome, saj je sejem namenjen tudi temu segmentu turizma. Animacijo na slovenski stojnici je prevzela Savinjsko-Šaleška regija.

Na sejmu po goste

Jure Kolenc, direktor Kampa Menina, je prepričan, da bi morala Sloven-

ska turistična organizacija (STO) sejem v Stuttgartu še bolje izkoristiti. Priznava, da je letos bil narejen korak naprej in v pravo smer, a je to za trg s toliko turističnega potenciala še premalo. Sam se je za sodelovanje na sejmu odločil predvsem zato, da bi v Slovenijo in Kamp Menino pripeljal več nemških gostov. »Za zdaj smo zelo dobro znani pri Nizozemcih in Belgijcih. Želimo si še Nemcev,« pravi. Zelo pomembno je, kot je še izpostavil, da bi v

Sloveniji pripravili res celostno predstavitev, s katero bi spremenili miselni tok nemških turistov, da je Slovenija zgolj postojanka za kapučino na poti do hrvaške obale. »Moramo jim sporočiti, da se da tudi v Sloveniji marsikaj početi. Naš cilj mora biti, da se bodo nemški gostje najprej ustavili pri nas, tu ostali približno pet dni in nato še štirinajst dni pri južnih sosedih,« še pove Kolenc.

Še več nemških gostov si želijo tudi v Termah To-

polšica. Njihov predstavnik Davorin Aram je sodelovanje na letošnjem sejmu zelo pohvalil in izpostavil izjemno dobro organizacijo ter sejemsko promocijo. Sicer so, kot je povedal, Terme Topolšica na germanskem trgu že precej prisotne. Letos si poleg novih nemških gostov želijo še več obiska Italijanov, tako de se bodo v prihodnjih tednih in mesecih predstavili tudi na turističnih sejmih in srečanjih pri naših zahodnih sosedih.

LK

Za negativno mnenje kriva zakonodaja

Direktorica Celjskih lekarn opozarja na neskladje Zakona o javnem naročanju z lekarniško dejavnostjo

Računsko sodišče je decembra v revizijskem poročilu o nabavi zdravil v letu 2014 trem lekarnam, med njimi tudi celjski, ugotovilo nepravilnosti pri naročanju. Revizorji so v poročilu zapisali, da Celjske lekarne niso izvedle ustreznega postopka oddaje javnega naročila v skupnem znesku 23,4 milijona evrov, kar je v nasprotju z Zakonom o javnem naročanju. Zato so jim izdale negativno mnenje.

Revizorji so tudi ugotovili, da bi lahko lekarne »z ustrežno opredelitvijo pogojev in meril v postopku javnega naročanja dosegle nižjo nabavno ceno zdravila in bi pozneje dogovorjeni popusti bili izkazani že v knjigovodski listini«. Ocenjeni morebitni prihranki bi v Celjskih lekarnah znašali 262 tisoč evrov.

Direktorica Celjskih lekarn Lilijana Grosek zaradi negativnega mnenja računskega sodišča ni zaskrbljena. Pravi, da bi ga dobile, če bi bile revidirane, tudi ostale lekarne v Sloveniji. »Že v času revidiranja smo predstavnikom računskega sodišča pojasnili, da področje javnega naročanja za lekarne ni smiselno urejeno in bi bilo treba čim prej spremeniti zakonodajo. To si lekarne v okviru lekarniške zbornice prizadevamo že trinajst let, a brez uspeha. Morda bo tokrat drugače, saj je tudi računsko sodišče v skupnem poročilu o vseh treh revizijah ministrstvom za zdravje in za javno upravo naložilo, naj preverita ustreznost zakonodaje in predlagata spremembe,« pojasnjuje Grosekova in poudarja, da lekarne javnemu naročanju pri obnovah svojih prostorov ali nabavi opreme nikakor ne oporekajo. Povsem drugače pa je z nabavo zdravil.

Javna naročila niso potrebna

Za nabavo zdravil za nadaljnjo prodajo sploh ne bi bila potrebna javna naročila, pojasnjuje direktorica Celjskih lekarn. Cene za zdravila na recept določa država s pravilniki in tudi plačnik, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, se v

Lilijana Grosek: »Lekarniška zbornica si že nekaj časa prizadeva, da bi Zakon o javnem naročanju upošteval tudi posebnosti lekarniške dejavnosti. Vsi nas poslušajo in nas tudi razumejo, spremeni se pa nič. Podajajo si nas kot vroč kostanj.«

okviru sistema najvišje priznanih cen zdravil odloči, koliko bo za določeno zdravilo plačal. »To pomeni, da lekarne nimamo nobenega manevrskega prostora pri cenah, saj so te že določene,« pravi Grosekova. Kot pojasnjuje, je pri nabavi zdravil, ki jih ne plačuje zavarovalnica, ampak jih ljudje plačujejo sami, drugače. »Pri teh zdravilih delujejo mehanizmi trga in če bi sledili določilom zakona o naročanju, bi omejili izbor izdelkov, to pa je v nasprotju s tistim, kar naj bi lekarne počele.«

Za razvoj in posodobitve

In kaj pomeni 262 tisoč evrov morebitnih prihrankov, ki jih omenja računsko sodišče? »To je plačilo za delo, ki ga opravimo namesto dobaviteljev in za dobro sodelovanje z njimi. Način dobav in dostav se je namreč v zadnjih letih zelo spremenil in lekarne veliko dela opravimo namesto dobaviteljev. Teh tako imenovanih popustov ni na dobavnica, saj ne gre za popuste pri ceni zdravil. In zato zaradi njih tudi cene v lekarnah ne bi bile nižje,« pojasnjuje Grosekova in poudarja, da ves tako pridobljen denar ostane lekarni. Porabijo ga za razvoj, za nakup opreme in posodobitve poslovanja, deloma pa tudi za zaposlene.

JANJA INTIHAR

Stečajna upraviteljica Peka še ne želi razkriti, kdo je kupil bivšo prodajalno Peka v središču Celja.

Celjski Peko ima novega lastnika

Prodajalna bivšega Peka v središču Celja je dobila novega lastnika. Stečajni upraviteljici Tadeji Tamše je na javni dražbi približno 160 kvadratnih metrov veliko prodajalno s pomožnimi prostori uspelo prodati za 235 tisoč evrov.

To je za 90 tisoč evrov več, kot je znašala izklicna cena. Kdo je kupec, Tamšetova še ni želela razkriti, povedala pa je, da gre za podjetje iz Celja.

Na Celjskem zaradi stečaja Peka pred letom brez dela ni ostalo veliko ljudi. Peko je namreč že v preteklih treh letih v regiji zaprl večino svojih trgovin. Ostali sta le posloval-

nici v Celju in Velenju, še pred nekaj leti pa je imel Peko na Celjskem trgovine v Laškem, Žalcu in Tuševem trgovskem centru.

Prodajalne v Velenju stečajna upraviteljica še ni uspela prodati. Prva dražba je bila neuspešna, za drugo še čaka sklep sodišča. Kmalu bo stekla tudi proizvodnja v Pekovi tržiški stavbi. Oblikovalka čevljev Alja Viryent, sicer doma z Vranskega, je lani najela približno sto kvadratnih metrov veliko delavnico. Potem ko ni uspela najti investitorja, se je odločila za zagon proizvodnje čevljev svoje blagovne znamke s pomočjo predprodaje.

JJ

Zamenjava v vrhu BSH

V BSH imajo novega direktorja, odgovornega za tehnično področje.

Petra Eisermanna, ki se je po petih letih dela v Sloveniji vrnil na sedež skupine v München, je zamenjal Matija Petrin, ki v BSH dela že več kot 22 let. Ta se je v vodstvu nazarskega podjetja pridružil Boštjanu Gorjupu in Wolframu von Ohainu.

VEM,
KAJ JEM!

— PRIDELANO DOMA —

WWW.SIMBIO.SI | f

Tržnica ni primerna za nizke temperature

Priklop grelca je dovoljen le z namestitvijo števca električne energije

CELJE – Hud mraz povzroča težave branjevkam in branjevcem na mestni tržnici. Ta je v času najnižjih temperatur bolj kot ne samevala. Le dve ali tri branjevke so vztrajale kljub mrazu. Da je celjska tržnica neprimerna za zimske razmere, so branjevci opozarjali že ob njenem odprtju decembra 2009.

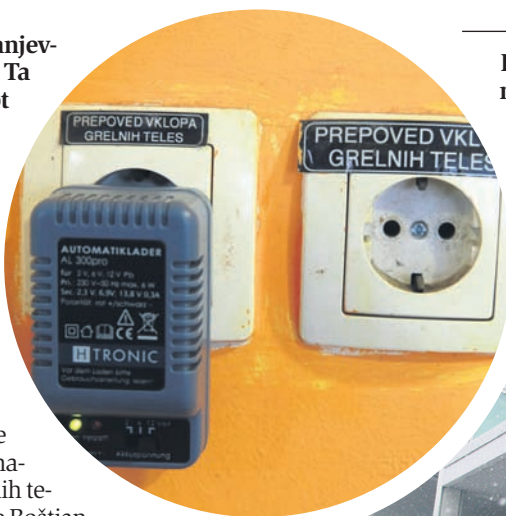
Branjevci, ki svoje izdelke na celjski tržnici prodajajo na stojnicah, električnih grelcev ne morejo uporabljati, saj tam priključitev na električno omrežje ni možna.

Drugeče je z branjevkami v tako imenovanih boksih, kjer je dostop do električne energije možen, a prepovedan. Tam je nameščen nalepljen obvestilo, da priklop grelnih teles ni dovoljen. Kot je pojasnil vodja tržnice Boštjan Jelenko, je tako, ker v pavšal, ki ga branjevci plačujejo, ogrevanje ni vključeno: »V mesečno najemnino je všteta razsvetljava, ne pa tudi gretje, za katerega je treba posebej plačati.« Če želijo branjevci priklopiti grelce, je treba to sporočiti upravi, ki namesti električni števec, na podlagi tega pa se poraba elektrike plačuje posebej.

A četudi bi se branjevci odločile, da bodo plačale električno energijo, porabljeno za grelce, to vsem ne bi bilo omogočeno, je pojasnil Boštjan Jelenko: »Tržnica ni bila zgrajena tako, da bi omogočala priključitev grelcev v vseh boksih. Varovalke tega ne bi zdržale.« Sicer je ocenil, da bi približno tretjina branjevcev svoje grelce lahko priključila na električno omrežje. A menda posebnega zanimanja za to niti ni, do zdaj povpraševanja po števcih za elektriko še ni bilo.

Branjevke in branjevci imajo sicer na tleh nameščene lesene deske, da ne stojijo na mrzlem betonu, po želji pa se lahko ogrevajo s plinskimi gorilniki.

EP, JI, foto: SHERPA

Branjevci morajo za tako imenovano rezervacijo in skladišče na mesec plačati 85 evrov, za vsak dan, ko prodajajo na tržnici, pa še dodatne 3 evre ali več, odvisno od prostora, ki ga zasedejo.

Marjan Žmahar, Prožinska vas: »Proti mrazu se borim s toplimi oblečili in obutvijo, saj je težko stati nekaj ur na takšnem mrazu. Prodajam lahko le gomoljnice ter kisl zelje in repo, a še to moram pokriti z odejami, da ne zmrzne. Čeprav je zaslužek zelo skromen, saj v teh dneh tržnico obiščejo le redki, pridem vsak dan. Pozimi bi bilo sicer dobro, če bi se dalo kaj zapreti, samo potem to ne bi bila več tržnica. Bolj kot to, da je pozimi mrzlo in poleti vroče, me na tržnici motita pomanjkanje parkirnih prostorov in skromno število dostavnih mest.«

Veronika Verbič, Polžanska Gorca: »Sem ena tistih, ki imajo radi mraz, zato me nizke temperature ne motijo in na celjsko tržnico pridem vsak dan. Težava je zelenjava, saj v Celje prinesem le tisto, ki je odporna na mraz. In še to moram hraniti v zabojčkih iz stiropora in jo pokriti z odejami. Bilo bi lažje, če prodajni pulti ne bi bili iz betona. Kupcev je malo, zaslužim le toliko, da imam za položnice. Simbio bi lahko pozimi vsaj delno zaprl tržnico, da ne bi tako pihalo.«

Ni zime za ... poštarje in smetarje

Tudi v času tako imenovane polarne fronte je naše življenje teklo po ustaljenih tirih. Za to je skrbelo tudi več delavcev na terenu. In kako je bilo poskrbljeno za njih? Ali so jim delodajalci olajšali delo v ekstremnih razmerah?

Smetarji iz podjetja Simbio

Smetarji so svoje delo opravljali kot ostale dni, edina sprememba je bil nekoliko prilagojen delovni čas. Kot je pojasnila predstavnica za odnose z javnostmi v podjetju Simbio **Helena Kojnik**, so smetarji svoje delo začeli nekoliko kasneje kot ponavadi, a ne toliko zaradi njih samih, temveč zato, ker so v mrazu klonile določene naprave. Največ težav so imeli z okvarami hidravlike za dvig zabojnikov.

Kot je pojasnila Kojnikova, bi bila situacija drugačna, če bi se temperature spustile pod -20 stopinj Celzija. Takrat bi se delo najbrž ustavilo.

Poštar zvoni tudi v mrazu

Triodstotni dodatek pri plači za delo na terenu poštarji prejema cel leto. Kot je opozoril direktor celjske poslovnice enote Pošte Slovenije **Srečko Sršen**, o ekstremnih temperaturnih stanjih in oteženem delu ne smemo govoriti le pozimi, temveč tudi poleti,

ko temperature močno narastejo. Prav zato lahko poštarji svoj delovni čas nekoliko prilagajajo celo leto. Poleti, v času najvišjih temperatur, lahko začnejo delati bolj zgodaj, pozimi pri nizkih temperaturah pa kasneje.

V času najnižjih temperatur so sicer poštarjem in ostalim terenskim delavcem Pošte Slovenije, ki so neposredno in najbolj izpostavljeni mrazu, priskrbeli zimsko opremo. »Poskrbeli smo za primerno zimsko obleko, podobleko in spodnje perilo, toplo obutev, kapo in vse, kar spada zraven. Prav tako jim prvi nadrejeni vedno svetuje, kako ravnati v ekstremnih vremenskih razmerah.

EP, foto: SHERPA

Kmalu nova ležišča za brezdomce

CELJE – Zaradi pomanjkanja prostora in zaradi porasta števila ljudi brez strehe nad glavo je mestna občina ob zavetišču za brezdomce v Kosovi ulici 7 postavila štiri bivalne zabojnike.

Ti bodo nekoliko omilili prostorsko stisko, poleg tega je nastanitvene zmogljivosti v kletnih prostorih zavetišča treba obnoviti. Občina je gradbeno dovoljenje za postavitev zabojnikov pridobila jeseni, izvajalec postavitve bivalnih enot pa je podjetje Elektro Turnšek Container.

Tri bivalne enote bodo namenjene namestitvi brezdomcev, ena bo namenjena za sanitarije. Izvajalec del je opravil vsa dela razen zaključnega sloja na fasadi, saj vremenske razmere konec prejšnjega meseca in v začetku tega leta niso dopuščale izvedbe del.

Celjska občina je za ta projekt namenila več kot 48 tisoč evrov, pri čemer notranja oprema še ni všteta v ceno. Občina zdaj čaka na pridobitev uporabnega dovoljenja, potem bo bivalne enote predala Zavodu Socio, ki upravlja zavetišče za brezdomce. Po obnovi kletnih prostorov bodo v zavetišču imeli na voljo osem ležišč več, kar pomeni skupno 32.

RG

Očetovski dopust po novem

Letos so očetje upravičeni do 50 koledarskih dni očetovskega dopusta. Od tega je 25 koledarskih dni plačanega, saj država zanj zagotavlja očetovsko nadomestilo. Za preostalih 25 dni zagotavlja država plačilo prispevkov za socialno varnost.

Lani se je namreč začelo postopno preoblikovanje neplačanega očetovskega dopusta v plačanega tako, da se vsako leto 25 dni neplačanega očetovskega dopusta preoblikuje v pet dni plačanega. Prvih 15 koledarskih dni očetovskega dopusta mora oče izrabiti do šestega meseca otrokove starosti. Od zadnjega novega leta ima oče pravico do še desetih koledarskih dni plačanega očetovskega dopusta, ki ga mora uporabiti do konca prvega razreda osnovne šole. Ostalih 25 koledarskih dni, za katere so plačani prispevki, lahko oče izkoristi do tretjega leta otrokove starosti.

Nova ureditev ne velja za očete otrok, ki so starejši od treh let. Očetovski dopust je mogoče uveljaviti na centrih za socialno delo. (Vir: ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti)

BJ

PREKLOPITE na PLIN

Preverite svojo možnost priklopa na plin na številki **080 16 17** | www.energetika-ce.si

Zaradi dobička tožba proti občini

Zdravstveni dom bo očitno tudi letos vroča tema

CELJE – »Z vsebino tožbe uradno nismo seznanjeni. Od vodstva Zdravstvenega doma Celje smo prejeli v vednost le obvestilo o vloženi tožbi, ki jo bomo komentirali po preučitvi,« so se v Mestni občini Celje odzvali na vloženo tožbo zaradi prenosa dobička, ki ga je ustvaril zdravstveni dom, v občinski proračun.

Sindikati v Zdravstvenem domu Celje, predstavniki zapo-

slenih v svetu zavoda in **Milan Rajtmajer** kot predsednik strokovnega sveta s tožbo, ki so jo vložili na Upravno sodišče RS, zahtevajo, da celjska občina zdravstvenemu domu vrne 1,2 milijona evrov, in sicer skupaj z obrestmi. Kot je povedal Rajtmajer, je bil odvzem presežka prihodkov nad odhodki nezakonit, saj bi ta denar morali uporabiti za dejavnosti, zaradi katerih je bil zdravstveni dom

ustanovljen. Na to je opozarjal na seji mestnega sveta, ki je sprejel spremembe odloka v začetku minulega leta.

»Okrnjeno strokovno delo«

»To so bila sicer sredstva, ki jih je zdravstveni dom ustvaril s t. i. tržno dejavnostjo, vendar je šlo za denar, ki ni bil na primer namenjen za plače zaposlenih. Ta presežek smo v ZD nameravali vložiti v posodobitev in gradnjo stavb, v nakup dodatnih diagnostičnih in terapevtskih naprav. Menimo, da bo zaradi odvzema tega denarja v prihodnosti lahko okrnjeno strokovno delo v zdravstvenem domu,« je poudaril strokovni vodja ZD Celje. Sprejeti odlok so vlagatelji tožbe sprva izpodbijali na ustavnem sodišču, ki pa o zadevi ni razsojalo: »V obrazložitvi odločitve je ustavno sodišče zapisalo, da določbe o ureditvi presežka iz tržne dejavnosti niso splošne določbe, ampak gre za posamično določbo v točno določenem zavodu, in nas je zato usmerilo na upravno sodišče.«

Vpliv na poslovne in strokovne odločitve

Tožbo proti celjski občini so tožniki na upravnem sodišču vložili 20. decembra, želijo pa si, da bi upravno sodišče o tožbi čim prej razsojalo. »Vse skupaj namreč že vpliva tako na poslovne kot strokovne odločitve v našem zavodu,« je še povedal Rajtmajer in dodal, da strokovni svet zdravstvene-

ga doma enoglasno podpira tožbo. »Ustavno sodišče RS se je v skladu s sodno prakso opredelilo, da ni pristojno za oceno ustavnosti in zakonitosti posamičnih aktov. Pričakujemo, da bo Upravno sodišče RS odločilo v skladu z veljavno zakonodajo,« so še na kratko v Mestni občini Celje komentirali odločitev ustavnega sodišča.

ROBERT GORJANC
Foto: arhiv NT (SHERPA)

»Mislim, da noben zdravnik nima ambicij, da bi kandidiral, ker gre za mesto poslovnega direktorja zdravstvenega doma. Naše mesto je v ambulantah in zase lahko rečem, da se bom z velikim veseljem za polni delovni čas vrnil v svojo ambulanto družinske medicine,« je Milan Rajtmajer odgovoril na vprašanje, ali morda namerava kandidirati za direktorja Zdravstvenega doma Celje, potem ko se bo Alenki Obrul letos iztekel mandat.

Veliki načrti za nove skakalnice

VELENJE – Šaleška dolina se z novim letom hvali z novim smučarskoskakaškim centrom, ki ima šest skakalnic. Z različnimi velikostmi skakalnic je mladim skakalcem omogočena možnost treniranja na domačem terenu. Naložba, vredna 560 tisoč evrov, je izrednega pomena za občino in tudi za Smučarskoskakaški klub Velenje.

Tehnični pregled dveh novih skakalnic, 55- in 35- metrske, je bil decembra uspešno končan. S tem se je končal tudi projekt, ki je bil deležen kar nekaj nevšečnosti. Mestna občina Velenje, ki je zagotovila večino denarja, to je 390 tisoč evrov, ima s smučarskoskakaškim centrom velike načrte. »Prizadevamo si, da bi panožni center za nordijsko kombinacijo v nekaj letih nastal tudi v Velenju. Najprej kot regijski, morda kasneje tudi kot državni center. Pogoji zanj so namreč zdaj ustvarjeni. V povezavi z izobraževanjem si bomo prizadevali, da bi na Gimnaziji Velenje nastal tudi športni oddelek,« je povedal vodja urada za družbene dejavnosti na Mestni občini Velenje **Drago Martinšek**.

Velenjska pridobitev je izrednega pomena za mlade skakalce in skakalke. »Zadnjih nekaj let nismo imeli primer- nih skakalnic in so morali naši mladinci trenirati po okoliških skakalnicah doma in v tujini. S to pridobitvijo bodo lahko

naši tekmovalci in tekmovalke trenirali doma, kar je zelo pomembno, saj bodo imeli več časa za druge prostočasne dejavnosti. Nenazadnje bo klub imel zaradi tega manj stroškov,« je prepričan predsednik Smučarskoskakaškega kluba Velenje **Bogdan Plaznik**.

Klub, ki ima trenutno 33 tekmovalcev, od tega celo šest deklet, je že nekaj let najboljši klub v nordijski kombinaciji in med prvimi

tremi v skokih v Sloveniji. Na skakalnicah bodo tekme državnega pokala za mlajše selekcije. Otvoritveno tekmo na novih skakalnicah načrtujejo spomladi, in sicer po končani tekmovalni sezoni. Amfiteater skakalnega centra omogoča prireditve tudi v poletnem času. V občini že pripravljajo predloge, kaj bi lahko v poletnih mesecih pripravili na ozelenem prizorišču.

BGO, foto: arhiv MOV

V kakšni Evropi prihodnosti želimo živeti?

ŠENTJUR – Zavod Evropa misli je v sodelovanju z evropskim poslancem **Francem Bogovičem** v Ipavčevem kulturnem centru pripravil okroglo mizo na temo ureditve Evrope prihodnosti. »Glede na globino prelomnic, na katerih se je znašla unija, o temeljnih stvareh ne morejo odločati zgolj ozki politični in akademski vrhovi,« je prepričan **Dragan Burbuto-vski**, ki si je tak »think tank« ali po slovensko »smislišče« evropskih idej tudi zastavil. Dokument, ki bo nastal ob koncu razprav, bodo konec februarja predali predsedniku vlade dr. Miru Cerarju.

Šentjursko omizje je bilo številno in pestro, med gosti so bili župani, gospodarstveniki, predstavniki zavodov, nevladnih organizacij, šolniki, dijaki in upokojenci. Kot je v uvodu dejal Bogovič, je na razpotju cel svet, ne samo Evropska unija. Zadnje desetletje ali dve se svet namreč niti slučajno ne razvija v smer, kot si jo je zamislil razvit zahodni svet. »Stvari so se postavile na glavo. Razvijajo se nove ekonomije, kitajski srednji razred je danes številnejši kot v Evropi, demografske spremembe prehitevajo naše ukrepe, digitalizacija spreminja svet, nena- zadnje so Slovenci digitalnega mačka (Govoreči Tom) prodali za več, kot je bil vreden

celoten sistem Mercatorja,« je našteval Bogovič. »Kljub vsem kritikam Evropa ostaja najbolj zaželen del sveta za bivanje in delo.« Tudi v prelo- mlinih časih mora soglasje o vseh temeljnih dokumentih doseči vseh 28 članic. Pri raz-

ličnih interesih je to vse prej kot enostavno. Evropske ideje na vseh javnih posvetih bodo med izhodišči za pripravo stališč naše države, ko bodo evropski državniki na najvišji ravni to pomlad odločili o temeljnih strategijah Evrope prihodnosti.

StO

REKLI SO:

Miran Gorinšek, župan Slovenskih Konjic

»Pred trinajstimi leti smo bili ob vstopu v EU vzhičeni kot zaljubljeni na začetku zveze. V vsakem razmerju pride do streznitve, ko je treba sprejeti tudi negativne plati, se spustiti na trdna tla in izbrati prava izhodišča za pozitivno skupno pot v prihodnosti. Če pogledamo našo državo pred 25 leti in danes, je jasno, da smo se prav odločili in da bi zagotovo še enkrat izbrali isto pot.«

Marko Diaci, župan Šentjurja

»Slovenija je mesto z dvema milijonoma prebivalcev in druge možnosti, kot da se povezuje v takšne ali drugačne povezave, v globalnem svetu nima. Finančna perspektiva 2007–13 je bila za našo državo zelo dobra. Šentjur je bil med bolj uspešnim pri črpanju, in sicer s pripombo, da se je treba za evropska sredstva še kako truditi. Nič ne pride samo od sebe. Finančna perspektiva 2014–20 pa je bilo rečeno ne-perspektivna, da ne rečem katastrofalna. Vsaj v vzhodnem delu države bi še kako potrebovali »trde« projekte, resnici na ljubo pa tudi za mehke ni nobenega denarja.«

Franc Bogovič, evropski poslanec SLS

»Vse pogosteje opažam, da pri nas obolevamo zaradi tako imenovanega B-kompleksa. Nekoč je bil za vse kriv Beograd, danes je kriv Bruselj. Kaj delamo narobe sami, kako zelo stvari »zakompliciramo« in kako smo včasih bolj papeški od papeža, pa ne uvidimo. Za mnoge birokratske težave smo si kar sami krivi.«

Na druženje v hišo po meri človeka

V domu starejših so končali večjo prenovo skupnih prostorov

ŠENTJUR – Dom intenzivno obnavljajo že zadnjih pet let. V osemnajst let stari stavbi jih sicer precej omejuje nesodobna arhitektura zasnova. Kljub vsemu s prenovami sledijo vsebinskim konceptom, ki so jih zastavili v zadnjih letih. Osnovna misel, ki jih vodi pri delu, je ena prvih stvari, ki jih obiskovalec vidi ob vstopu. Hiša po meri človeka. Bistvo prenov je bilo v tem, da bi se stanovanjci počutili čim bolj domače, vzdušje pa bi bilo tako prijetno, da bi dom postal družabno središče tudi za vse ostale Šentjurčane.

Ob zadnji naložbi so obnovili vhod, recepcijo, kavarno in domsko jedilnico. Pridobili so nekaj novih prostorov za delo socialnih delavk in za skupine za samopomoč. Srce doma po novem predstavlja hiša. To je družabni in delovni prostor po vzoru osrednje izbe v starih kozjanskih kmečkih domačijah. Pohištvo je iz hrastovega lesa, v središču kraljuje lončena peč, ob njej je nepogrešljiva lesena klop. »Nismo bili prepričani, kako bodo ta prostor stanovanjci sprejeli. Po nekaj tednih se je izkazalo, da veli-

Direktorica Vesna V. Razboršek je konec leta iz rok pristojne ministrice prejela najvišje priznanje na področju socialnovarstvenega dela. Kot pravi, je to priznanje tudi za njeno izvrstno ekipo sodelavcev. Trenutno je v domu 72 zaposlenih in približno 160 stanovalcev.

ko bolje, kot smo sploh upali. To je tudi prostor za družin-

ska praznovanja, za božična in praznična kosila, ko se v

Obnova je stala približno 200 tisoč evrov in so jo v celoti financirali iz lastnih sredstev. S prenovami zadnja leta sledijo predvsem sodobnim standardom, kjer so sprejemljive le eno-ali dvoposteljne sobe z lastno kopalnico. Če bodo v prihodnje hoteli še izboljšati kakovost bivanja, hkrati pa ohraniti število postelj, bodo morali zgraditi prizidek. Večmilijonskih naložb pa ne bodo mogli izpeljati brez zunanjih virov.

nekem intimnem domačem okolju zberejo družine, ne da bi bilo treba njihovega svojca voziti kam ven,« je povedala direktorica Vesna V. Razboršek.

Spomladi še medgeneracijski center

Pri vходу se prostor razdeli na dva dela. Na eni strani je kuhinja, ki domačnost ustvarja tudi z vonjem, nova jedilnica je dobila videz restavracije, na drugi strani je prostor urejen kot dnevna soba, ki vabi k pogovoru in poseda-nju ob televiziji ali kaminu. »Hiša po meri človeka pomeni, da se stanovanjci in obiskovalci v njej počutijo kot doma. Zavedamo se, kako so ljudje pri nas omejeni z možnostmi gibanja. Zelo težko gredo v mesto in zato se trudimo, da bi mesto povabili k nam. Pa naj bo na malico, na kavo ali na kakšno dejavnost.« Kot je še povedala Razborškova, bodo spomladi uredili poseben medgeneracijski center, kjer bodo za starejše ljudi, ki živijo samostojno, pripravili razne tečaje, telovadne aktivnosti, druženje in podobno.

StO

Družinam dodelili stanovanja

VELENJE – Mestna občina je zadnji razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem, na podlagi katerega je bila oblikovana veljavna prednostna lista, objavila oktobra 2015. V začetku 2016 je začela dodeljevati stanovanja po prednostni listi in lani so rešili 124 stanovanjskih stisk občanov in občanov. Za letos upajo, da bodo uspeli rešiti približno sto stanovanjskih primerov.

Septembra 2015 so v Velenju končali projekt Poslovno-stanovanjski objekt Gorica, v okviru katerega so pridobili kar 132 neprofitnih stanovanj in 198 pokritih parkirnih mest. Zaradi novogradnje so lahko lani rešili več stanovanjskih primerov kot pretekla leta, kar 124. »Od tega smo 88 stanovanj dali v najem proslcem, ki glede na socialne razmere po 9. členu Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem niso zavezanci za plačilo lastne udeležbe in varščine, to je lista A, 14 proslcem smo v najem dali neprofitna stanovanja, za katera so zavezani plačati lastno udeležbo, to je lista B, 22 občanom pa smo stanovanjsko stisko rešili z dodelitvijo bivalnih enot, službenih stanovanj ali s prenosom stanovanjske pravice na družinskega člana,« je razložila vodja urada za razvoj in investicije **Alenka Rednjak**.

Največ proslcem za garsonjere

Na veljavni prednostni listi za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem imajo še nekaj proslcem. »Na listi A je ostalo še dvesto družin in na listi B še deset družin,« je dodala Rednjakova. Največ je ostalo proslcem za stanovanja, kjer je samo en član družine. Teh je kar 88. Nerešenih je 61 primerov tričlanskih družin in še 40 nerešenih stisk štiričlanskih družin. Nov razpis bodo objavili, ko bo veljavna prednostna lista izčrpana, predvidoma v prvi polovici leta 2018.

Mestna občina Velenje beleži pozitivno demografsko sliko in prav zaradi tega bo tudi v prihodnje poskušala občanom zagotoviti dovolj stanovanjskih enot. »Letos bomo gradili oskrbovana stanovanja za starejše občane. Želimo si graditi tudi nova stanovanja za ostale prebivalce. V načrtu želimo en projekt uvrstiti v program Stanovanjskega sklada RS, tako da bomo mogoče kmalu začeli graditi,« je pozitivno zaključila Alenka Rednjak.

BGO, foto: GrupaA

Bo Šket držal obljubo in postavil bazen?

Denar v proračunu tudi za kopališče

ŠMARJE PRI JELŠAH – Majhen del občinskega proračunskega denarja je letos namenjen pripravi projektov za gradnjo kopališča, kar je bila ena glavnih predvolilnih obljub trenutnega župana Stanka Šketa. A šmarski svetniki niso enotni, ali je takšna naložba sploh potrebna.

V letošnjem proračunu so za pripravo projektov za kopališče, ki bi ga zgradili čez Dvorski potok v športnem parku Šmarje pri Jelšah, namenili šestdeset tisoč evrov. Projekt je sicer ocenjen na milijon evrov, nekateri sve-

tniki pa so prepričani, da gre za preveliko in nepotrebno

naložbo. Svetnik SDS Janko Šket je na zadnji občinski seji predlagal celo zaprt in ogrevan bazen, saj naj bi ta občanom in turistom služil celo leto in ne le dva ali tri mesece poleti.

Župan Stanko Šket je predlog ostro zavrnil in namignil, naj se vsak vpraša, kdo bo takšen bazen vzdrževal in kako bo donosen. Poudaril je, da se je treba le uskladiti, ali bo bazen klasičen ali biološki naravni.

Župan je sicer zagotovil, da bo svojo predvolilno obljubo držal: »Prepričan sem, da bo

Šmarje pri Jelšah imelo bazen. Vse politične stranke in vsi kandidati za župane so pred volitvami to obljubili in mislim, da nihče ne sme pojesti besede.«

Preostanek denarja za bazen bo sicer treba še zagotoviti. Župan vidi rešitev predvsem v javno-zasebnem partnerstvu. Sicer so v občini prepričani, da bi naravno kopališče pritegnilo veliko turistov tako poleti kot v hladnejših mesecih, ko bi lahko služilo kot drsališče.

EP

Foto: arhiv občine

Hitra optična povezava

ROGAŠKA SLATINA – Vzgojno-izobraževalne ustanove v občini so po novem povezane na hitro optično povezavo. So edine na območju Obsotelja in Kozjanskega, kar je občini uspelo zagotoviti s pomočjo vseslovenskega projekta IR-optika.

Projekt IR-optika je trajal od leta 2012, končal se je lani, financiran je bil s sredstvi Evropskega sklada za regionalni razvoj. Ministrstvo za finance je objavilo javno naročilo Nakup optičnih povezav do kar največjega števila organizacij s področja raziskovanja in izobraževanja, na voljo je bilo približno 15 milijonov evrov. Prijavili so se tudi v Rogaški Slatini in uspeli.

Kot so sporočili iz občine, je bil vzrok za prijavo vedno hitrejši tehnološki razvoj, ki povečuje potrebo po večjih količinah prenosa podatkov po internetu. Nova infrastruktura zdaj omogoča uporabo novih tehnologij, saj je optična povezava pogoj za nemoteno delovanje e-vsebin. Izobraževalne in raziskovalne organizacije lahko zdaj uporabljajo napredne informacijsko-komunikacijske tehnologije in brezplačne storitve omrežja Arnes.

V razpisu je bilo zahtevano jamstvo za 25-letno delovanje kupljenih optičnih vlaken, kar pomeni, da zavodi z vzpostavljeno optično povezavo vsaj 25 let ne bodo imeli stroškov.

V Šolskem centru Rogaška Slatina je vzpostavljeno novo komunikacijsko vozlišče, od koder so z optičnimi vlakni na Akademsko in raziskovalno mrežo Slovenije – Arnes priključeni Šolski center Rogaška Slatina z dijaškim domom, vse tri osnovne šole, glasbena šola, Knjižnica Rogaška Slatina, dve enoti vrtca, ljudska univerza in kulturni center. EP

NOVOMAT d.o.o.
AVTO STEKLO CENTER
NOVO

Ko steklo počí, do Novomata skoči.

V PROSTORIH AVTO CELJA

Ipavčeva 21, 3000 Celje
03 / 428 62 91, 051 624 322

Podmornica zaplula po Spodnji Savinjski dolini

Z januarjem v Spodnji Savinjski dolini širitev enot Dnevnega centra za otroke in mladostnike Podmornica

Udeleženci dnevnega centra za otroke in mladostnike Podmornica se v času počitniških aktivnosti odpravijo tudi na izlet. (Foto: CSD Žalec)

ŽALEC – Z letom 2017 je na območju Spodnje Savinjske doline zaživel nov program žalskega centra za socialno delo. Gre za širitev programa Dnevnega centra za otroke in mladostnike Podmornica, ki v Žalcu uspešno deluje že 22 let. Zdaj bo center enkrat tedensko gostoval in deloval tudi v ostalih spodnjesavinjskih občinah.

Žalska Podmornica je svoje motorje zagnala decembra 1995, njeno posadko pa sestavljajo otroci in mladostniki, ki popoldneve preživljajo ob druženju, učenju, kuhanju, risanju in igranju z računalnikom, družabnimi igrami, sprehodi in izleti, ogledi predstav ... Kot pravi direktorica žalskega centra za socialno delo **Helena Bezjak Burjak**, gre za preventivni program. »Otrokom nudi miren, varen prostor, kjer lahko opravijo domačo nalogo, se učijo, zabavajo in sprostijo. Sodelujejo lahko pri različnih ustvarjalnih delavnica in športnih igrah, s čimer krepijo socialne veščine.« Ob tem Bezjak Burjakova poudarja, da namen programa nista učna pomoč in varovanje otrok. »Gre za sklop socialnih in pedagoških elementov, ki

jih skušamo vključevati v program, manjši del pa je seveda namenjen tudi učenju.«

Tudi v ostalih občinah po dolini

Program se je v skoraj 22-letni zgodovini dodobra zasedel v lokalno okolje. Potrebe in želje so po besedah direktorice narekivale širitev. Za zdaj bo strokovni delavec enkrat tedensko izvajal program socialnopedagoške pomoči otrokom in mladim v občinah Vransko, Tabor, Braslovče, Polzela in Prebold. V Žalcu bo ta še naprej deloval petkrat tedensko. »Zavedamo se, da gre za prvi korak širitve. V tem letu moramo občinam, ki program finančno podpirajo, dokazati, da je to v dobrobit otrok in celotne skupnosti, v nadaljevanju bomo razmišljali tudi o tem, da bomo še kje prisotni ves teden.«

V Žalcu, kjer program izvajajo od ponedeljka do petka in imajo zaposlene tri sodelavce, k njim prihaja več kot 50 otrok. Po ostalih občinah, kjer bo program enkrat tedensko izvajal en zaposleni, bodo za zdaj v skupine vključevali največ šest mladostnikov.

LEA KOMERIČKI

Kabli za elektriko pod zemljo

LJUBNO, NAZARJE, REČICA OB SAVINJI – Družba Elektro Celje bo letos nadaljevala projekt zemeljskega kablovoda za električno energijo na območju med Nazarjami, Rečico ob Savinji in Ljubnim. Odločitev za takšno naložbo je med drugim posledica predlanskega žleda, ki je elektrogospodarstvu in občanom povzročil veliko škodo.

Gre za enajst kilometrov dolgo traso kabliranja daljnovega napetosti 2 x 20 kilovoltov, ki bo položen vse do Šport centra Prodnik. Ta je na ozemlju ljubenske občine. Lani je družba Elektro Celje vložila približno šesto tisoč evrov za prva dva dela naložbe. Septembra so se tako začela dela na odseku od razdelilne postaje Nazarje do transformatorske postaje Rečica trg. Lani se je prav tako začela gradnja nadomestne transformatorske postaje Varpolje. Glavna

dela prvih dveh delov naložbe so dokončana, ostaja še odstranitev obstoječega daljnovega voda. Prav tako lani sta se začela naslednja dva dela naložbe na območju transformatorskih postaj Grušovlje in Okonina.

Elektro Celje se pritožuje zaradi nekaterih težav pri določanju tras kablovodov, kar je povezano s pridobivanjem služnosti lastnikov zemljišč. »V določenih primerih postavljajo lastniki zemljišč nesprejemljive pogoje, zato iščejo projektanti nadomestne rešitve,« je povedala vodja kabineta uprave **Maja**

Ivančič. »Kljub temu pričakujemo pravočasno dokončanje projektne dokumentacije PGD in PZI ter končne izvedbe v predvidenih rokih,« je dodala. Naložba naj bi bila končana do konca leta.

Projekt kabliranja je razdeljen na devet delov, za katere je predvidenih še 1,8 milijona evrov. Elektro Celje načrtuje za letos in prihodnja leta tudi druge podobne naložbe. Tako je predvidena na območju mesta Velenje obnova srednjenapetostnih vodov.

BJ

Foto: arhiv NT

Prizor iz okolice Rečice ob Savinji. Pod zemljo bo pred žledom varneje.

V Trnovljah marca

VOJNIK – Na področju plazov čaka občino nova velika naloga. Novembra je dokončala sanacijo plazovitega območja v Bovšah in leto prej pod gradom Lemberg. Trenutno se pripravljajo v sodelovanju z ministrstvom za okolje in prostor še na sanacijo plazov v Trnovljah pri Socki.

Državni in občinski denar za to sanacijo je zagotovljen, saj sta podpisani tako pogodba z ministrstvom kot z izvajalcem, družbo Voc. Vojničani računajo na dela v Trnovljah marca, odvisno od vremenskih razmer. Skupna vrednost del znaša 120 tisoč evrov. Gre za plaz ob lokalni cesti, ki povezuje Socko in Frankolovo. Plaz ogroža tudi bližnje gospodarsko poslopje.

Naložbeno naravnan proračun

REČICA OB SAVINJI – Približno tretjina letošnjega občinskega proračuna je namenjena za naložbe. Skupni prihodki in odhodki znašajo dva milijona evrov, kar je desetino manj kot lani, ko je bilo na voljo več evropskih in državnih sredstev.

Med glavnimi naložbami je gradnja centralne čistilne naprave za odpadne vode, ki jo Rečica postavlja skupaj z Mozirjem in Nazarjami. Medobčinskega pomena je prav tako postavka za sofinanciranje dokumentacije za načrtovano gradnjo prizidka zgornjesavinjskega zdravstvenega doma. V občini bodo Rečičani začeli uresničevati zadnji del urejanja dovozne ceste v naselje Varpolje, in sicer skupaj s pločnikom. Ta naložba je prav tako turističnega pomena, saj je v Varpolju priljubljen kamp. Za posodabljanje občinskih cest je letos namenjenih 130 tisoč evrov.

Za posojila za naložbe iz preteklih let bo rečiška občina letos odplačala sto tisoč evrov. BJ

Medgeneracijsko sožitje: stanovalcem doma so zapeli tudi najmlajši, otroci iz Vrtca Debro.

ANKETA

V domu je lepo

V Domu starejših Laško je približno štirideset odstotkov stanovalcev iz okolice Laškega, sicer pa so iz vseh delov Slovenije.

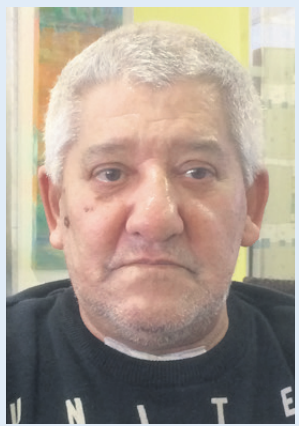

Pavla Jeras, 84, iz Kranja pri Trojanah:

»V domu sem že deset let in sem v njem zelo zadovoljna, res se nimam kaj pritoževati. Imamo vse, kar potrebujemo, mašo, petje, različne aktivnosti, vsak se lahko česa udeleži. Veliko se družimo, čeprav smo iz različnih koncev Slovenije. Če pa komu ni všeč, pa naj si poišče oskrbo drugje.«

Avzug Kakaš, 70, Velenje:

»V domu sem že nekaj mesecev, sem sem prišel zaradi zdravstvene nege, za Laško sem se odločil, ker je bilo tukaj prosto, potem ko sem se že zanimal na več krajih. V domu se dobro počutim, družba je enkratna. Na začetku se je bilo treba privaditi na novo okolje, potem pa ni bilo več težav.«

Sledijo najsodobnejšim pristopom oskrbe

Jubilej doma starejših

LAŠKO – »Petnajst let za delovanje takšne ustanove ni veliko, vendar smo v teh letih postorili veliko in se razvili v enega od vidnejših ponudnikov storitev institucionalnega varstva starejših v slovenskem prostoru. Pri svojem delu smo sledili strokovnim smernicam s področja varstva starejših, v delo vpeljevali sodobne koncepte in primere dobrih praks doma in iz tujine,« je ob jubileju povedala Janja Podkoritnik Kamenšek, vodja Doma starejših Laško.

Prvi stanovalci so se v nekdanji opuščeni stavbi Zdravilišča Laško nastanili decembra 2001. Danes v domu, ki deluje v okviru Thermane Laško, prebiva 165 stanovalcev in 12 uporabnikov oskrbovanih stanovanj, zanje pa skrbi več kot 80 zaposlenih. Dom ima pred drugimi podobnimi ustanovami tudi prednost, saj je imetnik koncesije za opravljanje osnovne zdravstvene dejavnosti.

Vedno večji pomen paliativne oskrbe

»To pomeni, da imamo zaposleno tudi svojo zdravnico, ki zelo dobro pozna stanovalce in je dodatno izobražena tudi na

Janja Podkoritnik Kamenšek, vodja Doma starejših Laško

področju paliativne oskrbe, katere pomen je v porastu v domovih starejših,« je povedala vodja doma. Tako kot ostali domovi je tudi Dom starejših Laško financiran iz dveh virov: iz denarja za oskrbo, ki jo

plačajo stanovalci sami, s pomočjo svojcev in subvencije občine, medtem ko zdravstveno nego financira zdravstvena zavarovalnica. Osnovna oskrba v domu znaša 590 evrov. »Čakalna doba za sprejem v dom za negovalni del je od dveh do treh mesecev, za stanovanjski del do pol leta, prav tako je precejšnja čakalna doba tudi za gospodinjstvo enoto, ki je namenjena obolelim z demenco.«

Brez bojazni ob menjavi lastništva

Thermana Laško je, kot je znano, po potrjeni prisilni poravnavi prešla v roke DUTB in je zelo verjetno, da bo v prihodnosti dobila nove lastnike. V vodstvu Doma starejših Laško se sicer s temi vprašanji ne obremenjujejo, ampak se osredotočajo na programe in razvoj. Tudi po prepričanju Sama Fakina, predsednika uprave Thermane Laško, menjava lastništva ne bi smela vplivati na perspektivno prihodnost doma starejših, saj so dosedanje izkušnje pozitivne in Thermana lahko s to naložbo izkorišča številne sinergijske

učinke in prihranke. »Skupna je na primer nabava hrane za hotel in za dom, s čimer dosežemo boljše cene, prav tako skupni priprava kosil v hotelski restavraciji in pralnica, mogoče so kadrovske popolnitve po potrebi. Poleg tega stanovalci doma lahko uporabljajo storitve zdravilišča, se hodijo kopat v bazen, obiskujejo fizioterapijo ...« je prednosti opisal Fakin.

Tudi župan Občine Laško **Franc Zdolšek** ni zaskrbljen za prihodnost doma ob morebitni menjavi lastništva. »Kdorkoli bo postal lastnik Thermane, mu bo v ekonomskem interesu, da ima ta dom, saj je dejavnost oskrbe starejših financirana tako iz občinskega kot iz državnega proračuna, kar zagotavlja preživetje na dolgi rok,« je prepričan.

Občina Laško sicer za domsko oskrbo letno namenja približno 800 tisoč evrov, ob tem pa si skupaj z vodstvom doma prizadeva, da bi v prihodnosti povečali namestitvene zmogljivosti, da bi lahko čim več občanov svoje tretje življenjsko obdobje preživel v svojem domačem kraju.

ROBERT GORJANC

Občinski traktor že na delu

ŠTORE – Nov traktor, ki ga je občina kupila prejšnji mesec, je že v uporabi. S tem nakupom želi poceniti stroške zimske službe. Nov traktor s priključki omogoča tako opravljanje dela zimske službe kot tudi letno vzdrževanje občinskih cest.

Oktobra je bil objavljen javni razpis za zimsko vzdrževanje cest za prihodnja tri leta. To vzdrževanje je razdeljeno na več sklopov. Tri sklope izvajajo na razpisu izbrani izvajalci, četrtega občina. Občina pluži in posipava na Lipi, v spodnjih Štorah in Dragi, Voc Ekologija je bila izbrana za območji Pečovja in Kresnik, podjetje PGP Grad za Svetino, Šentjanž in del Kompol ter podjetje Interstar za drugi del Kompol. Prožinsko vas in Ogorevc. Občina ima na voljo dva delavca, ki lahko opravljata takšna dela.

Nov občinski traktor je bil uporabljen že za dve posipavanji cest. Traktor je stal 45 tisoč evrov, plug in posipalnik okoli 20 tisoč. Koliko bo občina s tem nakupom privarčevala, je težko točno napovedovati, pravi župan **Miran Jurkošek**. Odvisno je od moči zime. »Kot kaže trenutno, v tem letu veliko ne bomo privarčevali,« je izračunal župan. Če bi bila takšna zima, kot je bila pred nekaj leti, ko je občino zimska služba stala več kot dvesto tisoč evrov, bi se ta nakup izplačal že v eni zimi.

BJ

Na prireditvi ob jubileju so stanovalci doma sooblikovali program dogodka.

Zahvaljujoč hitremu posredovanju gasilcev ni prišlo do hujših posledic.

Požar v eni od pisarn

Zagorelo v nekdanjem razvojnem centru

V ponedeljek dopoldne je v Ulici XIV. divizije v Celju v stavbi nekdanjega Razvojnega centra Celje v eni od pisarn izbruhnil večji požar. Na kraju dogodka so posredovali poklicni in prostovoljni gasilci, ki jim je še pravočasno uspelo obvladati ognjene zublje, da se niso razširili še na druge dele stavbe. Policija je sporočila, da je do požara prišlo zaradi vžiga papirja v košu za smeti.

Zaradi vdihavanja dima so dva moška, ki sta poskušala pogasiti požar, odpeljali v celjsko bolnišnico, medtem ko so prostore zaradi gostega dima morali zapustiti tudi uslužbenci iz drugih pisarn. »Najprej smo dobili obvestilo, da gori stanovanje. Ko so gasilci prispeli na prizorišče dogodka, se je izkazalo, da gre za pisarno. Zagorelo je v košu za smeti, potem se je ogenj razširil po pisarniških prostorih, med drugim so zgoreli vrata in podboji,«

Poklicni in prostovoljni gasilci so v močnem sneženju posredovali s petimi vozili.

je povedal **Janko Požežnik**, direktor Poklicne gasilske enote Celje. Požar je pogasil osem gasilcev Poklicne gasilske enote Celje in deset gasilcev Prostovoljnega gasilskega društva Gaberje, na prizorišču pa so posredovali s petimi vozili. Gasilci so pre-

zračili prostore v delu stavbe, kjer je izbruhnil požar, zato jih del dneva ni bilo mogoče uporabljati, pisarna pa bo neuporabna dlje časa, in sicer do temeljite obnove.

Sicer pa smo si posledice požara na terenu tudi sami ogledali, ko je nekaj gasilcev

še opravljalo požarno stražo. Kljub zračanju poslovne stavbe je bil vonj po zažganem še zelo izrazit. Materialna škoda še ni ocenjena, a sodeč po vidnih posledicah, zagotovo ne bo majhna.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

Alkohol in prevelika hitrost glavna krivca za prometne nesreče

Število mrtvih v nesrečah na avtocestah se je podvojilo

V Javni agenciji RS za varnost prometa so predstavili analizo stanja varnosti cestnega prometa na slovenskih cestah v lanskem letu. S stanjem niso zadovoljni. Najbolj problematični so bili trije meseci.

Aprila lani je zaradi lepega vremena in začetka sezone izstopalo število nesreč motoristov, maja se je zgodilo največ nesreč zaradi alkohola, medtem ko je avgust izstopal zaradi povečanega tranzitnega prometa zaradi dopustov in praznika. Sicer sta v poletnih mesecih vzroka za nastanek prometnih nesreč največkrat neprimerna hitrost in neupoštevanje pravil cestnega prometa.

Decembra pa je sledilo rahlo poslabšanje predvsem zaradi zadnjega tedna, ko je na naših cestah umrlo kar sedem udeležencev cestnega prometa.

Med vožnjo tudi pod vplivom drog

»Kot država smo padli na izpitu glede vožnje pod vplivom alkohola,« je lansko stanje v prometu ocenil mag. **Ivan Kapun**, vodja sektorja prometne policije. Lani je policija ukrepala zoper devet tisoč voznikov zaradi alkohola, zasegla je tri tisoč motoristov vozil večkratnih kršiteljev cestnoprometnih predpisov, tistih, ki niso imela veljavnih voznških

dovoljenj, in nekaj predelanih motoristov koles. »Lani je bila posebna pozornost namenjena tudi uporabi drog in drugih psihoaktivnih snovi med vožnjo, decembra smo v času nacionalne akcije testirali 89 voznikov, od katerih jih je bilo kar 45 pozitivnih,« še dodaja Kapun.

Pri varnosti v cestnem prometu ima še vedno največjo vlogo človeški dejavnik. »Problematični so tudi mobilni telefoni, alkohol in agresivnost pri vožnji. Na izboljšanje stanja ne moremo vplivati samo s kaznovanjem, temveč predvsem s prometno vzgojo,« je med drugim poudaril psiholog **Marko Polič**.

Z namenom izboljšanja varnosti vseh udeležencev v prometu na slovenskih cestah je agencija predlagala nove ukrepe, kot so okrepitev nacionalnih akcij (za mobilne telefone, hitrost in alkohol), več napora na področju izboljšanja varnosti pešcev in motoristov ter raziskovanje pravih vzrokov in dejavnikov prometnih nesreč.

NT

Ta teden traja v vsej državi akcija o uporabi mobilnih telefonov med vožnjo. Iz PU Celje so sporočili, da bodo podatke o ugotovljenih kršitvah posredovali po končani akciji.

Roparji nad bencinske servise

Minuli petek okoli 21.20 je neznan storilec oropal bencinski servis na Mariborski cesti v Celju. Neznanec, oblečen v črna oblačila s kapuco, ki je bila na notranji strani zelene barve, pri čemer je imel kapo z izrezom za oči, je vstopil v prostore bencinskega servisa in s pištolo zagrozil prodajalca ter od njiju zahteval denar. Neznanec je sam iz blagajne vzel nekaj gotovine in pobegnil v smeri proti Ulici franko-lovskih žrtev v Celju.

Rop bencinskega servisa so obravnavali tudi v nedeljo okoli 20.30 na Dečkovi cesti v Celju. Neznani oboroženi storilec, oblečen v siv spodnji del trenirke, sivo jopo s kapuco in črno jakno ter šalom čez obraz, je vstopil v prostore bencinskega servisa, zagrozil prodajalcu in iz blagajne ukradel nekaj gotovine. Po ropu je peš odšel v smeri proti IV. osnovni šoli.

Po očala in gotovino

Vlomilec je v optiki v Zrečah ukradel več okvirjev za očala, več sončnih očal in tri naprave za merjenje dioptrije ter brušenje stekel. Lastnikom je povzročil visoko materialno škodo.

Minulo soboto je vlomilec v stanovanjski hiši v Petrovčah, kamor je vlomil skozi vhodna vrata, ukradel gotovino in dve ročni uri.

Ste videli nesrečo?

V soboto ob 10.36 se je na glavni cesti izven naselja Košnica zgodila prometna nesreča, v kateri sta bila udeležena voznika dveh osebnih vozil. Neznani voznik osebnega avtomobila znamke Volkswagen, tip Vento, temno rdeče barve je vozil iz smeri Laškega proti Celju. V desnem preglednem ovinku hitrosti in načina vožnje ni prilagodil razmeram na cesti, zato ga je zaneslo na nasprotno smerno vozišče, po katerem je v tistem trenutku pravilno pripeljal voznik drugega osebnega vozila. Ta je skušal trčenje preprečiti z umikom v desno. Neznani voznik je kljub temu trčil v levi del osebnega vozila in po trčenju s kraja nesreče odpeljal, ne da bi ustavil.

Vse, ki imate kakršnekoli podatke o omenjeni prometni nesreči, prosimo, da pokličete na telefonsko številko Policijske prometne policije Celje 03 572 78 00 ali na telefonsko številko 113.

Gorelo v počitniški hiši

V nedeljo okrog poldneva je v Babni Gori v občini Šmarje pri Jelšah zagorela lesena obloga ob dimniku počitniške stavbe. Gasilci PGD Sveti Štefan, Loka pri Žusmu in Šmarje pri Jelšah so oblogo pogasili, odstranili del lesenega opaža in izolacije ter pregledali prostore.

Policisti zasegli kovinski bokser in nekaj tablet

Policisti na Mednarodnem mejnem prehodu Dobovec so zasegli kovinski bokser in nekaj tablet. Prvega so našli v osebnem vozilu 25-letnega srbskega državljana, stanujočega na območju Slovenskih Konjic, pri vstopu v našo državo in mu ga zasegli.

53-letnemu vozniku pa so pri vstopu v Slovenijo policisti zasegli dve škatlici tablet Lexaurin, ki vsebujejo prepovedano snov bromazepam, ki je na seznamu prepovedanih drog.

Zasežen kovinski bokser (Foto: PU Celje)

Delavec in robot z ramo ob rami

Digitalizacija ne bo odnesla delovnih mest, spremenila jih bo – Uvajanje proizvodnje »četrte industrijske dobe« bo zahtevalo vlaganje in spodbudne ukrepe države

Tudi slovenska podjetja se vedno bolj zavedajo, da je digitalizacija več kot samo trend in da bo že kmalu postala nujen sestavni del konkurenčnosti njihovih poslovnih modelov. Večina podjetij se z digitalizacijo organizirano že ukvarja, do leta 2020 naj bi podjetja v to področje investirala že od dva do šest odstotkov svojega prometa. Uvajanje tako imenovane industrije 4.0 v proizvodna podjetja bo v naslednjih letih zahtevalo vlaganja in primerno usposobljene zaposlene. Novim zahtevam se bodo morali prilagoditi tudi v izobraževalnem procesu.

Industrija 4.0 prinaša uvajanje digitalnih tehnologij, avtomatizacije, robotike, informacijsko-komunikacijskih tehnologij, strojnega vida in drugih omogočevalnih tehnologij na nov, celovit način. Četrta industrijska revolucija prinaša spremembe na področju organizacije proizvodnih procesov. Ne bo več proizvodnja tista, ki bo določala, kaj se proizvaja. Vsak posamezen izdelek bo določal svoj individualen proizvodni proces. Industrija 4.0 tako nadomešča individualno proizvodnjo z učinkovitim in s poenotenim sistemom.

Za podjetja največje ovire za uspešen prehod v industrijo 4.0 predstavljajo visoka vlaganja v opremo in nezadostna usposobljenost zaposlenih. Zato pričakujejo podporo izobraževalnih ustanov in tudi podporo države, ki je industrijo 4.0 uvrstila med prednosti v programu pametne specializacije. »Če želi Slovenija res postati referenčna država na področju digitalne transformacije, bodo nujne davčne olajšave za investicije

v raziskave in razvoj ter za investicije v digitalno infrastrukturo. Potrebna bo tudi sprememba izobraževalnega sistema, ki se bo moral bolj prilagoditi željam in potrebam podjetij, ki ustvarjajo dodano vrednost v Sloveniji,« menijo podjetja, ki so združena v slovensko-nemški zbornici.

Nemška strategija na slovenski način

Industrija 4.0 je nova era v industrijski proizvodnji, ki so jo za-

Prvi pametni pralni stroj so v Gorenju naredili leta 1993, a ga niso zaščitili.

snovali in poimenovali Nemci. V Sloveniji gre sicer še bolj za vizijo, čeprav veliko podjetij že uporablja sklope poslovnih procesov, ki so del koncepta 4.0. To so na primer sistemi, ki bodo nadomestili uveljavljen nadzor poslovanja v excelovih tabelah in po elektronski pošti. »Pri nas je kar nekaj primerov dobrih praks, ko podjetja s strateškim pristopom poskušajo izkoristiti priložnosti četrte industrijske revolucije. Veliko jih že ima uvedene številne omogočevalne tehnologije, ki pa bi jih želeli bolje izkoristiti. Rešitev za industrijo 4.0 ne bo mogoče preprosto kupiti ali prenesti iz drugih podjetij, tudi zato ne, ker ima vsako podjetje svoje značilnosti,« je bilo mogoče slišati na nedavnem posvetu o izzivih gospodarstva in odzivih izobraževanja v Celju.

Direktor celjskega podjetja Etra **Franc Preložnik** meni, da je pri

nas že mogoče govoriti o četrthi industrijski revoluciji, ki je, kot ocenjuje, dejstvo. »Tehnologije se neverjetno hitro spreminjajo, dostopne so vsem, s čimer svet postaja majhna vas.« Sloveniji bi lahko, kot pravi, nova revolucija veliko prinesla, a le v primeru, če bomo ravnali pametno. »Če bomo prilagodili šolstvo, če bo država z olajšavami ali kako drugače omogočala nove in bolj plačane zaposlitve in če bodo lokalne skupnosti smotno načrtovale pametna mesta, potem lahko ta revolucija pri-

nese ogromno. Vse tisto, kar želimo. Nova delovna mesta in dodano vrednost.« Preložnik ob tem izpostavlja še, da smo Slovenci mednarodno znani in priznani po inovativnosti in visokem tehnološkem znanju.

Predstavniki Gorenja **Robert Rošar**, direktor programa Kuhalni aparati, je povedal, da je Gorenje že leta 2015 ustanovilo odbor za uvajanje digitalizacije v poslovanje, leta 2011 pa je znotraj tovarne uvedlo tudi inženiring, s katerim želi zmanjšati izgube v proizvodnem procesu. Še vedno pa velenjsko podjetje po mnenju Rošarja preslabo in premalo učinkovito izkorišča zbrane podatke.

Eno vodilnih podjetij na področju razvoja učinkovitega avtomatiziranega proizvodnega procesa je zagotovo podjetje Vivapen, ki je pred dnevi obeležilo petdeset let delovanja. »Tega jubileja zagotovo

ne bi dosegli, če ne bi ves čas mislili na prihodnost in vlagali v razvoj ter šli v korak s tehnološkim napredkom,« je dejala direktorica **Petra Melanšek**, ki je leta 2007 prevzela vodenje podjetja. Še vedno pa za glavnega inovatorja velja njen oče **Jože Viktor Melanšek**, ki pravi, da brez hitrih povratnih informacij ni več mogoče uspešno voditi podjetja, vsaj na globalni ravni ne. V podjetju so oblikovali skupino za avtomatizacijo in robotizacijo, ki razvija in bdi nad razvojem novih naprav ter robotov. »Tako je že končana naprava za razvrščanje ustnikov v paletke, ki bo olajšala zamudno delo ročne montaže. Potrebni so zgolj še manjši popravki, da bo stroj svoje delo opravljal karseda hitro. Izdelana je tudi že montažna miza za »kolaborativnega« robota UR3, ki bo skrbel za lepljenje kovinskih zaponk na pokrove. V pripravi so tudi posodobitve za montažni stroj UMS4, in sicer za montažo pisal, kjer bo prav tako prisoten robot UR3, ki bo s pomočjo vijačnika montiral ustnik na držalo. S partnerji pospešeno razvijamo prvo avtomatsko robotsko mizo, ki naj bi bila končana do konca februarja,« je izjemno bogato in pestro delo na področju avtomatizacije in robotizacije povzel vodja skupine **Luka Melanšek**.

Robot Nao.

Ta že nekaj časa sodeluje s Šolskim centrom Celje in za zdaj učiteljev še ni nadomestil. Jim je pa v veliko pomoč. Njegova glavna naloga je motivacija mladih. Rezultati kažejo, da je pri tem zelo uspešen.

Najpomembnejši ostaja človek

Tudi po četrthi industrijski revoluciji bo človek ostal ključen dejavnik uspešnega poslovanja, vendar se bodo precej spremenile zahteve po kompetencah in veščinah zaposlenih, pravi visokošolski učitelj v Visoki šoli za proizvodno inženirstvo in samostojni podjetnik **Tomaž Perme**: »Tradicionalne delovne naloge bomo združevali in oblikovali nove. Vedno bolj bodo v ospredju digitalne kompetence, komunikacijske veščine, znanje tujih jezikov, delo v skupini, sposobnost reševanja zapletenih problemov, kritično razmišljanje, inovativnost in ustvarjalnost.«

Perme ob tem poudarja nepotreben strah pred izgubo delovnih mest. »Podjetja delovnih mest ne bodo ukinjala. Jih bodo pa spreminjala. Operater na stroju ne bo več operater, ampak bo reševalec težav in izzivov.« Ko gre za pametne tovarne, Perme poudarja, da za to »pametjo« še vedno stoji človek. »Tovarna brez ljudi je iluzija izpred tridesetih let, ki pa ni cilj nemške platforme 4.0. Cilj je, da bi s pomočjo avtomatizacije in s sodobnimi tehnologijami olajšali delo zaposlenim in povečali učinkovitost ter tako ustvarili še dodatna delovna mesta.

O izzivih, ki jih gospodarstvu prinaša industrija 4.0, ter odzivu izobraževanja so pretekli konec tedna na pobudo Regijskega študijskega središča, Višje strokovne šole Šolskega centra Celje, Visoke šole za proizvodno inženirstvo in Regionalne gospodarske zbornice Celje spregovorili predstavniki gospodarstva, podpornega okolja, izobraževalnih ustanov in tudi študenti višjih in visokih šol.

Zakaj govorimo o četrti industrijski revoluciji?

Kot pojasnjujejo pri Slovensko-nemški gospodarski zbornici je industrija 4.0 za proizvodne obrate prelomno obdobje, ki ga lahko primerjamo s tremi preteklimi velikimi industrijskimi revolucijami, ki so tlakovale pot moderni industrijski družbi: parni stroj konec 18. stoletja, tekoči trak in elektrifikacija konec 19. stoletja ter avtomatizacija proizvodnih procesov z uporabo elektronike in informacijskih

tehnologij v 70. letih prejšnjega stoletja. Tako kot prejšnje revolucije bo tudi industrija 4.0 prinesla korenite spremembe v gospodarskem razvoju in pri organizaciji dela. Ustaljeni vzorci se bodo spremenili: osrednje upravljanje proizvodnje bodo nadomestili decentralizirani procesi, ki se bodo upravljali sami in znotraj katerih bodo pametni izdelki, stroji in viri med seboj komunicirali. Digitalizacija industrije omogoča integracijo celotne vrednostne verige v realnem času. Industrija 4.0 je revolucija na področju trajnosti in učinkovitosti ter prava revolucija v proizvodnih halah, ki jo lahko primerjamo s Kopernikovo.

Industrija 4.0 je nemška državna iniciativa, ki se je začela leta 2010, prvič pa je bila javno omenjena leta 2011 na hanovskem sejmu. Glavni ciliji te strategije so usmerjeni v ustvarjanje pametnih izdelkov, postopkov in procesov ter pametnih tovarn.

Ne prinaša sprememb samo za industrijo, temveč tudi za zaposlene. Vedno bolj intenzivno upravljanje v realnem času vpliva na vrsto dela, delovne procese, okolje in na način dela. Ena ključnih kompetenc bo odgovornost, ki bo spodbujala posameznikov razvoj in doseganje zadanih ciljev.

Bo čovek zgolj še opazovalec delovnega procesa?

OB ROBU

Robotika je mamljiva, a na zavodu usposabljaajo mesarje

Tehnološki razvoj se v zadnjem desetletju res strahotno hitro razvija. Ponudniki najrazličnejših elektronskih naprav, ki naj bi nam olajšale življenje, tekmujejo, komu bo uspelo operacijski sistem prej nadgraditi in kdo bo lahko uporabnikom prej ponudil nekaj novega. Nekaj takšnega, kar nas bo še bolj potegnilo v oblake. Sploh se nismo zavedali, kdaj smo postali neumni sužnji pametnih naprav. A takšna je danes realnost in razvoj se na tej točki ne bo ustavil. Zato je menda najpametneje korakati z njim »vštric«. Kdor pač zmore.

LEA KOMERIČKI

Podjetniki opozarjajo, da brez nenehnega napredka in razvoja ne bo kruha. Če želijo na trgu, kjer je konkurenca neizprosna, preživeti, morajo v svoje vrste zvabiti najboljše. Mlade usposobljene ljudi z izkušnjami. Čeprav so to sanje vsakega direktorja, je realnost povsem drugačna. Šole učijo po zastarelih načrtih, praktični pouk sicer je, a je mnogokrat njegova kakovost vprašljiva. Mladi diplomanti pa z izjemnim poznavanjem socialnih omrežij in spletnega »chata«, zaverovani vase in svoj prav, do pravih delovnih izkušenj skorajda ne morejo priti.

Dobro se menda piše vsem »pametnjakovičem«, ki jim sestavljanje drobnih žičk in vezij ter pisanje programov za umetno inteligenco ne delata težav. Profesorji v višjih in visokih strojnih šolah pravijo, da ti študentje vsi dobijo delo. Kako krasno.

Poleg tega na zavodu za zaposlovanje množično iščejo nizko izobražen tehnični kader za delo v proizvodnji. Dela je menda v Sloveniji precej, delavcev pa kljub precejšnji brezposelnosti ni. Morda tudi zato, ker so plačila v določenih panogah milo rečeno mizerna in tako ljudi sistem, če so zaposleni, še dodatno kaznuje, sili v iskanje socialnih pomoči.

Potem so v izobraževalni verigi še ambiciozni starši, ki za svoj podmladek hočejo le najboljše. Tako bomo kmalu imeli vso mladino v takšnih in drugačnih šolah, tiste pred upokojitvijo pa bodo na zavodu dodatno izobraževali za delo na deficitarnih področjih. To so zagotovo tehnični poklici. A ne tisti z visokotehnološkim znanjem avtomatizacije, digitalizacije in robotizacije. Iskani so namreč tudi profili ljudi, ki znajo še vedno kaj ustvariti ali popraviti z lastnimi rokami. Na primer krovci in kleparji. »Strehe bomo vedno delali, z industrijo 4.0 ali brez nje,« je pred dnevi napol v šali dejala Katja Esih, direktorica Regijskega študijskega središča. A to je dejstvo.

Robotika je zagotovo zanimiva in predvsem za mlade fante privlačna. Zanimivo pa je, da v tem trenutku na zavodu za zaposlovanje v Celju usposabljaajo prodajalce in mesarje.

Podobno razmišlja tudi Melanškova, ki meni, da je strah povsem odveč. »Tisti, ki želi in ima voljo, se bo prilagodil tudi spremembam, ki bodo vsekakor namenjene bolj urejenemu in preglednemu poslovanju. Takšen način dela bo omogočal pregleden, dosleden, zanesljiv proces proizvodnje, ki bo sprva sicer morda celo počasnejši, kot je zdaj, ko ga opravljajo na nekaterih mestih izključno ljudje, a bo vsekakor enakomeren in ne bo odvisen od zunanjih dejavnikov, ki vplivajo tako na počutje, razpoloženje, zdravje in produktivnost sodelavcev.«

Spremembe izziv za »kadrovnike«

Ta industrializacija v ospredje postavlja posameznika in sodelovanje zaposlenih na vseh ravneh, meni **Sonja Špoljarič**, direktorica kadrovskih in splošnih zadev v podjetju BSH Hišni aparati. »Pomeni povezovanje med dobavitelji in končnimi proizvajalci ter nenazadnje tudi nov način delovanja kadrovske službe.« Špoljaričeva izpostavlja predvsem pomen primerne komunikacije. Priznava, da ta v slovenskih podjetjih še močno šepa in kot pravi, bo na tem področju treba še veliko narediti. Poseben izziv za kadrovske področje nova doba prinaša na področju varovanja in izmenjave

Petra Melanšek, Vivapen

osebnih podatkov. »Nove tehnologije omogočajo tudi različne oblike del, ki pri nas še niso posebej standardizirane, na primer delo za več delodajalcev hkrati in delo od doma. To bo prineslo tudi precejšnje premike na zakonodajnem področju,« še razmišlja Špoljaričeva.

Kdo mora narediti prvi korak, šola ali industrija?

Da je pri nas razkorak med znanji, ki jih nudijo izobraževalni programi, in tistim, kar potrebuje gospodarstvo, iz leta v leto večji, je jasno skoraj vsem. O tesnejšem sodelovanju

Robert Rošar, Gorenje

se govori že leta, desetletja. Posa- mezne šole se s podjetji v regiji sicer že nekaj časa bolj ali manj uspešno povezujejo pri projektne delu in tega naj bi bilo v prihodnje še več. S tem pridobijo vsi, še največ dijaki in študenti, ki so tako ob vstopu na trg delovne sile opremljeni z dodatnim praktičnim znanjem. Čeprav predstavniki šol zatrjujejo, da je program že danes zasnovan na vsaj polovičnem praktičnem usposabljanju, podjetniki še vedno »jamrajo«, da so mladi po končanem šolanju premalo usposobljeni. Omogočitvene tehnologije za uvedbo četrte industrijske revolucije so večinoma že

Franc Preložnik, Etra

dostopne, zato bi bilo treba pozornost nameniti tudi obstoječemu izobraževalnemu procesu, je prepričan dekan Visoke šole za proizvodno inženirstvo **Gašper Gantar**. »Na tem področju so precejšnje možnosti za izboljšave v izobraževalnem sistemu. Treba bo nadgraditi oziroma posodobiti obstoječe izobraževalne, zlasti študijske programe ter slediti potrebam gospodarstva na področju nadaljnega usposabljanja in prekvalificiranja v obliki vseživljenjskega izobraževanja.« **Gregor Černivec**, vodja raziskav in razvoja družbe Indramat, je na enem od posvetov pred časom dejal, da sta poklica

Sonja Špoljarič, BSH Hišni aparati

prihodnosti zagotovo mehatronik in operater stroja CMC.

Marko Bohar iz Gospodarske zbornice Slovenije pa si želi več samoiniciativnosti visokih in višjih šol. Ob tem izpostavlja, da bi morale šole in univerze danes mlade izobraževati za znanja, ki jih bodo v podjetjih potrebovali čez štiri leta. Ob tem prodekan mariborske fakultete za strojništvo **Iztok Palčič** meni, da četrta industrijska revolucija kljub vsemu (še) ne bo prinesla novih študijskih programov, čeprav bodo morali temeljito prenoviti obstoječe.

LEA KOMERIČKI,
Foto: SHERPA

Krajši, a nič manj »bumbastičen«

Prvo dejanje letošnjega tolkalnega festivala že na ogled

Ta konec tedna bo v Žalcu spet bobnelo. V osrčju Spodnje Savinjske doline bo že enajsto leto zapored prišel najglasnejši festival pisane tolkalne glasbene družine. 20. in 21. januarja bodo ozračje v dvorani doma II. slovenskega tabora Žalec tako ogrevali vrhunski glasbeniki iz petih evropskih držav.

Lanski jubilejni Bumfest je postregel s toliko presežniki, da se je dolgoletni direktor in oče festivala **Dejan Tamše** že takrat zavedal, da ga bo težko ponoviti, kaj šele preseči. Čeprav presežkov letos ne napovedujeta, organizatorja – Slovenski tolkalni projekt Stop in Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec – obljubljata, da bo festival zasledoval desetletno tradicijo in obiskovalcem, željnim tovrstne glasbene predstave, ponudil nekaj novega, spektakularnega in vrhunskega. Kot pravi Tamše, se bodo na odru predstavili tako različne profile, da bi med njimi vsak obiskovalec moral najti nekaj po svojem okusu.

Tudi tokrat bosta organizatorja poskrbeli za podmla-

dek s petkovo matinejo. »Ta je ponovno razprodana,« je bil zadovoljen Tamše. Ostajajo tudi brezplačne delavnice za vse, ki želijo o svetu tolkal izvedeti kaj več ali svoje znanje nadgraditi. »Pogoj za nastop na Bumfestovem odru je namreč mentorstvo na delavnicah.«

Dva koncertna dneva

Čeprav je festival skrčen na dva koncertna večera, progam s tem ne trpi, je prepričan Tamše. **Matjaž Juteršek**, direktor žalskega zavoda za kulturo, šport in turizem, ki že ves čas sodeluje pri organizaciji festivala, je dejal, da sta se organizatorja za krajši festival odločila sama, a ne zaradi upada zanimanja med nastopajočimi ali obiskovalci. »Tega je še vedno veliko,« pravi.

Čeprav je v desetih letih festival prerasel okvire regijskega in celo nacionalnega festivala, so s financami vsako leto težave. S krajšim festivalom je nižji tudi proračun. Ta se letos giblje pri približno petnajst tisoč evrih. Tretjino je za organizacijo zadnjih pet let prispe-

valo ministrstvo na podlagi večletne pogodbe, ki se bo letos iztekla. »Brez tega denarja si festivala v takšni obliki ne moremo privoščiti. Lahko bi imeli na primer en koncertni večer, a v tem primeru ne moremo govoriti o festivalu,« je jasen Tamše. Za zdaj nov razpis še ni objavljen in tako je organizacija dvanajstega festivala še vprašljiva. Je pa Tamše prepričan, da bi morali, če se se bodo ponovno prijavili na razpis, uspeti. »Glede na to, kaj smo v teh letih naredili, bi si zaslužili še kakšen evro več.«

Od tolkal, elektronike, saksofona do vodovodnih cevi

Nastopajoči na Bumfestu so že v preteklih letih dokazali, da v svetu tolkal domišljija in izvirnost ne poznata meja. Tudi letos bodo nastopi ne le paša za ušesa in dušo, temveč tudi za oči. Zagotovo bodo veliko pozornosti poželi danski tolkalci, združeni v skupino **HabenGoods**, ki bo obiskovalce ponesla v svet doma narejenih glasbil, na katere

Dejan Tamše in Matjaž Juteršek

je mogoče odigrati skorajda vse. »Radovednost in potreba po nenehnem iskanju novih poti do občinstva dajeta skupini svojevrsten pečat in sta del njene identitete, ki jo je na nastopih mogoče čutiti. Dinamiko skupini daje tudi raznolikost osebnosti vseh treh članov,« o danski

skupini pove Tamše. Verjetno bodo precej pozornosti občinstva deležna njihova glasbila. »Njihova glasbila so narejena iz najrazličnejših vodovodnih cevi, kant, vozičkov in različnega ročnega orodja. Fantje igrajo vse od »komadov« AC/DC do številnih filmskih uspešnic,

kot sta na primer Pink Panther ali Pirati s Karibov,« dodaja Tamše. Izjemno zanimiv bo po napovedih umetniškega direktorja tudi nastop mladega avstrijskega tolkalca **Nika Waltersdorferja**, ki bo na žalskem odru dokazal, da lahko tudi en sam glasbenik zveni kot orkester iz več deset članov. Nemec **Claus Hessler**, ki je znan po svoji odprti bobnarski tehniki igranja na setu bobnov, bo pokazal, kako je lahko igranje bobnov tehnično sicer zelo zahtevno, a hkrati tako preprosto zvenijo. Vsem, ki igrajo bobne, bo pokazal, da bo treba še veliko vaditi,« v smehu dodaja Tamše. Edinstven koktajl žanrov bo predstavila skupina Bam. Gre za glasbeni projekt treh belgijskih glasbenikov, ki so tolkalom priključili še saksofon. Na žalskem odru bo nastopil tudi inovativen hrvaški dvojec **Filip Merčep** in **Nicolas Sinković**, ki dobro povezuje tolkala in elektronsko glasbo. Za žalski festival pripravljata prav poseben program, ki se bo začel že pred dvorano.

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

Zven kamna, ki prevzame

Da je svet tolkal skoraj brezmejen, na Bumfestu dokazujejo iz leta v leto. In tako zadnja leta ljubitelji glasbe in umetnosti nasploh povabijo na svojevrstne razstave v Savinov likovni salon v Žalcu. Po mnenju umetniškega direktorja tolkalnega festivala **Dejana Tamšeta** se je tovrstno sodelovanje in povezovanje različnih umetniških polov med ljudmi zelo dobro prijelo.

Do 13. februarja bo tako še na ogled zanimiva razstava iz cika Prostor, Telo in Medij v prehajanju z naslovom Zveneče skulpture – zven kamna, ki te prevzame. Skulpture so prispevali akademski kiparji **Alenka Vidrgar**, **Dragica Čadež** in **Boštjan Lapajne**, glasbo je prispeval skladatelj **Pavel Mihelčič**. »Projekt je nastajal skupaj z Mihelčičevo avtorsko glasbo Zeleno polje, rdeča prst in je usmerjen v raziskovanje najbolj primarnih materialov: kamna in gline, ki sta že v pradžini poleg vsakdanje uporabnosti izkazovala lastnosti zvoka in mikavnost kiparskega snovanja. Čeprav ju danes ne dojemamo kot materiala za izdelavo glasbila, umetniki v njuni materiji z občutljivostjo zaznavajo vibracije, s katerimi vzpostavljajo zanimiva razmerja med estetskim, snovnim in zvočnim. V tem kontekstu je projekt Zveneče skulpture tudi nastal,« je povedala kustosinja **Alenka Domjan**, ki je obiskovalce na odprtju z besedo popeljala po razstavi.

Dela vseh treh avtorjev ponujajo gledalcu povsem novo perspektivo; interaktivni in večplastni umetniški prostor s specifičnim ritualom, kjer je obiskovalec hkrati poslušalec in gledalec ali celo izvajalec glasbe.

Posebnost razstave je, da se lahko obiskovalci razstavljenih skulptur dotaknejo ali nanje zaigrajo. Na odprtju razstave sta melodije iz skulptur izvalila tolkalca **Matevž Bajde** in **Franci Krevh**.

Intimno srečanje z Velenjem

Pri Ustanovi Velenjska knjižna fundacija je ob koncu leta izšla fotomonografija mesta Velenje z naslovom **Velenje intimno**, ki jo bo velenjski župan podarjal kot protokolarno darilo.

Pri Ustanovi Velenjska knjižna fundacija so pred časom izdali monografijo Velenje pristrčno, lani konec leta pa so izdali novejšo različico. **Drago Martinšek** je z **Ivom Stropnikom** izbral fotografije novega velenjskega fotopisa, ki vsebuje kar 450 posnetkov 63 velenjskih fotografov. »V Mestni občini Velenje že nekaj let organiziramo natečaj Fotografija meseca. Komisija nato vsak mesec razglasi najboljšo fotografijo, ki krasi naslovnico Kolodarja prireditev Velenje. To je bil poglavitni

nabor fotografij, ki so objavljene v knjigi. Obenem smo k sodelovanju povabili še ostale fotografe, ki se intenzivno ukvarjajo s portretiranjem oziroma fotografiranjem vedut, narave, okolice Velenja in tudi meseca,« je povedal sourednik fotopisa in vodja urada za družbene dejavnosti v Mestni občini Velenje **Drago Martinšek**.

Urednika fotomonografije sta prepričana, da ima mesto kaj pokazati. In najljubša fotografija Draga Martinška? »Preveč jih je. Meni so všeč fotografije mesta in tudi okolice. Ko sva z Ivom Stropnikom z verzi dopolnila fotografije, se nisva mogla načuditi, kako lepa je narava, enako lepo je tudi mesto Velenje.«

BGO

Šaleško mesto je bilo navdih za fotografe. (Foto: arhiv MOV)

Osemdeseta: Od smrti predsednika do rojstva nove države

Razstava Dekade: osemdeseta

V Zgodovinskem arhivu Celje je na ogled razstavo Dekade: osemdeseta, ki je nadaljevanje serije razstav Dekade, s katero želijo v arhivu na zanimiv način predstaviti obširno gradivo desetletja. Pomemben del razstave so tudi fotografije, ki jih lani prevzel arhiv v hrambo in so del zelo bogate fototeke naše medijske hiše Novi tednik in Radio Celje.

Strokovni sodelavci Zgodovinskega arhiva Celje so ob koncu leta 2015, leto pred praznovanjem šestdesetletnice ustanovitve, predstavili prvo dekadno. To so bila devetdeseta, s katerimi so želeli predstaviti način življenja v omenjenem času. Dekade

bodo posegale vedno bolj nazaj vse do petdesetih let, ko je bil arhiv ustanovljen. S serijo razstav Dekade želijo v arhivu odpreti polje razumevanja delovanja arhivov.

Od leta 1980 do 1989 je bilo obdobje reševanja sistema, ki je razpadal, v pogledu zgodovinskih sprememb pa eno prelomnih obdobjev v dinamičnem 20. stoletju, ki je zaznamovalo tudi usodo posameznikov znotraj delujočih družbenih sistemov. Razstava gradi na predstavitvi arhivskega gradiva in manj na poskusu njegove interpretacije. »Z razstavo želimo posredovati svojo arhivsko dejavnost. Izpostavljamo njeno poslanstvo – od pridobivanja,

hrambe in dostopa informacij gradiva – po drugi strani pa želimo arhivske vire izpostaviti kot temelj raziskovanja v humanistični znanosti,« je povedal ob odprtju razstave direktor Zgodovinskega arhiva Celje dr. Borut Batagelj. Z razstavo in izdanim katalogom želijo širšo javnost spodbuditi, da bi gradivo, ki je nastalo ob tem, delila tudi na družbenih omrežjih s skupno oznako dekad80. »S tem želimo sporočiti, da smo, so vsi v to zgodovino prispevali in da ta ni le del interpretacij prevladujočih ideologij nekega časa.«

Razstava je razdeljena na enajst tematskih sklopov: na področje uprave, pravosodja,

»Zgodovinski arhiv Celje so osemdeseta najbolj zaznamovala z iskanjem novih prostorov za arhivsko gradivo in sodelavce. Arhiv se je v tem času odprl navzven in je pripravil prvo razstavo, ki jo je obiskalo več kot osem tisoč obiskovalcev. Maketa arhiva predstavlja željo zaposlenih v tistem času, da bi se preselili v novo zgradbo, saj se je arhiv v nove prostore preselil šele leta 2001,« je povedal soavtor razstave Jože Kranjec.

»Osemdeseta so bila desetletje polno ovir, zato smo za naslovno fotografijo razstave izbrali celjskega atleta in olimpijca Roka Kopitarja, ki je dosegal največje uspehe v teku na 400 metrov z ovirami,« je povedal Borut Batagelj.

družbenopolitičnih organizacij, gospodarstva, potrošništva, ekologije, šolstva, zdravstva, kulture, športa in na koncu na področje pregleda zgodovine arhiva.

Smrt predsednika skupne države

Vsak posameznik je to desetletje doživel po svoje. A po besedah Boruta Batagelja je to obdobje močno zaznamovala smrt Josipa Broza Tita, ki ni bil le predsednik, ampak simbol in ustanovitelj tedanje skupne države. Z njegovo smrtjo sta umirala skupna država in politični sistem. Konec osemdesetih let so že nastali začetki nove Slovenije. Fotografiji, ki časovno zamejujeta dekadno, prikazujeta ravno to. Ena predstavlja otroke, ki se v osnovni šoli Slavka Šlandra vpisujejo v žalno knjigo (II. osnovna šola Celje) maja 1980, na drugi starejši zbirajo podpise za Majniško deklaracijo, ki je napovedovala nastanek nove države. Za razumevanje tega obdobja je pomemben sklop tudi delovanje družbenopolitičnih organizacij. »Družbenopolitične organizacije so v teh letih posebjale željo političnega sistema, ki je vsaj navzven kazal demokratičnost. Za današnje odraščajoče generacije je za-

nimiv takraten celoten sistem samoupravljanja, saj si težko predstavljajo, na kakšen način je deloval. Zato je treba razumeti delovanje pionirskih in mladinskih organizacij.«

Fotografije naše medijske hiše v veliko pomoč

Batagelj je še poudaril, da je arhiv lani v hrambo prevzel del zelo bogate fototeke naše medijske hiše Novi tednik in Radio Celje, ki ga je uporabil pri tej razstavi. »Fotografije so nam zelo pomagale pri rekonstruiranju duha tistega časa, saj ob do-

kumentih povedo največ,« je še dodal Batagelj.

Razstavo je slavnostno odprl predsednik skupščine občine Celje Edvard Stepišnik, ki je funkcijo, ki je povsem primerljiva z današnjo župansko, opravljal dva mandata (1982–1986), bil pa je tudi član strokovnega sveta zavoda arhiva. Razstava bo obiskovalcem brezplačno na ogled v času uradnih ur arhiva do konca maja letos, za vnaprej najavljene skupine pa je mogoč ogled tudi po dogovoru.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

mn7c

muzej novejšezgodovine | celje

VEČER V MUZEJSKI KAVARNI

V sredo, 25. januarja 2017, ob 18. uri
vas vabimo v Prešernovo ulico 17
na predstavitev fotomonografije
Vinka Skaleta Korenine.

Z avtorjem se bodo pogovarjali ddr. Igor Grdina, dr. Anton Šepetavc in povezovalc večera dr. Tonček Kregar.

NAPOVEDUJEMO

Odprtje fotografske razstave Vinka Skaleta
v torek, 14. februarja 2017, ob 18. uri.

Prijazno vabljeni!

mn7c

muzej novejšezgodovine | celje

Priporočamo

Jubilejni koncert zbora Collegium vocale Celje

Collegium vocale Celje, ki je bil ustanovljen jeseni 2011, je naslednik Komornega zbora Emanuel, ki je izjemno uspešno deloval 21 let. V soboto, 21. januarja, ob 19.30 bo v Narodnem domu v Celju pod vodstvom Bernarde Preložnik Kink proslavil peto obletnico. Na celjskem odru bo mogoče slišati skladbe Brahmsa, Schuberta, Rutterja, Makora in tudi odlomke iz muzikala Veronika Deseniška, popularno glasbo v zborovskih priredbah, gospel in spiritual. Popularna dela bodo izvajana ob spremljavi Free jazz banda. Dela romantičnih skladateljev Brahmsa in Schuberta bodo zazvenela ob klavirski spremljavi Metode Kink in Simone Moškotevc Guzej.

Če leta 2017 govorimo o polarnem mrazu pri minus 15 stopinjah Celzija, le kaj so poročali leta 1985, ko so v Celju namerili minus 27 stopinj Celzija.

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@iol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Odpiralni čas je vsak dan
(od ponedeljka do petka)
od 9.00 do 14.30.

Cena **dnevne malice** znaša
4,50 evra. Možnost je tudi izbire
polovične malice po ceni 3,50
evra. Ob nakupu desetih bonov
za malico vam enajstega podarijo.

**Nudijo tudi študentska
kosila** po ceni 5,5 evrov, pri čemer
obiskovalec s predložitvijo veljavne
študentske izkaznice doplača le 2,87 evra.

Samopostrežna restavracija Stolpič še vedno posluje v zgradbi Banke Celje

Čeprav so stavbo Banke Celje že dodobra izpraznili, restavracija Stolpič še vedno normalno obratuje. Drago Trupej, ki je pred dobrimi devetimi leti prevzel vodenje restavracije, poudarja, da kljub premestitvi delavcev Banke Celje Stolpič, ki se nahaja v drugem nadstropju stavbe (Vodnikova ulica 2) še vedno normalno obratuje in nudi vsak dan sveže malice in kosila.

Drago Trupej se zaveda, da sta lokacija in dostopnost med največjimi prednostmi gostinskih ponudnikov. Čeprav je restavracija nekoliko oddaljena z ulice in se nahaja

v drugem nadstropju, se zaposleni trudijo svoje obiskovalce razvajati s kakovostno hrano in postrežbo.

K njim še vedno zahajajo obiskovalci, ki so večinoma

zaposleni v središču Celja in restavracijo dobro poznajo, hkrati pa prisegajo na hitrost postrežbe (čakalna doba je največ 2 minuti) in raznoliko prehrano.

V samopostrežni restavraciji Stolpič vam vsak dan (od ponedeljka do petka) nudijo tri različne menije malic in kosil, od mesnih, tistih »na žlico«, do tistih, po katerih posegajo vegetarijanci. V kolikor vam

ponujeni meniji ne ustrezajo, vam bodo pripravili malico po naročilu: zrezke (na različne načine) s prilogo, solatni krožniki, mešano meso na žaru, hladni bife, »finger food« ali druge jedi po naročilu. V primeru, da ne želite čakati, vam priporočajo, da jedi predhodno naročite na telefon 03 492 65 56.

Dnevna malica poleg glavne jedi vsebuje tudi juho in so-

lato. V samopostrežnem baru lahko izbirate med desetimi vrstami dnevno svežih solat.

Tedenski jedilnik je skrbno načrtovan. Za pripravo uravno-

teženega in zdravega obroka je treba izbrati kakovostne sestavine, zato večino naročujejo pri lokalnih pridelovalcih hrane in pripravljajo sezonske jedi.

Dober tek vam želi ekipa samopostrežne restavracije Stolpič!

Lončarski izdelki - ročna izdelava
Celje, Trnovelska cesta 56
pon - četrtek, 8-14 h
petek 8-12 h

ICM d. o. o. | T: 03 620 0703 | M: 051 371 829 | bilyana@icm.si

NOVO!

PE V LAŠKEM na novi lokaciji,
Trubarjeva ulica 1.

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA

Ulica M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljskiservisflicka.com

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH
IN USNJEVIH OBLACIL

NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

INSTALACIJE VERHOVŠEK
GSM: 051 429 138 (Roman)
Tel. fax.: 03 577 13 97
E mail: instalacije.verhovsek@gmail.com
www.instalacije-verhovsek.si

Ponosni
sponzor
KK Tajfun našega
državnega
prvaka.

Angelsko
svetovanje in
vedenje
META
090-77-78

(min. je 2,19 evra z uro)

Milan Konecnik, s. p., Mali Vrh 19 B, Smartno ob Paki

Tedenski meni si lahko
ogledate na spletni strani
www.stolpic.si
ali pa pokličete na telefon
03 492 65 56.

Notranji prostor
restavracije naenkrat
sprejme do 100 oseb, na
zunanji terasi pa imajo
prostora še za 25 oseb.

VAM V VESELJE, NAM V IZZIV!
SLOVENSKEMU LESU DAJEMO OBLIKO.

3MA LES, Matej Hribernik, s. p.,
lesarstvo, posredovanje
040 432 041
3males123@gmail.com
www.3males.si

Cesta Talcev 2, 3212 Vojnik
Tel/fax: 03 54 71 127, gsm: 070 33 66 77
e-mail: info@biroservis-zolnir.si, splet: www.biroservis-zolnir.si

Znižujemo stroške tiskanja

Najem, servis, prodaja tiskalnikov in MF naprav

TRGOVINA G7 D.O.O.,
Spodnje stranice 16, Stranice
Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com

www.trgovina-g7.com

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²

KARTON
ZVESTOBE:

10. PRANJE ZASTONJ

Štirje P-ji iskanja zaposlitve (1. del)

Velika napaka večine iskalcev zaposlitve: ko morajo iskati delo, se osredotočijo predvsem na življenjepis in na svoj nastop na morebitnih razgovorih. Mnogi iskalci se zapodijo v iskanje primerov »pravih izrazov«, ki naj bi jih vstavili v svojo komunikacijo, ali »pravih fraz«, ki naj bi jih povedali v pravem trenutku. Svojo pozornost usmerijo samo na morebitne objavljene oglase in tako ignorirajo večino resničnega trga dela.

Kako napisati življenjepis in kako se ta razlikuje od spremenega pisma, je pomembno, a še zdaleč ne najbolj. Pred tem je treba postaviti temelje, kot bi gradili hišo: na trdnih temeljih postavite zidove, ki jih nato krona še streha. Šele stavba z vsemi elementi je trdna – zato vam priporočamo, da si vzamete nekaj časa za vsako od področij. Tako boste zgradili učinkovit način iskanja zaposlitve, ki bo prilagojen vam in vašim posebnostim.

Trdno smo prepričani, da na uspešno iskanje zaposlitve enakovredno vplivajo štiri področja: prepričanja kandidata o trgu dela in lastnih možnostih, priprava na iskanje, predstavitev kandidata in pristop kandidata k iskanju.

Prepričanja kandidata

Kar verjamete, se zgodi! Če ste prepričani, da delov-

nih mest ni – tako tudi je. Če menite, da ste prestari ali premalo izkušeni za opravljanje določenega dela, se bo to delodajalcu zagotovo zdelo težava. Če mislite, da ne zmorete učinkovite komunikacije po telefonu – zgodilo se bo.

Večina vedenja vseh ljudi je avtomatizirana: izkušnje, ki jih pridobimo v življenju, naše telo pretvarja v avtomatske odzive. Prepričanja o tem, kaj smo in česa nismo zmožni, so tako globoko ukoreninjena v nas, da jih ne slišimo, ne občutimo. A jih vseeno izražamo: ljudem okoli sebe pošiljamo signale. Tako na primer iskalec, ki verjame, da je pri 45 letih prestar za delo, v to zlahka prepriča tudi vse druge. Vsako informacijo, ki lahko okrepi njegovo prepričanje (na primer opazko morebitnega delodajalca ali sosedo), zato hitro registrira in z njo še okrepi svoje prepričanje, da je za delo prestar. Dokazuje, da zmore še marsikaj, pogosto zavrača, saj globoko v sebi verjame, da niso resnični. Vse to se dogaja nezavedno, zato se moramo potruditi in poslušati svoj »notranji glas«: ko zaslišimo ali začutimo, da nas omejuje, se zavestno spravimo k razmišljanju, kako to preseči.

Spremembra prepričanj je nekaj najtežjega, kar lahko človek stori. V naši naravi

je, da ignoriramo stvari in informacije, ki ne sodijo v naše miselne koncepte. Bilo bi zanimivo opazovati, koliko bralcev na primer zavestno ignorira informacije o skritem trgu dela – samo zato, ker ne želijo verjeti, da obstaja!

Nekateri iskalci so prepričani, da je slabo, če so povabljeni na sestanek z delodajalcem zaradi prijateljevega priporočila. Verjamejo, da bo delodajalec negativno nastrojen, če ga bodo poklicali, ko nima objavljenih potreb. Znanstveno je dokazano, da naša prepričanja vplivajo na končni rezultat. Zato nikoli ni napačen čas, da podvomimo v svoja dosedanja

prepričanja in sprejemamo nove informacije.

Priprava kandidata na iskanje dela

Večina iskalcev dela se iskanja loti v naglici, saj so v to »prisiljeni«. Ker je naše finančno stanje odvisno od hitrosti iskanja zaposlitve, je normalno iskati bližnjice. Tako je mnogo lažje poiskati primer življenjepisa in spremnega pisma, ga nekoliko dopolniti s svojimi podatki in upati na uspeh.

A s tem pravzaprav poskrbite, da se ne boste razlikovali od drugih! Prav tako niste poiskali svojih prednosti in slabosti. Še pomembneje je, da brez priprave skoraj nimate možnosti, da nastopite na skritem trgu dela. Če se morate na hitro prijaviti na delovno mesto, za katerega ste izvedeli po naključju in ki vas zanima, bo pristop brez

temeljite priprave morda še deloval. Če pa res morate dobiti delo, preberite to poglavje in predelajte vse korake priprave. Močno vam bo koristilo.

Pri iskanju zaposlitve v bistvu prodajate produkt – sebe! Besede produkt ne razumite slabšalno: s tem želimo reči, da iz nabora vsega, kar znate, zmorete in želite, izoblikujete izdelek: zaokroženo celoto koristi, ki jih lahko prinesete potencialnim delodajalcem (kupcem oziroma strankam). Gre za to, da se boste lahko učinkovito predstavljali, in ne za to, da bi kdo vas kot osebo želel zreducirati na raven izdelka.

Skrivnost dobre prodaje je v oblikovanju izdelkov/storitev/produktov in predstavitvi njihovih prednosti potencialnim kupcem. Uporabite to pri iskanju zaposlitve. Če svoje sposobnosti in

NE PREZRITE

Prihodnjič si preberite še drugi del članka Štirje P-ji, ko bomo pisali o tem, kako se karseda najbolje prodati delodajalcu.

veščine »zapakirate v paket«, ki ga prodajate na trgu, boste pri iskanju uspešnejši.

Mnogi iskalci bodo na tej točki rekli, da imajo zelo raznovrstna znanja in zanimanja, zato bi se težko odločili, kakšne koristi lahko prinesejo. Zato se ne odločijo za nič ali se predstavijo kot »človek mnogih talentov«. V tem primeru je prava rešitev, da zase oblikujete več produktov: če imate sposobnosti za delo poslovnega sekretarja in prodajalca v trgovini, oblikujte dva produkta. Tako se boste podjetjem, ki bi utegnili potrebovati administratorja, tržili kot administrator, trgovskim podjetjem pa se boste predstavljali kot prodajalec. Vsekakor pa morate že v fazi priprave opredeliti svoj produkt »administratorja« in svoj produkt »prodajalca«. Delodajalci se bodo tako lažje odločili, da vas spoznajo, na osebnem srečanju pa jih boste lahko seznanili tudi s svojimi drugimi sposobnostmi.

GORAŽD PRAH za Mojedelo.com

MojeDelo.com

Regijski komercialist za Štajersko - Ptujsko, Prekmursko in Koroško (m/ž) (delo na terenu)

V svoj krog vabimo novega sodelavca/sodelavko za delo na terenu. Glavne odgovornosti: samostojno delo na terenu, obiskovanje obstoječih kupcev (izdelava naročil, predstavitev novih izdelkov), pridobivanje novih poslovnih partnerjev, analiza tržišča, razvijanje in izvrševanje učinkovite poslovne in trženjske strategije ter načrtov za področja z namenom povečevanja prodaje v regiji. Kristal, d. o. o., Renče, Lukežiči 45, 5292 Renče. Prijave zbiramo do 12. 2. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Produktni vodja (m/ž) (Braslovče)

Od vas pričakujemo, da imate vsaj V. stopnjo izobrazbe ekonomske ali tehnične smeri, poznate tehnike pogajanja in ste sposobni strateške nabave, poznate osnove marketinga in vam je delo s strankami v veselje, imate tekoče znanje angleškega jezika ... Silco, d. o. o., Orla vas 27a, 3314 Braslovče. Prijave zbiramo do 15. 2. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komercialist na terenu (m/ž) (Braslovče)

Od vas pričakujemo, da poznate tehnike prodaje in osnove marketinga, vam je delo s strankami v veselje in znate graditi odnos z

njimi, ste naravnani k doseganju rezultatov, ste visoko motivirani, fleksibilni, vztrajni in razvojno usmerjeni ... Pridružite se nam tudi vi in skupaj z nami dosegajte izjemne rezultate. Silco, d. o. o., Orla vas 27a, 3314 Braslovče. Prijave zbiramo do 15. 2. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Plakaterji in zunanji sodelavci (m/ž) (celotna Slovenija)

Glavni nalogi delovnega mesta sta odgovorno in samostojno delo plakiranja, vzdrževanje reklamnih plakatov. Amicus, d. o. o., Planina 3, 1000 Kranj. Prijave zbiramo do 15. 2. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Monter, serviser (s. p.) (m/ž) (Celje ali okolica)

Zaradi povečanega obsega del in širitve prodajnih programov vabimo zainteresirane samostojne podjetnike ali posameznike, da se pridružite uspešnemu kolektivu kot monter, serviser (m/ž) za montažo in vzdrževanje avtomatskih industrijskih, garažnih, požarnih in zrakotesnih vrat. BLT, d. o. o., Idrija, Ulica sv. Barbare 6, 5280 Idrija. Prijave zbiramo do 15. 2. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Serviser (m/ž) (Petrovče in teren po Sloveniji)

Matjaž, d. o. o., je z novimi povezavami, pristopi in kadri perspektiv-

no podjetje, ki prihodnost gradi na večletni tradiciji in trdni gospodarski rasti ter zbira ambiciozen, zagnan in podjetju predan kader za utrjevanje tradicije, dvig kakovosti in povečevanje obsega poslovanja. Trgotur, d. o. o., Ljubljanska cesta 13b, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 31. 1. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajalec kolorist (m/ž) (Ložnica pri Žalcu)

Spekter, d. o. o., iz Ložnice pri Žalcu je uspešno družinsko podjetje z več kot 30-letno tradicijo. Podjetje je specializirano za prodajo vseh vrst lakov in barv. Zaradi širitve programa v svoje vrste motiviranih in predanih sodelavcev vabijo novega sodelavca na delovnem mestu prodajalec kolorist (m/ž). Trgotur, d. o. o., Ljubljanska cesta 13b, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 31. 1. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Organizator prevozov (m/ž) (Nazarje)

Pričakujemo komunikativno osebo z dobro razvitim občutkom, kaj je nujno in kaj pomembno, z odličnimi organizacijskimi sposobnostmi. Dobrodošle so tudi lastnosti, kot so natančnost, vestnost, tolerantnost in pripadnost delodajalcu. Trgotur, d. o. o., Ljubljanska cesta 13b, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 31. 1. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Referent nabavne logistike – planer elektronskih komponent (m/ž) (Prebold)

Na delovnem mestu boste odgovorni za pravočasno, popolno, potrebam in količini prilagojeno dispozicijo vseh izdelkov v sortimentu,

za zagotavljanje nemotene oskrbe proizvodnje, usklajevanje dobav s proizvodnjo Odelo Slovenija, reševanje reklamacij in reševanje ozkih grl. Odelo Slovenija, d. o. o., Tovarniška cesta 12, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 26. 1. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Referent v prodajni/nabavni logistiki (m/ž) (Prebold)

Na delovnem mestu boste odgovorni za delo s kupci/z dobavitelji, za spremljanje gibanja naročil, usklajevanje odprem/naročil s proizvodnjo, obvladovanje ozkih grl, pripravo in usklajevanje tedenskih načrtov, organiziranje prevozov za odpreme ali vhode materiala. Odelo Slovenija, d. o. o., Tovarniška cesta 12, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 26. 1. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Koordinator varjenja (m/ž) (okolica Celja)

Pričakujemo najmanj VI. stopnjo izobrazbe strojne smeri, aktivno znanje enega tujega jezika, obvladovanje proizvodnih procesov in poznavanje materialov, razumevanje tehnične dokumentacije, poznavanje tehnoloških postopkov in merilnih metod, usmerjenost k rezultatom in obvladovanje načrtovanja ter organizacije, komunikacijske veščine. Trummer osebni servis, d. o. o., Loška ulica 13, 2000 Maribor. Prijave zbiramo do 15. 2. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Raznos pošte (m/ž) – študentsko delo (Celje)

Vaše delo bo raznos pošte. Agencija M Servis, kadrovske storitve, d.

o. o., Slovenski trg 8, 4000 Kranj. Prijave zbiramo do 12. 2. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajni zastopniki (Gorenjska, Ljubljana z okolico, Štajerska, Dolenjska, Primorska, Goriška)

Na svojem prodajnem področju boste odgovorni za obiskovanje trgovin ali lokalov, popolno distribucijo trgovskega blaga, oskrbo trgovin s promocijskim materialom, urejanje in nameščanje blaga na police, izvedbo prodajnih aktivnosti, pridobivanje novih strank/prodajnih mest in vzdrževanje odnosov s strankami. ARC – Kranj, d. o. o., Hrastje 52k, 4000 Kranj. Prijave zbiramo do 11. 2. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Raznos pošte (m/ž) – študentsko delo (Mozirje)

Vaše delo bo raznos pošte. Agencija M Servis, kadrovske storitve, d. o. o., Slovenski trg 8, 4000 Kranj. Prijave zbiramo do 12. 2. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Komercialni referent (m/ž) (Celje)

Naš naročnik je manjše proizvodno podjetje iz Celja. K prijavi vabimo kandidate iz Celja in bližnje okolice z aktivnim znanjem nemškega in angleškega jezika. Trgotur, d. o. o., Ljubljanska cesta 13b, 3320 Velenje. Prijave zbiramo do 31. 1. 2017. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Miha Zarabec, ki se je vrnil po poškodbi, prav na vsaki tekmi izvrstno razigrava soigralce.

Blaž Janc potrjuje, da je izjemen rokometaš. V obup spravlja tudi nasprotne igralce in vratarje prvenstva v Franciji.

»Pivovarji« ključni igralci reprezentance

Rešitelja Zarabec in Janc, prebujeni Mačkovšek

Slovenska moška rokometna reprezentanca je s prvimi štirimi tekmami svetovnega prvenstva v Španiji opravila zelo dobro. Varovanci selektorja Veselina Vujovića so sprva z 42:25 premagali Angolo, nato s 26:25 Islandijo, Makedonijo z 29:22, s Tunizijo pa so se razšli z neodločenim rezultatom 28:28.

Člani Celja Pivovarne Laško, ki na SP igrajo za Slovenijo so Miha Zarabec, Blaž Janc, Borut Mačkovšek in Tilen Kodrin. Zraven je tudi rezervni vratar Urban Lesjak, ki še čaka na priložnost. Prav Zarabec, Janc in Mačkovšek so najbolj izstopali na dosedanjih tekmah. Miha Zarabec je v ključnih

trenutkih odločil srečanje z Islandijo. Borut Mačkovšek je prijetno presenečenje za vse, saj se je povsem prebudil in ujel odlično strelsko formo, Janc pa je na zadnji tekmi poskrbel, da Slovenija proti Tuniziji ni doživela prvega poraza. V zadnjih dobrih petih minutah omejenega obračuna je naša izbrana vrsta nadoknadila pet golov zaostanka. Tuniziji so zapravili svoj zadnji napad na tekmi, nakar je sledil slovenski napad za izenačenje, v katerem sta Miha Zarabec in Blaž Janc sedem sekund pred koncem »držno« izvedla »cepelin« za izenačenje. Izkupiček Slovenije po štirih krogih so tri zmage in en neodločen rezultat. To pomeni, da bodo Slovenci

danes proti Španiji lovili prvo mesto v skupini. Če jim ne uspe, bodo po skupinskem delu SP kljub vsemu na odličnem drugem mestu.

MITJA KNEZ

Foto: SLAVKO KOLAR

Slovenija – Angola: 42:25; Mačkovšek (8 golov), Janc (6), Kodrin (2)

Islandija – Slovenija: 25:26; Zarabec (4), Mačkovšek in Janc (3)

Slovenija – Makedonija: 29:22; Zarabec, Janc in Mačkovšek (3), Kodrin (1)

Slovenija – Tunizija: 28:28; Janc (6), Zarabec (4), Mačkovšek in Kodrin (1)

NA KRATKO

Černjulova pometla s konkurenco

Lincoln: Maruša Černjul iz celjskega Kladivarja, udeleženka lanskih olimpijskih iger v Riu de Janeru in deveta v finalu lanskega evropskega prvenstva v Amsterdamu, je zmagala na dvoranskem atletskem mitingu v ameriškem Lincolnu v skoku v višino. Preskočila je 1,87 metra in gladko ugnala drugouvrščeno Madžarko Petro Luteran. Černjulova se je po olimpijskih igrah v Riu vrnila v ZDA na magistrski študij prehrane in zdravja ter je tudi asistentka profesorja na univerzi Nebraska v Lincolnu.

Veselje za Pogačnikovo in Žganka

Tunis: Slovenski judoisti so uspešno nastopili na prvem turnirju svetovnega pokala v letošnjem letu. Na tekmovanju Africa Open v Tunisu se

je merilo 127 judoistov iz osemnajstih držav. Članica celjskega Judo kluba Z'đežle Sankaku Anka Pogačnik je zmagala v kategoriji do 70 kilogramov. Ob njeni zmagi je Mihael Žgank v kategoriji do 90 kg zasedel drugo mesto. Matjaž Trbovc je v kategoriji nad 100 kg osvojil peto mesto.

Čater med deseterico

Wengen: Švicar Niels Hintermann je presenetljivo dobil tekmo alpske kombinacije za svetovni pokal v Wengnu. Na prvo mesto se je prebil s triindvajsetega po slalomskem delu. Član celjskega SD Unior Martin Čater je končal med deseterico, in sicer na devetem mestu.

Šempetrani po presenečenju

Šempeter: Odbojkarji Sip Šempetra se bodo po uvodni zmagi nad hrvaško

ekipo Međimurje Centrometal v drugem krogu pokala challenge pomerili z norveškim Viking TIF Bergnom. Prva tekma bo na sporedu danes ob 19. uri, povratna pa 2. februarja v Šempetru v Savinjski dolini.

Dobovičnikovi do šeste zmage

Rogatec: V prvi slovenski futsal ligi ob koncu preteklega tedna zaradi vremenskih neveščnosti ni bil odigran enajsti ligaški krog. Na prestavljenem srečanju je zasedba Dobovec Pivovarna Kozel s 6:3 premagala Tomaž. Dva gola je dosegel Matjaž Vojsk, po enkrat so zadeli Uroš Kroflič, Sebastjan Drobne, Rok Rednak in Aleš Marot. To je bila šesta zмага ob petih porazih varovancev trenerja Andreja Dobovičnika, ki so na lestvici tretji. Dobovec bo jutri gostoval pri Oplastu v Kobaridu.

MITJA KNEZ

KOMENTAR

»Dosežemo lahko visoko uvrstitev«

Kapetan Celja Pivovarne Laško Luka Žvižej se je po poldrugem desetletju od reprezentance Slovenije poslovil januarja lani. Bil je eden najbolj stalnih in najpomembnejših igralcev. Luka Žvižej je komentiral dosedanje štiri tekme naše reprezentance na SP v Franciji ter napovedal nocojšnji (20.45) obračun s Španijo za prvo mesto v skupini:

»Moram reči, da smo lahko z dosedanjimi rezultati zadovoljni. Prikazali smo dobro, zelo zrelo igro. Mislim, da imamo lepe možnosti, da na svetovnem prvenstvu dosežemo visoko uvrstitev. Vsaj zaenkrat gre vse po načrtu in verjamem, da se bo tako dobro odvijalo tudi vnaprej. Prvi del tekmovanja lahko zaključimo kot prvi ali drugi, kar je odlično. Smo »v naletu«, kar pomeni, da lahko danes s Španci odigramo odlično in si zagotovimo prvo mesto. S tem bi v osmini finala morda dobili nekoliko lažjega nasprotnika.

Če pokomentiram samo igro naše reprezentance, lahko zatrdim, da se je iz tekme v tekmo stopnjevala. Bila je boljša. Proti Angoli so fantje odigrali brez podcenjevanja, ko je bilo vse skupaj nekakšno ogrevanje za prihodnje tekme. V obračunu z Islandijo smo pokazali pravi značaj. Sledil je obračun z Makedonijo, ki smo jo dobesedno »razbili«. Proti Tuniziji pa smo lahko pričakovali takšno tekmo, kot je bila, saj je šlo pri tekmeu za »preživetje«. Naši so se po zaostanku v zadnjih minutah uspeli vrniti in dobiti točko. To je zelo dobro, saj s

LUKA ŽVIŽEJ

tem ostajamo neporaženi. Naj tako tudi ostane.

Ta končnica s Tunizijo je dober obet za naprej, potem ko se je po težkem položaju pokazala prava moč reprezentance. Zaenkrat fantje delujejo zelo dobro, zato verjamem, da se bo nivo igre, ki je že zdaj visok, še malce dvignil.

Španija? V prvi vrsti lahko pričakujemo res pravo rokometno tekmo. Španska reprezentanca je sicer od zadnjih prvenstev precej spremenjena. Mi smo jih v kvalifikacijah za olimpijske igre premagali, a je res, da bo to zdaj druga zgodba. Tako eni kot drugi niso v isti postavi. Res je, da Španije v zadnjem obdobju nisem ravno veliko spremljal, a imajo svojo značilno igro. So kakovostni igralci, a verjamem, da jih lahko na tem velikem tekmovanju končno premagamo. Lahko pa rečem, da to prvo prvenstvo po tistem, ko sem zaključil z dolgoletno reprezentančno kariero, tekme spremljam povsem neobremenjeno. Tekmo lahko začnem gledati ob sodniškem žvižgu. Ni se mi potrebno pripravljati nanjo. Super je navijati in gledati fante, ki igrajo zelo dobro. Občutki so prijetni.«

Foto: osebni arhiv

Šentjurčani presenetili vodilne Laščane

Slatinčanom drama, Podčetrčani za las prekratki

Za košarkarji je 14. krog državnega prvenstva. Tajfun je s 77:75 premagal Zlatorog, Rogaška je z 89:87 po podaljški premagala Primorsko, Hopsi so s 95:93 premagali Terme Olimia. Laščani, Slatinčani in Polzelani so vsaj zaenkrat »utrjeni« na mestih, ki peljejo v ligo za prvaka, medtem ko so Šentjurčani na meji le-te.

V taboru Tajfuna je po slavlju proti Zlatorogu upanje o uvrstitvi med najboljših šest moštev še večje. Laščani so imeli met za zmago, vendar Nejc Barič ni zadel trojke. Za Tajfun je Žiga Fifolt dosegel 19 točk, z enakim številom točk je na drugi strani prese-netil mladi Jernej Ledl. »Po takšni tekmi lahko igralcem samo iskreno čestitam. Pokazali so izjemno borbenost in moštveni duh, kar nam je na koncu prineslo močno zeleno zmago. Čeprav smo bili že pred tekmo oslabljeni, nato pa v prvi minuti ostali še brez Spicerja, so fantje pokazali, da se bodo borili do zadnjih moči, kar je velika odlika te ekipe. Zahvalil bi se tudi našim navijačem, ki so dodali piko na i k naši zmagi,« je z nasmeškom na obrazu po šesti zaporedni zmagi razlagal domači trener Jurica Golemac. Od trenutka, ko je prevzel ekipo Tajfuna, je na šestih tekmah zabeležil prav toliko zmag.

»Čestitke Šentjurčanom za zaslužen zmago. Bolj so si

jo želeli in v ključnih trenutkih dosegali točke. Mi smo po vodstvu s štirimi točkami zmago izpustili iz rok. Slabo smo zaprli prostor pod svojim obročem, tekmeceem dovolili skoka v napadu, Vujasi-nović pa je s prostim metom odločil zmagovalca,« pa je bil po srečanju nezadovoljen trener Aleš Pipan. Laščani so doživeli tretji poraz v sezoni.

Podčetrčani blizu presenečenja

Košarkarji iz Podčetrčka so v domačem prvenstvu prekinili niz porazov. V zao-stali tekmi 10. kroga so pred domačimi gledalci s 84:76 premagali LTH Castings. Varovanci trenerja Andreja Žaklja so bili nato blizu uspeha na tekmi 14. kroga. A v dramatični končnici so imeli gostje s Polzele več razpoloženih posameznikov, tako da so se oni veselili svoje devete zmage. Hopsi so igrali le s sedmimi igralci in bili po prvih desetih minutah za petnajst točk v zaostanku. V nadaljevanju so zaigrali veliko bolje. Varovanci trenerja Boštjana Kuharja so zadel kar 15 trojk iz 27 poskusov (55 odstotkov) in prav z meti z razdalje ujeli in prehiteli tekmece. »Čestitam fantom za pravi pristop in borbeno predstavo na tej tekmi. Viden je napredek v naši igri, vendar se bomo morali v prihodnje za boljši končni rezultat držati dogovorov in razmi-

Dragiša Drobniak (z žogo) je bil skupaj s Tadejem Fermetom prvi strelec Rogaške proti Primorski. Milija Miković (št. 23) je v dresu Tajfuna proti Zlatorogu dosegel 16 točk. Slatinčani in Šentjurčani si bodo v soboto nasproti stali v Rogaški Slatini.

šljati o svoji igri. Nič ne pride čez noč, zato verjamem, da bomo v prihodnje igrali

še boljše,« je po bolečem porazu dejal domači trener Andrej Žakelj. Veliko boljše

volje je bil pričakovano Boštjan Kuhar. »Domača ekipa nas je presenetila z agresivno igro in natančnimi meti z razdalje. V nadaljevanju smo se zbrali, odigrali agresivneje in prišli do zaslužene zmage.« Za Hopsa je Alen Hodžić dosegel 28 točk, za gostitelje Nejc Strnad 20. Terme Olimia bodo že jutri gostile Portorož. Hopsi bodo v Škofji Loki gostovali 27. januarja.

Infarktna končnica Slatinčanom

Rogaška ostaja trn v peti Primorske. Oktobra so Slatinčani zmagali za točko s trojko v zadnji sekundi, tokrat pa so se do zmage dokopali po podaljški. To je bila njihova deseta letošnja zmaga, peta v nizu, ki jim na stežaj odpira vrata zgornjega dela lestvice. V napeti končnici rednega dela sta imeli obe ekipi možnost za zmago, v podaljški pa sta odgovornost pri Rogaški prevzela Tadej Ferme in Dragiša Drobniak, ki sta na srečanju dosegla po 18 točk. »Odigrali smo tekmo, polno preobratov. V prvem polčasu so bili boljši košarkarji Primorske, v drugem polčasu pa mi. Nekaj minut do konca smo imeli tekmo v svojih rokah. Nato se je prebudil Troy Franklin, ki je v zadnji četrtini in podaljški igral praktično sam in se ga ni dalo ustaviti na noben način. Na koncu smo z borbenostjo in nekaj sreče

prišli do pomembne zmage v boju ligo za prvaka,« je po pravi drami dejal domači trener Damjan Novakovič. Slatinčani bodo zdaj zagotovo pred polno dvorano v ponovitvi finala državnega prvenstva iz sezone 2014/2015 gostili šentjurski Tajfun.

Med osem že Slatinčani in Konjčani

Laški košarkarji so v Portorožu odigrali prvo tekmo 5. kroga pokalnega tekmovanja. Na Obali so naredili velik korak k uvrstitvi v četrtfinale, saj so Portorožane premagali za 28 točk. Bilo je 77:49. Povratno srečanje 5. kroga so že odigrali košarkarji Rogaške, Celja in Konjic. Slatinčani so imeli proti Šenčurju točko naskoka, v domači dvorani pa so slavili s 87:72. Celjani so v Slovenskih Konjicah branili 13 točk prednosti, vendar se jim ni uspelo uvrstiti med osem najboljših ekip pokalnega tekmovanja. Gostitelji so bili uspešnejši z 81:63. Laščani bodo povratno tekmo s Portorožani odigrali prihodnji petek. Dva dni prej bo Zlatorog v Treh lilijah gostil prvenstveni obračun z Union Olimpijo. Polzelani so morali povratno pokalno srečanje s Triglavom zaradi številnih obolelih košarkarjev prestaviti na sredo.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

Celjanke drugi del začenjajo v Kranju

Košarkarice celjskega Athletea v državnem prvenstvu ostajajo vodilne. V tekmi 12. kroga so pred domačimi gledalci z 80:49 premagale Grosuplje. Annamaria Prezelj je dosegla 20 točk, Aleksandra Krošelj 18, Iva Slonjšak 16. Konjice so s tesnim rezultatom 64:62 slavile v Mariboru. Tea Ramšak je dosegla 20 točk. Janina je z visoko razliko 67:44 klonila v Kranju proti Triglavu.

Do konca prvega dela državnega prvenstva ostaja šest krogov. Celjske košarkarice bodo zdaj vse misli usmerile k Jadranski ligi, saj jih že nocoj čaka uvodna tekma drugega dela sezone. Po zelo uspešnem prvem delu bodo v drugem poskusile presenetiti in se kljub svoji mladosti uvrstiti na zaključni turnir.

»Vsekakor drugi del začenjamo zelo motivirani. Naredili bomo vse, da pridemo na zaključni turnir. To bi bilo za to mlado ekipo izjemno. Po zelo dobrem prvem delu imamo odličen rezultat. Upajmo na čim boljše nadaljevanje,« je dejal trener Athletea Damir Grgič, ki ga je položila viroza. »V vseh klubih je to v tem obdobju normalno. Tudi sam sem zakuhal, pri igralkah pa se na trenutke zdravstveno stanje izboljša, a potem spet poslabša. Želimo si, da bi se vse skupaj hitro popravilo in da bi se stanje normaliziralo, da bomo lahko normalno nadaljevali delo.«

Triglav bo torej prva ovira. Rival zadnjih sezon. »Tako kot imamo mi težave, jih ima verjetno tudi nasprotnik. Poskusili smo opraviti nekaj kakovostnih treningov. V Kranj bomo odpotovali z željo, da bi presenetili gostiteljice, vendar bo v takšni zasedbi, kot jo imamo na razpolago v tem trenutku, zelo težko,« je zaključil Damir Grgič. Po nocojšnjem gostovanju v Kranju bodo Celjanke v soboto v Ljubljani odigrale prvenstveno tekmo z Ježico.

MITJA KNEZ

V Celju in Velenju zavihali rokave

Rekordno drage priprave rumeno-modrih

Tako nogometaši Celja kot Rudarja so se začeli pripravljati na nadaljevanje sezone, ki se bo začela v soboto, 25. februarja. Celjani bodo v domačem okolju trenirali do sobote, zatem bo sledila prosta nedelja, nato bodo v ponedeljek odpotovali v Umag.

V celjskem taboru so v preteklih dneh pogrešali trenerja Igorja Jovičevića, ki je zaradi viroze obležal.

Kotnik in Podlogar sta nazaj

Uvodne dni priprav rumeno-modrih sta izpustila vratar Matic Kotnik in napadalec Matej Podlogar, ki sta v Abu Dabiju nosila dres članske B-reprezentance. Vsaj zaenkrat v mestu ob Savinji ostaja napadalec Dalibor Volaš, ki je bil v prvi polovici sezone odličen. V Umag se bodo Celjani odpravili kar dvakrat. Priprave na hrvaški obali naj bi celjskega prvotilagaša stale, verjeli ali ne, 45 tisoč evrov! Kakorkoli že, kot kaže si je klub finančno dokončno opomogel, kar je

razveseljujoče za vse privržence celjskega nogometa. V pripravljalnem obdobju bodo varovanci trenerja Jovičevića odigrali osem tekem. Moštvo je pred drugim delom sezone na petem mestu lestvice (27 točk). Zaostanek za vodilnima Mariborom in Olimpijo znaša ogromnih 19 točk, za četrto Gorico pa le točko.

Tudi nogometaši Rudarja so zavihali rokave. Ekipa je sprva opravila testiranja v dvorani, zatem je sledil že trening na umetni travi. V prihodnjem tednu bo sledila pot proti Medulinu, kjer bodo »knapi« preživeli deset dni. Med premorom je poškodbo saniral vezist Leon Črncič. »Priprave bodo dolge, odigrali bomo veliko prijateljskih tekem, tako da bomo imeli dovolj časa, da bomo prišli na zeleno raven. Veselim se priprav v Medulinu, saj bo menjava okolja vsem koristila, nenazadnje pa se s tovrstnim druženjem krepi tudi ekipni duh. Spomladanski del bo izredno zanimiv, saj smo ekipe od

Veseli ob snidenju velenjskih nogometašev je bilo veliko. Na sliki Leon Črncič (levo) in Denis Grgič v pogovoru s fizioterapevtom ekipe Sinišem Nesladkom.

četrtega do devetega mesta razporejene v razponu le desetih točk. Naša ekipa je kakovostna in z dobrim delom se lahko nadejamo

dobrih rezultatov.« Rudar je na sedmem mestu lestvice (25 točk).

MITJA KNEZ
Foto: NK RUDAR

GRIPA? VIROZA? PREHLAD?

Poskrbite, da vam letos ne bodo pokvarili vašega vsakdanjika

- ♥ več kot 45 kvalitetnih naravnih antioksidantov-ksantonov
- ♥ okrepi vaše zdravje
- ♥ deluje protivirusno
- ♥ povečuje odpornost
- ♥ ... in resnično deluje!

WWW.XAN-MAX.COM ☎ 080 14 77

XAN-MAX

ZDRAV UTIRIP VAŠEGA ZDRAVJA

MOTORNA VOZILA

PRODAM

ŠKODO octavio tdi, limuzina, letnik 2006, srebrne barve, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 371-459. 83

GOLF, letnik 1998, drugi lastnik, registriran do novembra 2017, prodam. Telefon 041 976-345. 5

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

KUPIM

OSEBNO vozilo od letnika 1998 naprej, celo, poškodovano ali v okvari, za lastno uporabo, kupim. Telefon 031 783-047. 59

STROJI

PRODAM

KOMPLETNI originalni prednji pogon za traktor Zetor 5745, 6745 in podobno ter ostale rabljene dele za traktorje Zetor, od 2511 do 7745, prodam. Telefon 031 701-836. 52

CEPILEC na sveder in traktorski vilicar prodam ali menjam za govejo živino. Telefon 041 251-013. 77

KOMBINIRAN šrotar za koruzo prodam za 100 EUR. Telefon 031 611-745. 95

MLATILNICO za žito, nizko, letnik 1960, z ventilatorjem za izpih in nasipnikom prodam. Telefon 051 840-133. 78

SNEŽNO desko, vrtljivo, 2 m, prodamo. Telefon 041 807-853. 5

astro center

vedeževanje in astrologija
090 77 77

Kugler d.o.o., Opekarniška 15b, 3000 Celje, 2,19 €/min.

ROŽNATI DIAMANT
ROSA DIAMANTE
med tednom 20.40

ARENA TV

KUPIM

MOTOKULTIVATOR, priključke, frezo, koso, mulčar, traktor, prikolico, trosilec in drug stroj, tudi v okvari, kupim. Telefon 041 407-130. 67

POSEST

PRODAM

CELJE. Prodamo enostanovanjsko moderno zasnovano dobro ohranjeno hišo. Cena po dogovoru. Telefon (03) 548-5424. 18

LAŠKO, Plazovje. Prodava stanovanjsko hišo (Plazovje 13, 3270 Laško), grajeno med 1993 in 2000, skupne stanovanjske površine približno 83 m² (klet + pritličje), staro stanovanjsko hišo: zemljišče pod stavbo 50 m² in gospodarski objekt z nadstrešnico v izmeri približno 54 m², kmetijskega in stavbnega zemljišča približno 17.400 m², priključki: voda, elektrika, skupaj za 79.900 EUR. Izdelan je izkaz energijskih lastnosti stavbe. Telefon 041 708-198. n

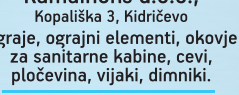
VSE IZ INOXA NUDI

Ramainoks d.o.o.,
Kopališka 3, Kidričevo

Ograje, ograjni elementi, okovje za sanitarne kabine, cevi, pločevina, vijaki, dimniki.

Obiščite jih!

Tel.: 02/780 99 26
www.ramainox.si

ŠENTJUR, Marija Dobje. Kmetijska zemljišča (pašniki, travniki) v k. o. Marija Dobje, skupaj 3.751 m², prodam po 11 EUR/m². Telefon 041 708-198. n

DOBRNA, Pristava. Prodam stanovanjsko hišo, adaptirano, z gospodarskim poslopjem in garažo, 72 m² uporabne bivalne površine, leto izgradnje 1968, centralno ogrevanje (na kurilno olje), dvorišče in zemljišča s stavbo skupaj 1.688 m². Priključki: elektrika, voda, telefon, kabelska TV. Cena 57.000 EUR. Izdana energetska izkaznica stavbe 2015-145-162-31372. Telefon 041 708-198. n

CELJE, Zgornja Hudinja. Prodam stanovanjsko hišo na naslovu Zgornja Hudinja 64, 93,00 m² neto tlorisne površine + gospodarsko poslopje 164 m² + gospodarsko poslopje 77 m², 721 m² dvorišča, 904 m² travnika. Ogrevanje na trdo kurivo, plinski priključek, elektrika, voda, telefon, kabelska TV, prodam za 99.800 EUR ali oddam za mesečno najemnino 280 EUR + vsi stroški. Telefon 041 708-198. n

KUPIM

HIŠO ali kmetijo v Laškem in bližnji okolici kupim. Telefon 051 785-280. p

ODDAM

POSLOVNI prostor, hala 128 m², v Dramljah, primerno za obrt, oddam v najem. Telefon 041 497-618. 7

Tedenski OSIR

radio celje

VSAKO SOBOTO OB 12.15

STANOVANJE

PRODAM

ŠTORE. Opremljeno dvosobno stanovanje v I. nadstropju večstanovanjske stavbe (Cesta na Svetino 5, 3220 Štore), 73,90 m², s kletno shrambo 18,40 m², skupaj s samostojno garažo 17,50 m² na dvorišču, prodam skupaj za 37.000 EUR. Stanovanje ima izdano energetsko izkaznico stavbe 2015-145-162-9475. Telefon 041 708-198. n

ODDAM

CELJE, Otok. Lepo svetlo opremljeno enosobno stanovanje oddam za daljši čas. Izredna lokacija, blizina mesta, bolnišnice, energetska izkaznica D. Telefon 041 515-447. 40

DVOSOBNO opremljeno stanovanje in sobo za eno osebo oddam. Telefon 041 650-737. 60

ODKUP HRASTOVE HLODOVINE

PRASLO TRGOV

041 420 111 • 041 954 206

Aida d.o.o., Prekopa 3, Vransko

OPREMA

PRODAM

STARINSKO ogledalo v baročnem stilu prodam. Telefon 041 371-459. 83

DVA generalno obnovljena štedilnika na centralno ogrevanje, vgrajen nov grelec (kotel), desni, stranski priklop na dimnik, prodam. Telefon 041 243-089. 81

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠIČE domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 do 300 kg, prodam. Od 250 do 300 kg cena zelo ugodna. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin. Telefon 031 509-061. 2800

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

KRAVO za zakol, staro štiri leta, prodam. Telefon 041 455-176. 65

BIKCA simentalca, starega sedem mesecev, prodam. Telefon 041 298-397

BIKCA in telički, simentalci, stari 14 dni in pse bernske planšarje, stare 2 meseca, prodam. Telefon 070 693-055. 76

PRAŠIČA, 200 kg, za zakol, krmljenega z domačo hrano, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 051 355-702. 82

PRAŠIČE, težke od 160 do 200 kg, prodamo po zelo ugodni ceni, 1,50 EUR/kg. Telefon 041 708-978. 79

TELIČKO limuzin, staro 10 tednov, prodam. Informacije po telefonu 031 596-631, (03) 5795-571. 85

TELICO, brejo 5 mesecev, pasma ls/bbp/ls in teličko, težko 230 kg, ls, prodam. Telefon 051 425-851. 86

DVE svinji, težki približno 250 kg, domače reje, prodam. Telefon (02) 781-5161 ali 041 485-188. p

TELIČKO simentalco, staro 5 mesecev, odstavljeno od mleka, prodam. Telefon 070 250-441. 87

NEMŠKEGA ovčarja mladiča, starega tri mesece in ovna prodam. Telefon 031 638-934. 88

TELICO, težko dobrih 200 kg, prodam. Telefon 041 596-475. 96

KUPIM

DEBELE in suhe krave in telice, plačilo takoj + davek, kupim. Telefon 041 653-286. 150

BIKCE, mesni tip, težke od 120 do 200 kg ter telice in krave za zakol kupimo. Telefon 031 832-520. 25

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

VINO, belo, rdeče, modra frankinja, prodam. Ugodna cena, možna dostava. Telefon 041 382-735. p

GORDANA

astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE

GSM
041 404 935

Društvo Kvintum, Savinova 7, Celje

EKOLOŠKI krompir, bel, po 0,70 EUR/kg, na drobno, prodam. Telefon 031 490-299. 64

KAKOVOSTNO sortno vino beli pinot in laški rizling ali mešano prodam. Telefon 031 596-631, (03) 5795-571. 85

OSTALO

PRODAM

ZIMSKA damska krznena oblacila in pokrivala prodam. Informacije po telefonu (03) 5484-939, od 14. ure naprej. 2926

DOBRO ohranjen krznen plašč, številka 44, nove obleke ter različne tehnične in pohištvene predmete prodam. Telefon (03) 781-4106, 041 277-420. 2964

NOVO zračno puško 5.5 prodam. Telefon 040 161-446. 6

SEKULAR z enofaznim motorjem, komat za konja, 24 col in »kšir« prodam. Telefon 031 733-965. 32

HISNI hidrofor z 80-litrskim zalogovnikom ugodno prodam. Telefon (03) 5893-182, 031 667-490, po 19. uri. 75

PEČ na olje Froli z gorilcem Ekoflam, 26.000 kalorij, ugodno prodam. Telefon (03) 5893-182, 031 667-490, po 19. uri. 75

DOLORES

astrologinja

090 64 30

NIKIFRANJO KEDER, S.p.

cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceni vašega operaterja

Ni res, da si odšel,
nikoli ne boš!
Ujet v naša srca
z najlepšimi spomini
boš vsak naš korak
spremljal v tišini.

JERNEJ KRAŠOVEC

(17. 5. 1988 – 22. 1. 2011)

Hvala vsem, ki mu prižigate svečke v spomin in se ga spominjate.

Vsi tvoji

L 10

Ni te na pragu ni te v hiši,
tvojega glasu se več
ne sliši.
Ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih pridnih rok
ostaja.

MARIJE FRECE

iz Šentruperta nad Laškim
(10. 1. 1927 – 1. 1. 2017)

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani in priskočili na pomoč. Hvala za ustna in pisna sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše. Iskrena hvala Komunali Laško za organizacijo pogreba, gospodu Matjažu in pravnukinji Sanji za ganljive besede slovesa. Hvala za odigrano Tišino, pevcem za odpeto žalostinko in gospodu župniku za opravljen cerkveni obred.

Hvala osebju nevrološkega oddelka bolnišnice Celje in Doma starejših Laško.

Žalujoci vsi njeni

50

ZAHVALA

Zahvaljujem se vsem, ki ste pospremili na zadnji poti

PETRA HRASTELJA

iz Laškega

Iskrena hvala govorcem, pevcem in duhovnikom ter številnim pisnim izrazom sožalja. Za oskrbo se zahvaljujem tudi osebju Doma starejših občanov Thermene Laško in osebju Infekcijskega oddelka Splošne bolnice Celje, kjer se je sklenila njegova življenjska pot.

Hvala vsem, ki ga boste ohranili v ljubečem spominu.

Soproga Breda in vsi njeni

p

NOV računalnik prenosnik HP 255-G5 W4 M83 EA ugodno prodam. Telefon 031 734-139. p

DRVA, dolga v hloh, bukova ter hrastova, z dostavo, prodam. Telefon 040 211-346. p

ŽENITNA POSREDOVALNICA ZAUPANJE

Zanimive ponudbe različnih starosti iz vse države

031 836 378

www.zau.si

PRALNI stroj Gorenje super silence, ohranjen, za 45 EUR in plinsko bombo prodam za 15 EUR. Telefon 040 754-016. 98

DRVA, suha, jabolka - za kamin in smrekova, ugodno prodam. Telefon 041 510-303. 94

ZAPOSLOITEV

IŠČEMO osebo z izkušnjami za delo v stimulativnem kolektivu mladih v Baru Pišek na Lopati 17 v Celju. Zainteresirani, pokličite telefonsko številko 041 945-118. p

ZAPOSILIMO prodajalca/skladiščnika, moškega, za nedoločen čas s poskusno dobro treh mesecev. Hojniki trgovina, Leskovec 15, Ljubčna, telefon 051 617-220. 82

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre,
samo daleč, daleč je ...

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega
ljubega sina, brata, vnuka ...

DAVIDA GLUŠIČA

iz Hrenove 4

se želimo zahvaliti vsem, ki ste nam v žalostnih trenutkih stali ob strani, stisnili roko in sočustvovali z nami. Iskrena hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sošolcem in znancem za izrečena sožalja, darovane sveče, cvetje ... Zahvaljujemo se župnikoma gospodu Vicmanu in gospodu Gregorju Majcnu za lepo opravljen obred ter moškemu pevskemu zboru Nova Cerkev za lepo odpete žalostinke. Hvala govornici za govor. Hvala vsem, ki ste našega dragega Davida v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči vsi njegovi

74

Če me iščete,
me iščite v svojih srcih.
Če imam tam svoje bivališče,
bom vedno pri vas.

ZAHVALA

Z bolečino v srcu sporočamo,
da nas je mnogo prezgodaj v
39. letu starosti zapustil naš
dragi mož, ati, sin in brat

RUDI MAJDIČ

iz Malih Dol pri Vojniku

Iskrena hvala vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani, delili z nami žalost in bolečino. Hvala vam, da ste se z ljubeznijo in s spoštovanjem poslovili od njega in ga z nami pospremili na njegovi zadnji poti k večnemu počitku. Hvala za vsa izrečena sožalja, besede sočutja in tolažbe, darovano cvetje in sveče, darovane svete maše ter vso denarno pomoč.

Hvala za pomoč in podporo sorodnikom, sosedom in prijateljem, županu občine Vojnik Branku Petretu, gospe Urški Mužar, gospe Lidiji Eler Jazbinšek, Rudijevim sodelavcem iz podjetja Unior – obrat Vitanje, zaposlenim v podjetju Veplas Velenje, ravnateljici OŠ Vojnik Olgi Kovač ter učiteljem, Matejevim sošolcem in njihovim staršem, vzgojiteljem in ravnateljici vrtca Mavrica Vojnik Simoni Žnidar. Zahvala pogrebni službi Raj za organizacijo pogreba, gospodu župniku Antonu Pergerju za lepo opravljen obred, govornici gospe Mileni Jurgec za izrečene besede slovesa ter vsem tistim, ki so Rudija pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem, ki ste našemu Rudiju v težkih trenutkih stali ob strani, ga imeli radi in ga boste skupaj z nami ohranili v lepem spominu.

Rudi, vsa toplina tvojege srca bo ostala vedno z nami.

Žalujoči: žena Polona, sin Matej in hčerka Eva,
sestra Alenka s Pavlekom ter mama Slavica

100

Mnogo si ustvaril,
zdaj vsak korak
spomin je nate
in hvaležna misel,
luč je, ki ne ugasne.

V SPOMIN

JANKU RAZGORŠKU

18. januarja je minilo leto dni, kar te z nami več ni. Kljub bolečini in praznini, ki ju nosimo v srcu, se te spominjati večno želimo. Naučil si nas dobrote, spoštovanja in ljubezni, zato ti bomo večno hvaležni.

Tvoji najdražji

66

Ni smrt tisto, kar nas loči,
in življenje ni,
kar druží nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje
so razdalje, kraj in čas.

ZAHVALA

V 90. letu starosti nas je za vedno zapustil

NORBERT
SALOBIR

Ob boleči izgubi našega dragega očeta, dedka, pradedka, brata in strica se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali, stali ob strani ter darovali sveče, cvetje in za svete maše. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Zelo te bomo pogrešali

n

ZAHVALA

Zapustil nas je dragi mož,
oče, dedi in pradedi

ROMAN
ZAPUŠEK

iz Štor
(21. 1. 1933 – 20. 12. 2016)

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala za dragocene tolažilne besede in dejanja ter darovano cvetje in sveče. Hvala sodelavcem, prijateljem in društvom za pomoč, njegovim pevskim kolegom za odpete pesmi, ki jih je tako ljubil, ter osebju Doma Lipa Štore za vso skrbno nego v njegovih zadnjih trenutkih.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Žalujoči vsi njegovi

n

Je čas, ki nam daje,
je čas, ki nam jemlje
in je čas, ki ga nikoli ne
pozabiš.

V SPOMIN

18. januarja je minilo dvajset
let, kar nas je zapustila naša
draga mama

FANI RAZGORŠEK

Vsem, ki stojite ob njenem grobu z lepo mislijo,
iskrena hvala.

Vsi njeni

66

Kogar imaš rad,
nikoli ne umre.
Le daleč, daleč je ...

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža,
očeta, dedija in pradedija

VINKA PODGORŠKA

iz Pepelnega 12 pri Šmartnem v Rožni dolini
(8. 7. 1929 – 2. 1. 2017)

se iskreno zahvaljujemo za izkazano pomoč, tolažbo, sožalja, darovane pozornosti in spremstvo na njegovi zadnji poti do groba. Hvala, da ga boste skupaj z nami ohranili v trajnem spominu. Pogrešali ga bomo.

Žalujoči: žena Marija, hči Jožica, sin Martin ter
ostalo sorodstvo

n

Ni smrt tisto,
kar nas loči,
in življenje ni,
kar druží nas.
So vezi močnejše.
Brez pomena zanje
so razdalje, kraj in čas.

ZAHVALA

V 87. letu je za vedno zaspala naša draga

ANIKA
VODIŠEK

rojena Frece
iz Lahomnega pri Laškem

Vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih pomagali in stali ob strani, darovali sveče, cvetje in za svete maše ter jo v tako velikem številu pospremili na njeno zadnji poti, se iskreno zahvaljujemo.

Vsi njeni

922

RAZNO

GRADITELJI, pozor! Po ugodnih cenah
izdelujem peči in boilerje za central-
no ogrevanje. Garancija za peči je 5
let. Tone Aplenc, s. p., Prekorje 29 a,
telefon 541-5011, 041 531-976. 93

IZVAJAMO posek, spravilo in odkup vseh
vrst lesa. Sima les, Zagorje 31, Lesično,
telefon 040 211-346. p

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto
2017 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-od-
stotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško
kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naroč-
niki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

Poroke

Žalec

Poročila sta se: Mirela
KALABIČ s Polzele in Alen
ŠLJIVAR iz BiH.

Velenje

Poročili so se: Slavica
JANŽEKOVIC in Vladimir
WITMAJER, oba iz Velenja,
Alona ZABLOTSKA iz Ukra-
jine in Armin KAHVIČ iz
Velenja.

Smrti

Celje

Umrli so: Slavko SOTO-
ŠEK iz Celja, 70 let, Brani-
slav STRGAR iz Velenja, 65
let, Vincencij PODGORŠEK
iz Pepelnega, 87 let, Marija
PALHARTINGER iz Celja, 90
let, Aleš ČETINA iz Podloga
pri Šempetru, 51 let, Franc
Oto KEKEC iz Pongraca, 82
let, Marijan ZABRET iz
Celja, 68 let, Rade ROTAR
iz Žalca, 67 let, Branko RA-
BUZIN iz Slatine v R. d., 83
let, Stanislav DIMEC iz Bre-
zove, 62 let, Jožef TIHEC

radio celje

radio celje

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK, 19. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Celje)

PETEK, 20. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 melo-

20 vročih Radia Celje

- TUJA LESTVICA**
 - SCHULZ ROBIN, DAVID GUETTA & CHEAT CODES - SHED A LIGHT (5)
 - OLLY MURS - BACK AROUND (5)
 - BEYONCE FEAT. DIXIE CHICKS - DADDY LESSONS (4)
 - CLEAN BANDIT FT. SEAN PAUL & ANNE-MARIE - ROCKABYE (6)
 - GREEN DAY - STILL BREATHING(2)
 - JACK SAVORETTI - ANY OTHER WAY (3)
 - SIA - NEVER GIVE UP (4)
 - LITTLE MIX - TOUCH (1)
 - JAKUB ONDRA - EVERY SONG (2)
 - ZARA LARSSON - I WOULD LIKE (1)
- DOMAČA LESTVICA**
 - TABU - NABIRALKA ZVEZD (4)
 - XEOUTIFZ - PAZI, DA BO PRAV (2)
 - MATJAŽ KUMELJ FT. ALENKA GODEC - KAKO ZAKAJ (3)
 - KLARA JAZBEC - MILLIJON IN ENA (5)
 - OMAR NABER - POSEBEN DAN (1)
 - D BASE - VASE POGLEJ (5)
 - JACKSON - NA POSTAJI (4)
 - ŠPIK MANCA IN ISAAC PALMA - OBA (3)
 - LAVENDER - IŠČEM TE (2)
 - DAVID - KLASIKA (1)

PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:
COLDPLAY - EVERGLOW
SARA HARTMAN - FROM THE OTHER SIDE OF THE WORLD

PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:
NANA MILČINSKI - SINJI SNEG
DREVORED - ONA MIRNO SPI
Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Poglejte v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

SOBOTA, 21. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

NEDELJA, 22. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, Tatjana Rozman, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **13.00 Čestitke po pozdravi**, **18.00 Pesem slovenske dežele**, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

PONEDELJEK, 23. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40

Po slovensko s Katrco

- Gadi: Objemi me
- Lenarti: Vsak ne more biti muzikant
- Naveza: Skrivnost božične noči
- Štumperger: Na sončni strani Alp
- Žagarji: Ne vem, če bom zmogla

Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, Tatjana Rozman, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

TOREK, 24. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Stetoskop, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, **14.15 Gospodarski utrip regije**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

SREDA, 25. januar

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **11.15 Zeleni val**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Zeleni val, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

Kino

CINEPLEXX

Spored od 19. 1. do 25. 1.
Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.
Assassin's Creed – Asasinov nazor – akcijski, pustolovski četrtrek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 19.40 sobota: 14.30 nedelja: 21.10
Assassin's Creed – Asasinov nazor – akcijski, pustolovski četrtrek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 17.40 petek, sobota: 17.40, 22.10
Balerina in Viktor – animirani družinski četrtrek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 16.00, 17.00 sobota, nedelja: 14.10, 16.00, 17.00
Dežela La La – romantična komična drama četrtrek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 18.20, 20.30 sobota, nedelja: 15.10, 18.20, 20.30
Družina brez zavor – komedija četrtrek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 15.30, 20.20 sobota: 16.50, 20.20 nedelja: 19.15, 20.20
Kitajski zid – triler od četrtka do srede: 18.10, 21.00
Potniki – fantazijski četrtrek, sobota, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 18.40 petek: 18.40, 22.00
Pr' Hostar – komedija četrtrek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 18.50, 20.40 sobota, nedelja: 14.00, 18.50, 20.40
Razcepljen – triler četrtrek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 18.00, 20.50 petek, sobota: 18.00, 20.50, 22.20
Rogue One: Zgodba Vojne zvezd – fantazijski, pustolovski sobota: 14.15 nedelja: 14.20
Romeo in Julija – balet sobota: 18.55
Skrita lepota – drama petek, sobota: 22.30
Trnuljčica – balet nedelja: 16.00
Vaiana: Iskanje bajeslovnega otoka – animirani, sinh. četrtrek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 15.50 sobota, nedelja: 13.50, 15.50
Zakaj ravno on? – komedija četrtrek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 17.50, 20.00 petek, sobota: 17.50, 20.00, 22.15
Zapoj – animirani, sinh. četrtrek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 16.30, 17.30 sobota, nedelja: 14.20, 16.30
Zapoj – animirani, sinh., 3D četrtrek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 15.40 sobota, nedelja: 13.30, 15.40
Čreda – komedija od četrtka do srede: 16.20, 20.10

metropol

ČETRTEK
19.00 **Dotik vode** – komedija
PETEK
18.00 **Dotik vode** – komedija
20.00 **Loving** – drama
SOBOTA
16.00 **Pošast Moli** – animirana družinska pustolovščina
18.00 **Rdeča želva** – animirana drama
20.00 **Dotik vode** – komedija
NEDELJA
16.00 **Pošast Moli** – animirana družinska pustolovščina
18.00 **Bučko** – animirana družinska komedija
SREDA
19.30 **Rdeča želva** – animirana drama

BUMfest
www.bumfest.si

MEDNARODNI FESTIVAL
TOLKALNIH SKUPIN
Žalec, 20.-22. januar 2017
Dom II. slovenskega tabora Žalec
Vstopnice: TIC Žalec / www.kupikarto.si

KINO VELENJE
PETEK 18.00 Dežela La La – romantična komična drama 18.15 Pošast Moli – animirana družinska pustolovščina 20.00 Trgovski potnik – triler, drama 20.30 The Beatles: Osem dni na teden – glasbeni dokumentarec SOBOTA 18.00 Trgovski potnik – triler, drama 18.15 Pošast Moli – animirana družinska pustolovščina 20.00 The Beatles: Osem dni na teden – glasbeni dokumentarec 20.30 Čreda – komedija NEDELJA 16.00 Pošast Moli – animirana družinska pustolovščina 16.30 The Beatles: Osem dni na teden – glasbeni dokumentarec 18.00 Čreda – komedija 19.00 Trgovski potnik – triler, drama 20.00 Matura – drama PONEDELJEK 18.00 Pr' Hostar – komedija 20.00 Loving – biografska romantična drama

Kulturne prireditve
ČETRTEK, 19. 1.
9.00 Muzej novejše zgodovine Celje Razstava Pot domov s poudarkom na celjskih zgodbah <i>vodstvo po občasni razstavi</i>
19.30 SLG Celje Henrik Ibsen: Nora ali hiša za lutke <i>abonma po posebnem razporedu in izven; tudi v petek in soboto ob istem času</i>
19.30 Glasbena šola Velenje Koncert godalcev Glasbene šole Velenje <i>nastopili bodo dijaki Glasbene šole Velenje</i>
20.00 Branibor club Celje Stand up večer <i>brezplačna doza smeha; gosti: Janez Trontelj, Marko Žerjal in Saša Perpar</i>
20.30 Max klub Velenje Acı Bertonecelj in Big Band RTV Slovenija <i>Max klub jazz festival; 1. koncert</i>
PETEK, 20. 1.
10.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec Bumfest, mednarodni festival tolkalnih skupin <i>matineja za otroke; nastopa skupina HabenGoods (Danska)</i>

18.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec Bumfest, mednarodni festival tolkalnih skupin <i>nastopajo: HabenGoods (Danska), Niki Waltersdorfer (Avstrija) in Filip Merčep & Nicolas Sinkovič (Hrvaška)</i>
19.30 Dom kulture Velenje Večno mladi <i>komedija (drama s songi); SNG Maribor</i>
21.00 eMČe plac Velenje Frenkie + Kontra <i>hip hop koncert</i>
SOBOTA, 21. 1.
10.00 Pokrajinski muzej Celje Se spomnite Thee? <i>javno vodstvo po razstavi</i>
11.00 Pokrajinski muzej Celje Celeia – mesto pod mestom <i>javno vodstvo po razstavi</i>
17.00 Celjska kulturnica Čarobni svet lutk: Janko in Metka <i>v izvedbi Lutkovne skupine vzgojiteljic Vrta Tončke Čečeve, enota Gaberje</i>
18.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec Bumfest, mednarodni festival tolkalnih skupin <i>nastopajo: BAM (Belgija), Claus Hessler (Nemčija) in Niki Waltersdorfer (Avstrija)</i>
18.00 Anin dvor Rogaška Slatina Predstavitev razstave nove zbirke Ljudskega muzeja Rogaška Slatina <i>predstavitev 100 novih eksponatov, kulturni program</i>
19.30 Ipavčev kulturni center Sentjur Agatha <i>abonma Gustav; drama Gledališča Talija v izvedbi Barbare Vidovič in Gašperja Jamija</i>
19.30 Narodni dom Celje Collegium vocale Celje <i>jubilarni koncert zbora</i>
20.00 Kristalna dvorana GH Rogaška Koncert članov komisije 6. mednarodnega tekmovanja za pianiste Ivana Rijavca <i>nastopajo: Marina Horak, Dragomir Bratič in Maja Tajnšek</i>

20.00 eMČe plac Velenje
Kopališki Rock&Roll gledališka predstava; Gledališče Mozirsko
NEDELJA, 22. 1.
9.00 do 18.30 Kristalna dvorana GH Rogaška
Mednarodno tekmovanje za pianiste Ivana Rijavca vstop prost; ob 19.30 podelitev diplom
17.00 Večnamenski center Kozje
Tanja Žagar koncert
18.00 Dom sv. Jožefa Celje
Oktet 9 koncert; vstop prost
19.30 Dom sv. Jožefa Celje
Janko Orač v sliki in grafiki odprtje razstave
PONEDELJEK, 23. 1.
14.30 Gallusova dvorana Glasbene šole Celje
Javni nastop tekmovalcev Temsiga: harmonika, kitarski in klavirski duo, komorne skupine z godali in klavirjem; sledijo trobila in ostali
18.00 Knjižnica Rogaška Slatina
Literarno društvo Sončnica predstavitev literarnega ustvarjanja članov literarnega društva
19.30 Glasbena šola Velenje
Koncert trobilcev in tolkalcev Glasbene šole Velenje nastopili bodo dijaki šole
TOREK, 24. 1.
16.00 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Javni nastop učencev osnovne stopnje: 1. in 2. razreda; nato 3. in 4. razreda
18.00 Dom kulture Velenje
V sladkorni deželi plesna predstava; Plesni studio N Velenje
SREDA, 25. 1.
10.00 Osrednja knjižnica Celje
Anzekove poti: Ivan Ulaga – Vrhovski Anzek odprtje razstave avtorja Tomaža Majcna
13.00 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Javni nastop tekmovalcev Temsiga: tolkala
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Čebelice, čimbl in čimbalo gledališka predstava; gostje: OŠ Frana Roša
18.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Korenine predstavitev fotomonografije Vinka Skaleta
19.30 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Grega Rus, kontrabas in Nadja Rus, klavir koncert
19.30 Kulturni center Rogaška Slatina
Sladoled komedija za gledališki abonma in izven; Narodni dom Maribor, zavod Novi Zato

Ostale prireditve
ČETRTEK, 19. 1.
8.00 do 18.00 Glasbena šola Rista Savina Žalec
Seminar za pianiste tudi v petek ob istem času; vstop prost
9.00 Ljudska univerza Šentjur
S kolesom do Grčije potopisno predavanje Mance Čujež
17.00 Osrednja knjižnica Celje
Ali lahko danes še sploh kaj počnemo s filozofijo? predava: mag. Tatjana Rozman
17.00 Ljudska univerza Celje
Drugačna Japonska potopisno predavanje
17.00 Krajevna knjižnica Ponikva
Po pravljici diši pravljčna ura
17.00 Knjižnica Šentjur
Ura pravljic
17.00 Galerija Velenje
Tiskanje kreativna delavnica; delavnico bo vodil Miha Cofhter
18.00 Mladinska knjiga Celje
Z namero do zavesti, srčnosti in svobode predstavitev knjige
19.00 Dom sv. Jožefa Celje
Imam mirno vest? predavanje dr. Romana Globokarja; vstop prost
PETEK, 20. 1.
9.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Predstavitev poklica: vodovodar
18.00 Celjska kulturnica
Pravljčni večer za odrasle z Renato Brglez
18.00 Celjski mladinski center
Izobraževanje za mir multimedijška izobraževalna delavnica, ki jo je zasnoval Prem Rawat
18.00 Knjižnica Rimske Toplice
Ko imajo hormoni žur zdravstveno-psihološko predavanje Minke Gantar
19.00 POŠ Prevorje
Anin večer Spoznajmo Krajevno skupnost Gorica pri Slivnici
19.19 Mestna knjižnica Velenje
40 let mojih soočanj s Himalajo predstavitev knjige Vikija Grošlja
SOBOTA, 21. 1.
7.00 Ploščad centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje
mestna tržnica Velenje
9.30 do 13.00 Dom sv. Jožefa Celje
Preživimo dan s sv. Janezom Marijo Vianneyem predava: mag. Roman Starc
18.00 Dvorana Vrtca Prebold
Nocoj bo pa en lep večer sodelujejo: Prijatelji 6še s prijatelji in otroci vrtca

DOGODKI MED 19. in 26. JANUARJEM 2017
ČETRTEK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU 19. januar, Pravljčna ura za najmlajše ob 10. uri za otroke do 3. leta starosti
ČETRTEK, GLASBA FILM 19. januar, Ali lahko danes še sploh kaj počnemo s filozofijo? ob 17. uri Glasba, užitek ali simptom Predava mag. Tatjana Rozman
PONEDELJEK, LEVSTIKOVA DVORANA 23. januar, Življenje v Stockholmu ob 17. 30 Predava Alenka Polutnik
PONEDELJEK, KNJIŽNICA VOJNIK 23. januar, Pravljčne dogodivščine s ob 17. 00 pravljčarko Betko
SREDA, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU 25. januar, Gledališka predstava Čebelice, Čimbl in Čimbalo ob 17. uri Nastopajo učenci OŠ Frana Roša
ČETRTEK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU 26. januar, Pravljčna ura za najmlajše ob 10. uri za otroke do 3. leta starosti
ČETRTEK, GLASBA FILM 26. januar, Bolezni kože v luči psihosomatike Predava specialist dr. Slobodan Vujasinovič
NE 2. NADSTROPJE SPREGLEJTE! Razstava Anzekove poti: Ivan Ulaga - Vrhovski Anzek na ogled do 25. februarja 2017
NE PRAVLJČNE DOGODIVŠČINE v SPREGLEJTE! Knjižnici Vojnik vsak drugi ponedeljek ob 17. uri Knjižnici Dobrna vsako drugo sredo ob 17. uri

PONEDELJEK, 23. 1.
13.00 Mladinski center Velenje
Središče mladih in otrok Velenje od ponedeljka do četrтка: učna pomoč, interaktivne, kuharske, ustvarjalne, glasbene delavnice, družabne in športne igre ...
16.00 Mestna knjižnica Velenje
Ura pravljic v srbskem jeziku namenjena otrokom, starejšim od treh let; pripovedovala bo Maruška Škoda
17.00 Dom sv. Jožefa Celje
Pogovor o življenju in smrti voditeljici: Metka Klevišar, dr. med in Julka Žagar, dr. med.
17.00 Knjižnica Vojnik
Pravljčne dogodivščine s pravljčarko Betko
17.30 Osrednja knjižnica Celje
Življenje v Stockholmu predava: Alenka Polutnik v okviru univerze za III. življenjsko obdobje
18.00 Sejna soba občine Podčetrtek
Vietnam in Kambodža potopisno predavanje

TOREK, 24. 1.
17.00 Mestna knjižnica Velenje
Eins, zwei, drei! – po nemško zdaj! zabavna nemščina za otroke starejše od petih let; izvajal jo bo Frenk Špiler
18.00 Knjižnica OŠ Petrovče
Olimpijski Rio s Petrom Kavčičem predavanje
19.00 Teozofska knjižnica in bralnica Alme Karlin Celje
Teozofski klepet ob čaju predavatelj: Aristid Havliček – Tili

19.19 Mestna knjižnica Velenje
Pravljčni večer za odrasle popestrili ga bosta harfistki Nina Petrič in Ajda Nina Vivod
SREDA, 25. 1.
11.00 Ljudska univerza Celje
Se res prehranjujete zdravo in varno? predavanje
17.00 Knjižnica Rogaška Slatina
Angleško-igralne urice z Nino Hajnšek
17.00 Mestna knjižnica Velenje
Pravljčna joga namenjena otrokom starejšim od treh let; dogodek bosta izvajali Nina Časl in Metka Pivk Srdič
18.00 Krajevna knjižnica Griže
Po pravljici diši pravljčna ura
18.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
S kolesom na 30 prelazov v Sloveniji, Italiji, Avstriji, Švici in Franciji potopisno predavanje Andreja Morelja

Dobrodelne prireditve
SREDA, 25. 1.
19.00 Dom kulture Velenje
Dobrodelni koncert dijakov gimnazije Šolski center Velenje, Gimnazija Velenje

Razstave
Stari grad Celje, stolp nad Pelikanovo potjo: Svetlikanje prekletih/ Flickering of the damned, zvočna instalacija Gašperja Piana; <i>do nadaljnjega</i> ; Prostorska postavitev Marka Požlepa Svetlikanje prekletih 2. del – fragmentacije zgodovine; <i>do preklica</i> Paviljon za prezentacijo arheologije, Glavni trg Celje: razstava Rimska Celeja; <i>do nadaljnjega</i> Muzej novejše zgodovine Celje: razstava Pot domov; <i>do 10. 2.</i> Galerija sodobne umetnosti Celje in Likovni salon Celje: razstava Konrada Topolovca; <i>do 26. 2.</i> Zgodovinski arhiv Celje: razstava Dekade: Osemdeseta@ Celje 1980–1989; <i>do preklica</i> Otroški muzej Hermanov brlog: razstava Herman Lisjak vodi po vodi; <i>do 10. 2.</i>

Galerija Železarskega muzeja Teharje: XVII. celjska fotografska razstava 2016 Fotografskega društva Celje; <i>do 31. 1.</i> ; razstava likovnih del Marie Karner-Lemesheve Od skice do jekla; <i>do 30. 1.</i> Celjska kulturnica: slikarska razstava Nike Krašovec Šepič (akvareli in olja na platno); <i>do 31. 1.</i> Galerija Kvartirne hiše Celje: slikarska razstava Ljubana Sege Slike; <i>do 31. 1.</i> Dom sv. Jožefa Celje: razstava Janka Orača v sliki in grafiki; <i>do 28. 2.</i> AQ galerija: prodajna razstava del različnih umetnikov; <i>do 31. 1.</i> Galerija Volk Celje: prodajna razstava likovnih del iz stalne zbirke; <i>do 31. 1.</i> Mestna galerija v Kulturnem centru Rogaška Slatina: razstava Pozdrav iz Rogaške Slatine – Rogaška Slatina na starih razglednicah; <i>do 31. 1.</i> Anina galerija Rogaška Slatina: razstava del ruskih umetnikov; <i>do 12. 2.</i> Galerija Velenje: razstava grafik Iskanje matrice, dela 33 slovenskih avtorjev; <i>do 28. 1.</i>
--

Stalne razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Etnološka zbirka, Kulturno- in umetnostnozgodovinska razstava, Od gotike do historizizma po korakih (prilagojeno za osebe z motnjami vida); Lapidarij, Alma M. Karlin: Poti Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski Pokrajinski muzej Celje, Planina pri Sevnici: Etnološka zbirka Šmid Zgornji trg Šentjur: Rifnik in njegovi zakladi, Pesem južne železnice Ipavčeva hiša Šentjur: Ipavca – življenje in delo Gustava in Benjamina Ipavca Pri železniški postaji Šentjur: Muzej Južne železnice Planina pri Sevnici: Kozjansko žari Ponikva, Uniše: Slomškova rojstna hiša Cerkev sv. Leopolda Loka pri Žusmu: Glažute na območju Žusma Muzej Laško: Laško – potovanje skozi čas; Geologija okolice Laškega; Pivovarstvo in zdraviliški turizem Muzej novejše zgodovine Celje: Živeti v Celju, Zobozdravstvena zbirka Otroški muzej Hermanov brlog: Brlog igrač Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitev Dvorec Strmol: Kuharca (Pokrajinski muzej Celje); Hetiške tkanine in vezenine (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, **telefon (03) 42 25 100**, fax: (03) 54 41 032.
Direktorica: Anica Šrot Aužner
Naročnine: Vera Gmajner. **Telefon:** (03) 4225 171. **Sprejem naročnin po e-pošti:** vera.gmajner@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvodne, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.
NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: SHERPA, GrupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnik odg. ur.: Robert Gorjanc
E-mail: radio@nt-rc.si.
E-mail v studiu: info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Barbara Gradič Oset, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Eva Popovič, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster
Tajnica uredništva: Tea Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA
Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Eva Javoršek, Vesna Lejič Mlakar, Bojan Pilihi, Kristina Suhel, Klavdija L. Tomažič
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Zimska pravljica na ledu

Polarne temperature v drsališča spremenile tudi jezera in ribnike

»V Rusiji se reke vsako zimo spremenijo v avtoceste. Ves promet preusmerijo nanje,« je bil zadnjič pameten nek dobro obveščen svetovljan. Kako po ruskih rekah vozijo tovornjaki, si lahko samo predstavljamo. Resnici na ljubo pa si več let na primer nismo znali predstavljati niti tega, da bi se sprehajali po sredini Šmartinskega, Slivniškega in še kakšnega jezera. V teh dneh je

to posebno priložnost v naravi izkoristilo ogromno bolj ali manj izkušenih drsalcev.

V dvorani na mestnem drsališču za rekreacijo na ledu poskrbijo vsako leto. A drsanje v naravnem okolju, mimo dreves in v družbi rac ter labodov, je kljub vsemu nekaj povsem drugega. Že zato, ker se prebudijo mitska doživetja nekih drugih časov. Saj veste: to so bila leta, ko smo celo zimo na

Vogljajni igrali hokej in podobno. Dobri stari časi so se s polarnim mrazom vrnili. Na enem od bajerjev pri Planini pri Sevnici se je spleta prava drsalna skupnost, ki vse proste popoldneve in konce tedna preživlja na ledu. Vmes so dobri zimski možje nanosili drsalke tudi vsem tistim opazovalcem, ki si prej niti slučajno niso upali na led. Ker jih je bilo strah motovljenja brez opore. Voda v ribniku namreč ni

tako globoka, da bi morale koga resno skrbeti.

Povsem drugače je z varnostjo na jezerih. A poznavalci pravijo, da je led debel deset, če ne celo dvajset centimetrov. Vseeno je dobro ohraniti nekaj previdnosti. Z avtomobili vam pri zdravi pameti pač ni treba na vodno površino. S štirikolesniki pa so se po Šmartinskem jezeru menda podili kot za stavo. Kakorkoli že, poiščite svojo zapla-

to ledu in obrišite prah z drsalk. Če ste zamudili decembrska praznična drsališča v središču naših mest in trgov, je zdaj idealna priložnost, da izkoristite leđeno prostranost naravnih drsališč. Čez sredino jezera pač ne moremo ravno pogosto. Pa tudi predolgo ne. Za vsakim mrazom namreč pride odjuga. Zato le na led, ampak po pameti.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: SHERPA

FOTO TEDNA

Zelena luč za zimske radosti

Foto: GrupA

Rokomet je »fajn« str. 37

Foto: SHERPA

Lidija Vodušek reciklira
ponošeni džins str. 32

Šolarji, na smuči! str. 36

V znamenju tetke Zime str. 45

Izgorevamo zaradi slabih o ne zaradi preobilice dela

O izgorevanju na delovnem mestu z Urško Battelino, psihoterapevka psihoanalitične smeri

V sklopu predavanj Moja in tvoja duševna motnja je pred dnevi pri sv. Jožefu v Celju gostovala Urška Battelino. Kot psihoterapevka psihoanalitične smeri opravlja zasebno klinično prakso s posamezniki, pari in skupinami. Magistrirala je na Univerzi Sigmunda Freuda na Dunaju in opravila psihoanalitično specializacijo pri vrsti priznanih profesorjev. Pri strokovnem delu se zelo pogosto srečuje prav z izgorelostjo. Ker ne gre za kaprico preobčutljivih ljudi brez delovnih navad, je o tem pojavu treba spregovoriti tudi na glas. Izgorelost lahko namreč doleti in pokosi vsakogar.

Izgorelost je stanje psihofizične in čustvene izčrpanosti, ki ne prizanaša nikomur. Izgorel človek pride do stanja močnega upada telesne energije, težko ohranja budnost in se ne more zbrati. Izgorelost se večinoma pojavlja pri delu, a ni nujno. Kljub temu so mi skoraj vsi, ki sem jim omenila temo pogovora v tokratnem intervjuju, dejali isto: »Pošlji mi članek, da ga serviram svojemu šefu!«

Gre pri izgorelosti za resno zdravstveno težavo ali smo enostavno bolj občutljivi, ko gre za počutje na delovnem mestu?

Ne, gre kar za resno zdravstveno težavo.

Kakšni so fiziološki znaki izgorelosti?

Sama se ukvarjam z izgorelostjo, do katere pride zaradi težav v odnosih. To je levji delež težav, ki jih združuje pojem izgorelosti. Začne se na telesni ravni z glavoboli, bolečinami v križu, zmedenostjo, s povišanim krvnim tlakom in podobnim. Potem se težave odrazijo kot sprememba razpoloženja. Na naslednji stopnji pridemo do stanja, ki je zelo podobno depresiji. Na tej stopnji se človek lahko že povsem »razsuj« . Gre za dolgotrajno obdobje stresa, ki se nabira in nazadnje izbruhne kot izgorelost.

Kdaj je čas za rdeči alarm?

Ko se pojavijo telesne bolečine, je že dobro pogledati, kaj se dogaja. Ko se pojavijo občutki depresije, pa je nujno treba ukrepati. To je stvar medicine dela, kjer spet pridemo do konfliktnega položaja. Medicino dela namreč financirajo podjetja, zato je njena naloga, da delavce čim prej spravi nazaj v delovni proces, da je delovni izpad čim manjši. Zato se ne ukvarja z vzroki, ampak na najbolj učinkovit možen način odpravlja simptome in blaži posledice. Res pa poznam tudi zdravnico medicine dela, ki paciente že pošilja na psihoterapijo, da raziščejo tudi vzroke.

Če so bistvo težav slabi odnosi, imamo v službi težave na kvadrat. Na delovnem mestu pričakujejo, da bomo učinkoviti, koristni in ne da se bomo dobro počutili.

V resnici vse izgorelosti, ki jih srečujem, izhajajo iz odnosov. Iz občutka, da nikoli nismo dovolj dobri, da je vedno treba narediti več in bolje. Tako pridejo ljudje v položaj, ko ne znajo več oceniti, kdaj je dovolj in kdaj se je treba ustaviti. Termostat se pokvari. Tu je pozitivna psihologija ljudem naredila precej škode. Po njej namreč velja, da smo sami odgovorni za

svoje življenje. To so korporacije z veseljem pobrale. Če torej ne zmoreš dela, če se slabo počutiš, je to tvoja težava. Dogaja se, da tudi sposobni ljudje na izpostavljenih položajih, ki imajo pri svojem delu kaj pokazati, pridejo v stanje popolne izgorelosti. To v praksi pomeni najmanj tri mesece bolniškega staleža, posledice se vidijo pri telesnem zdravju, v odnosih doma. Dokler ljudje ne ozavestijo dinamike nezdravih odnosov, ki ji sledijo na nezavedni ravni, se ne morejo »sestaviti« .

Pri nekaterih se zdi, da so na službeni stres bolj odporni kot drugi. Gre za stvar vzgoje, karakternih lastnosti?

Slovenci smo po raziskavah med najbolj nezadovoljnimi v službah. To že v osnovi ni dobro izhodišče. Zelo pogosto imamo občutek, da nismo dovolj dobri, da nismo dovolj pridni. Pridnost je v našem vrednostnem sistemu namreč zelo visoko postavljena vrednota. Potem imamo še osebne okoliščine – mladi ljudje imajo kredite za stanovanje, otroke v vrtcih in šoli, skrb in obveznosti, ki jim ne morejo obrniti hrbta. Ko nekdo nad nami zavoha strah, je to dobro izhodišče za mobing. In prav zaradi tega strahu se razreševanje izvornih težav še odlaga. Dokler ne uvidimo, kaj se dogaja, to pač »hvaležno« sprejemamo in izgorevamo.

Ampak ta strah je dvorezen meč. Nenazadnje nikjer v hierarhiji pred njim nisi varen.

Res nisi. Ker strah poganja cel sistem. Če bi ljudje ozavestili, da tisti spodaj s svojim strahom krmijo tiste nad sabo, bi se morda kaj spremenilo. Tako pa posamezniki izgorevajo in drug za drugim padajo. Če je tega veliko, lahko že od daleč vidimo, kako nezdravo je vzdušje v nekem podjetju.

Se v podjetjih zavedajo, kako pomembne stvari se dogajajo na področju komunikacije?

Morda se dogajajo malenkostni pozitivni premiki v posameznih podjetjih. Vendar je v osnovi gospodarstvo naravnano k dobičku. Delodajalci ne marajo slabih informacij. Zato je odvisno od posameznika, kako se bo v neki korporaciji znašel, ali se bo znal postaviti zase, kako odporen in ozaveščen bo v takšnih primerih.

Ampak glede na vse povedano je izgorelost tudi za podjetja, zdravstveno blagajno in državo izjemno velik strošek.

Absolutno. Ampak korporacije še vedno verjamejo in izhajajo iz stališča, da so ljudje zamenljivi. Zdravstveni sistem na drugi strani to drago stane. Kot sem že omenila, gre za najmanj trimesečno bolniško odsotnost, skoraj praviloma ljudem predpišejo antidepresive, ki jih jemljejo najmanj leto. Vse to stane. In tudi ko se vrnejo na delovno mesto, je vprašanje, kako stabilni so. Resnici na ljubo jih večina zamenja službo. Ne moreš se s spremenjenimi vzorci vrniti v isto okolje. Če že vodilni sprejmejo tvojo preobrazbo, je sodelavci običajno ne. To je zanimiv paradoks. Enostavno nisi več član tima. Ker ne ustrezaš več določeni dinamiki, te izločijo. Vedno ko kdo napreduje, s tem ogroža sistem.

Torej je tudi v situaciji, ki jo lahko razume in empatično doživi, človek človeku volk. Zakaj?

Zaradi strahu. Glede na osebna bremena, finančne skrbi in dolžnosti je razumljivo, da je ljudi strah. Vendar se na dolgi rok ne da tako živeti. Sama imam največ izkušenj z zaposlenimi v velikih korporacijah. Tudi takšnih, ki imajo v družbi status človeku in družini zelo prijaznih podjetij. To izhaja iz naših korenin. Vedno se zaletimo v svoj lastni genom. Antropološki pojav. To se najbolj vidi v spoštovanju tujih šefov. Ko pridejo tuji, je ta nezdrava ponižnost nagovorjena. Tu se začne ta krog strahu, ki nas hromi na vseh mogočih ravneh.

Ampak strah je gonilo sodobne družbe. Cele industrije slonijo na tem – od politike, potrošništva, zavarovalništva, medijev ...

Med prvimi stvarmi, ki jih je naredil Hitler, je bil izgon vseh psihoanalitikov. V družbah nadzora ljudje, ki so mislili s svojo glavo, nikoli niso bili zaželeni. Zato je toliko bolj pomembno, da se opremo sami nase. Namen mojega predavanja ni toliko govoriti o

Točno to. Pri drugih boleznih so ljudje deležni bistveno več empatije in podpore kot pri katerikoli psihični motnji. Ko gre za slednje, prevečkrat slišimo, naj se človek zbere, ker so v življenju še hujše stvari. A to za prizadetega ni res. Tega ne moremo razumeti, če ne doživimo. Človek se enostavno ne more pobrati, ker je resnično v izjemno hudem položaju.

Paradoksalno naj bi bilo več kot polovica resnih boleznih, tudi rakavih obolenj, psihosomatskega izvora.

Točno. Če ne poiščemo pomoči, lahko telesni simptomi izbruhnejo tudi v tako skrajni obliki. Če telo seveda zdrži tako dolgo. Če ljudje v službi doživljajo stresna občutja in imajo doma varen pristan, se negativni vplivi na nek način nevtralizirajo, pride do ravnovesja. Če pa človek od službenih pritiskov pride domov v nerazrešene, uničujoče odnose, se izgorelosti – tudi v najhujši obliki – skoraj zagotovo ne more izogniti. In če takšnih ljudi ne v službi ne doma nihče ne jemlje resno, je zelo malo verjetno, da bodo dobili ustrezno pomoč. Nazadnje so povsem okoreli v prepričanju, da je z njimi nekaj

»Ko začutimo, da je dovolj, nam tega niti ni treba ubesediti.

Ko ni več strahu, postavljanje mej ni več težava. Ovira nas predvsem občutek krivde, ki je vase obrnjena jeza. Tudi jeza v naši družbi ni sprejemljiva. V resnici je to zdrav vidik agresije, ki nam pomaga, da se postavimo zase.«

»Med poklici so najbolj obremenjeni tisti, ki delajo z ljudmi.

Zdravniki, psihiatri, socialni delavci, psihoterapevti. Še toliko huje je, če si ob vsem službenem stresu na svoja ramena nalagaš še tragične zgodbe ljudi, ki jih srečuješ. V takšnih razmerah je izgorevanje skoraj pravilo.«

izgorevanju. O teh simptomih lahko danes preberete kjerkoli. Bistvo je v mehanizmi, zaradi katerih se ujamemo v uničujoče odnose, v temelje, kjer izvirajo, v tisto, kar nas nagovarja in povzroča, da smo ves čas v adrenalinskem krču boja ali bega. V odnosih, kjer moraš ves čas hoditi po prstih, kjer je vsak trenutek nepredvidljiv, kjer nikoli ne veš, kdaj bo počilo, se ne da živeti. Seveda pa moraš ozavestiti, kaj se ti sploh dogaja.

Vas ljudje poiščejo sami ali so k vam napoteni?

Pri nas psihoterapija ni sistemsko urejena in zato tudi ni zelo široko dostopna. Se pa ljudje kar znajdejo, pridejo tudi po priporočilu. Običajno se proces zdravljenja začne z obiskom pri psihiatru. Zdravila so namreč nujna, da se ljudje lahko umirijo, da telesni simptomi niso več tako moteči in da so se sposobni posvetiti vzrokom, ki so jih v ta položaj pripeljali. Telesni simptomi so namreč zelo izraziti. Spomnim se moškega, ki se je tako zelo potil, da je težavo reševal z injekcijami botoksa. Šlo pa je samo za enega od simptomov hude izgorelosti. Tega botoks ne more rešiti. Psihiater običajno predpiše antidepresive, vedno je priporočljivo tudi gibanje, šele potem se lahko lahko posvetimo vzrokom težav.

Tablete torej niso rešitev?

Ne na dolgi rok. Ko gre stvar predaleč, pa brez njih tudi ne gre.

Ampak tovrstne težave so še vedno nekašen tabu. Lahko si zlomimo roko, lahko imamo raka, a če nas duša boli, smo preobčutljivi ...

narobe. In težave, ki bi bile v izhodišču z neko relativno enostavno terapijo povsem rešljive, uidejo izpod nadzora. Ljudi lahko potegne tako globoko, da je vprašanje, kako – če sploh – se lahko iz tega rešijo.

Komunikacija na delovnem mestu je torej izjemno po-

»Večina tistega, kar je človeštvo skozi zgodovino osrečevalo in bogatilo, je danes nekoristno. Umetnost, glasba, gledališče ... Namesto tega imamo instant zabavo, ki bolj siromaši kot kaj drugega. Na družbeni ravni ne vidim rešitve. Kot posamezniki pa imamo vedno možnost izbire. Ne moremo spremeniti sveta, a lahko spremenimo sebe in svoje odnose z ljudmi okrog sebe. Posledično svojim bližnjim pomagamo spremeniti svet na bolje. In to je že nekaj.«

dnosov,

membrna. Ampak novodobnim šefom se to zdi vse prej kot pomembno.

Takšne ljudi dandanes pač nastavljajo. Ne razumem, zakaj. Na dolgi rok lahko dobre rezultate gradimo samo s sodelovanjem in z razumevanjem. Fromm je to izvrstno opisal kot avtoriteto biti in avtoriteto imeti. Človek z avtoriteto biti je sposoben sodelovanja in je v polnosti zgrajena osebnost. Zna ljudi motivirati za skupno delovanje in iz vsakogar potegniti najboljše. Nekdo, ki deluje po principu avtoritete imeti, pa tega ne zmore. Prevelik kompleks ga obremenjuje. Pri vodenju ta svoj kompleks prenaša po hierarhiji navzdol. Ljudje to sprejemajo, delajo in »se sekirajo«. V osnovi pa samo prenašajo tuje komplekse. Ko to ozvestijo, se stvari spremenijo. Velikokrat z lažjim korakom enostavno zamenjajo službo.

Torej ne moremo rešiti sistema, lahko pa rešimo sebe?

Dobro je imeti in se zanašati na lastno pamet.

Težava pri tem je samozaupanje. Prelomna točka na poti ozdravljenja je trenutek, ko človeku nekdo pove, da z njim ni nič narobe. V odnosih

In to je v odnosih izogorevanja najtežje breme. Težava je tudi, da smo bili vzgajani v strahu pred prihodnostjo, pred težkimi časi, ki lahko vsak trenutek pridejo. Ta strah je dobil nenormalne razsežnosti. Dobro je, če razvijemo temeljno samozaupanje. Da smo sposobni in bomo našli svoj prostor pod soncem. Da bomo lahko našli primerno službo, zaslužili zase in za svojo družino. Mislim, da kljub vsemu živimo v družbi, ki nam to vsaj načeloma omogoča. Res pa nekaterim bolj, drugim manj. Družbena odgovornost je tudi, da takšne možnosti omogočimo tudi tistim najbolj šibkim in ranljivim. A to ni vedno enostavno.

»Strah uniči našo ustvarjalnost, razbije naše samozaupanje in pretrga niti naše socialne mreže. Potisne nas v stanje, kjer smo povsem brez moči. Zavedanje, da je vse drugo boljše in lažje kot ta krč, je prvi korak na poti ozdravitve.«

»Včasih je dobro, da se »razletimo«. Ko se moramo spet sestaviti, moramo veliko stvari razčistiti sami s seboj. To je kot selitev, ko se znebimo navlake. Potem lahko delujemo še bolje. Gradimo nove vzorce. In to je lahko zelo blagodejno. V tem procesu spoznamo sami sebe. In kaj je lahko lepšega od tega?«

izgorevanja se običajno že ne ve več, kdo je v resnici nor.

Ampak kot ste rekli, na koncu je še vedno treba odplačati kredit in poskrbeti za svoje otroke.

Bremeni nas tudi občutek, da smo ljudje v službi kapitala in gospodarske rasti. Bomo kdaj doživeli, da bo obratno?

Glede na odtujenost družbe nisem čisto prepričana, da so obeti dobri. Ne vem, kakšno lepilo bi bilo potrebno, da bi delovali bolj enotno, bolj v službi drug drugega. Ponavadi se morajo stvari sesuti, da lahko vzpostavimo nove vzorce. A ker nočem biti pesimistična, verjamem v možnost izbire posameznika. Vsak ima možnost, da drugače gleda na ta svet, da spre-

»V delovnih razmerjih pride do najhujših napetosti, ko podrejeni ugotovi, da je njegov nadrejeni nesposoben. Hkrati nadrejeni spozna, da podrejeni ve, da je nesposoben. Iz takšnih razmerij se rodijo najhujši mobingi.«

»V Steklarni Hrastnik sem zasledila primer dobre prakse. Ko so se osredotočili na pomen komunikacije, so se skoraj čez noč bistveno zmanjšali bolniški staleži v podjetju. Če so ljudje zadovoljni, grede lažje v službo, bolj so ustvarjalni in bolj učinkoviti. Ampak v velikih sistemih je to težko izpeljati. Ko ljudje dobijo občutek, da jih nihče ne sliši, da se nič ne da spremeniti, je občutek nemoči zelo težak. Če imajo srečo, ugotovijo, da lahko in morajo spremeniti predvsem sebe.«

ni svoj odnos do sebe in do sveta.

Tako bomo dobre vzorce posredovali tudi svojim otrokom. Morajo vedeti, da imajo vedno možnost. Saj v življenju ni težava, če padeš. Bistveno je, da znaš vedno znova vstati. V odtujenih družbi je žal tako, da se v takšnih situacijah nimaš na koga nasloniti.

Svet se spreminja hitreje kot kadarkoli, v kakšni meri smo se ljudje sposobni tako hitro prilagajati?

Še vedno se nam je najtežje zazreti vase. To so hudi strahovi. Dokler se ukvarjamo z drugimi, ni napredka. Če bi se bili sposobni posvetiti sami sebi, bi bilo to dragoceno za vso družbo. Ampak tudi to je odvisno od posameznika. Nekateri zmorejo več, drugi manj.

Je zato tako privlačno obrekovanje, branje rumenega tiska, kukanje v tujo skledo?

Obrekovanje sprošča. Če ljudje nimajo kreativnih konjičkov, osebnih ciljev, ki bi jim prinašali zadovoljstvo, morajo to nadomestiti na nek lažji način. Običajno tako, da se ukvarjajo z drugimi. Ko vidiš nekoga v nesreči, to prinaša ugodje. Lažno ugodje. Tudi tako lahko krmariš skozi življenje, ampak praznini v sebi se ne moreš trajno izogibati.

Obstajajo hitri recepti v stilu deset stvari za bolj zadovoljno življenje?

Meni gredo vsekakor na živce. To prihaja iz Amerike v stilu hitre prehrane. Hitrih rešitev v življenju ni. Naše vzorce smo gradili razvojno, rasli so z nami in ne moremo jih spremeniti čez noč. Spet ne morem mimo pozitivne psihologije in njenih negativnih učinkov. Ni narobe, če kdaj razmišljamo tudi o negativnih stvareh. Kot ljudje smo namreč mešanica vsega, dobrega in slabega.

Za srečo in zadovoljstvo v življenju so bistveni odnosi, čeprav so vseeno vedno bolj na stranskem tiru – kam to pelje?

Vsi hrepenimo po tem, da bi bili sprejeti, da bi dobili potrditev, da bi nas razumeli, da bi nas nekdo imel rad. To je normalno. Zanka je v tem, da smo tega deležni v tolikšni meri, kot smo sami to sposobni dajati. Enak odnos, kot ga imamo sami s sabo, imamo tudi z drugimi. Ko to dojamemo, se osvobodimo obremenjujočih pričakovanj. Če od svojega šefa vsak dan pričakujemo potrditev in je nikoli ne dobimo, je to lahko vir hudih frustracij. Ampak saj ni njegova naloga, da nam izrazi pohvalo. Če znamo te potrebe zadovoljiti sami, smo na dobri poti do osebnega zadovoljstva.

Še vedno smo pod vtisom novoletnih zaobljub – kaj je tisto, kar bi za duševno zdravo in zadovoljno osebnost priporočali?

Vprašajmo se, kakšni so naši odnosi, kje dejansko izgorevamo, kaj se dogaja v naši službi, da se nam zdi tako naporna. Zaradi dela ne izgorimo, izgorimo zaradi slabih odnosov. Delo že opravimo, pa če ga je še tako veliko. Če smo po deset ur v službi, zakaj to počnemo? Sami moramo postaviti meje. Kdo pa lahko dela več kot osem ur, kdo lahko tako dolgo vzdržuje pozornost in ustvarjalnost? Korporacije na vodilna mesta zaposlujejo mlade ljudi brez družin. Te ljudi prav tako žene strah, dokazujejo se s tem, da so cele dneve v službi. Ampak to ni realno – da si pri 35 letih v strahu, da ne boš dobil več službe, da te bo nadomestil mlajši. In potem se ženeš do zadnjega atoma moči, dokazuješ svojo delavnost in pripadnost. Ampak saj vsi delamo samo za plačo. Ko ljudje to ozvestijo, lahko postavijo meje in zaživijo v bolj obvladljivih in zadovoljivih življenjskih okvirih.

SAŠKA T. OCVIRK, foto: Grupa

Stan pod Utami

Poledeneli zadnji skok v Grlo

Na grebenu Krofičke, v ozadju Olševa, Peca in Raduha

Karta prehojene poti. »To je pot za planinske sladokusce, saj je na nekaterih predelih zelo zahtevna in je treba obvladati abecedo alpinizma, na drugih se je treba znati orientirati v prostoru.« opisuje Franci Horvat svojo Grintovo pot.

Franci Horvat (desno) z Bojanom Okrogarjem, prav tako velikim poznavalcem naših gor

Po travah in plitvi grapi navzgor v smeri dveh stolpov

Po brezpotjih okoli Grintovca

Osem etap večernih pohodov kot rojstnodnevno darilo Francija Horvata

Franci Horvat, fotograf, alpinist in popotnik, je s svojimi fotografijami obogatil številne knjižne izdaje, zaradi predavanj, razstav in zapisov z različnih potovanj in planinskih podvigov pa ga pozna širša javnost. Pred približno desetletjem je izdal knjižni prvenec *Sto vodnjakov na Slovenskem in pred leti še zbirko avtobiografskih zgodb z naslovom Timšel*. Lani je dopolnil šestdeset let in očitno je bil to trenutek za razmislek, za inventuro s samim seboj in seveda za še en hribovski podvig. Sam pravi, da si je podaril darilo za rojstni dan.

Po številnih izkušnjah v naših in tujih stenah je seveda običajna planinska tura zanj kar malo dolgočasna. Zato je ob prebiranju članka v Planinskem vestniku, kjer je bilo opisano, kako sta dva zanesenjaka pred leti prehodila pot med Planico

in Pokljuko, dobil zamisel, da bi tudi sam opravil kaj podobnega. Na miklavževo leta 2015 se je odločil, da bo obhodil območje Grintovca, zato je pot poimenoval Grintova pot. Pri tem je iskal stare lovske, pastirske in tovarne poti z namenom, da bi jih spet obudil in povezal.

Za sodelovanje je nagovoril planinskega prijatelja Bojana Okrogarja, ki ima že 76 let in zato na vse ture z njim ni šel, mu je pa obljubil podporo. Tako ga je kot poznavalec marsikje znal usmeriti na pravo pot, šel z njim en del ali pa ga pripeljal na izhodišče oziroma ga pričakal na cilju. Okvirni načrt sta še razdelala in se na prvo skupno pot podala 22. decembra 2015, saj je bilo snega malo. Sledilo jih je še osem, le da so se časovno raztegnile vse do konca minulega leta. Vmes se je namreč zaradi Francijeve poškodbe in zdravljenja načrt nekoliko zamajal.

Po treh etapah premor

Za prvo turo je Franci potreboval deset ur in podobno dolge so bile tudi ostale. Med vsako si je običajno vmes vzel le nekaj minut predaha, priznava pa, da je po vrnitvi potreboval vsaj kakšen teden, da je bil spet narej. Če je nekoč lahko hodil ure in ure in se to ni nikjer poznalo, je zdaj žal drugače.

Prvič sta se Franci in Bojan odpravila od domačije Suhadolnik nad Kokro proti Cojzovi koči po neki stari opuščeni poti. »Pod Kalškim grebenom sva naletela na zahtevnejša prečenja in tam se je Bojan vrnil, sam pa sem nadaljeval proti Kalški gori in se spustil po lovski poti do Kamniške Bistrice, kamor me je prišel iskat z avtom,« se spominja Horvat, ki se je na naslednjo pot podal že čez teden, in sicer čez Brložnico na Okrešelj in potem po neuhojenih poteh v smeri Savinjskega sedla, kjer pozna

območje, saj je tam precej plezal. Čez Okrešelj se je nato po osmih urah vrnil v Logarsko dolino. Tretja, sedemurna etapa se je začela na Jezerskem v bližini domačije Makek in od tam nadaljevala v smeri slapa Čedca in Mlinarjevega sedla do Murijeve in Povšnarjeve planine ter do Suhadolnika.

Konec poletja spet na pot

Nato je njune načrte aprila lani prekinila poškodba, ki jo je Horvat staknil pri padcu med fotografiranjem. Zlomil si je ključnico in rebra, počila mu je arkada. Maja so ga operirali in šele konec avgusta je lahko spet šel na pot. Izbral je tehnično manj zahtevne dele, saj desna roka še ni bila močna kot nekoč.

Četrta etapa, še ena deseturna pot, je vodila od Okrešlja do Savinjskega sedla ter na Jezersko sedlo, nato po meliščih do ledenika pod Skuto in do Koče na Ledinah. Po markirani poti

je nato šel do Češke koče, kjer ga je čakal Bojan, nato je sam nadaljeval pot po starih poteh do Jezerskega. Na peto etapo je krenil iz Kamniške Bistrice v Repov kot in na Srebrno sedlo proti Petkovim njivam ter nazaj na pot proti Korošici, Molički peči, Velikemu vrhu, Veliki zelenici in Polšakovi planini. Šesta etapa lani novembra, ki je vodila iz Robanovega kota po stari transportni poti za živali do Polšakove planine, je bila orientacijsko zahtevna, saj sta se nekajkrat izgubila. Skoraj devet ur sta tavela okrog.

Za konec še en padec

Tehnično najbolj zahtevna je bila pot v začetku decembra, ko je bilo treba priti iz Robanovega kota čez Črni hriber v stan pod Utami, na Krofičko in po lovski stezi na Škrbino. »Že vzpon na Krofičko je težaven, sestop z nje pa je bil sploh podvig, ker so bile vmes poledenele zaplate snega. Še sreča, da sem bil dobro opremljen, ker je sicer lahko vsaka takšna stvar usodna.« Čez Klemenčo jamo

se je Horvat vrnil v Logarsko dolino. Konec minulega leta ga je čakala še zadnja, osma etapa. S Klemenče jame je šel na sedlo med Škarjami in Rjavčkim vrhom in se spustil čez Grlo v Logarsko dolino. »Na koncu me je spet čakala resna preizkušnja, saj je bil na delu površina sam led. Vse sem srečno premagal, ko pa sem bil že tik pred kočo, sem spregledal električnega pastirja in padel na glavo. Prikazali so se mi vsi decembrski možje,« pripoveduje Horvat, ki jo je kljub temu dobro odnesel.

Ker je bil na večini poti sam, je bil to tudi čas za razmislek o sebi, svojem življenju, o tem, kaj bo počel kot novopečeni upokojenec. »Samota me ne moti, je pa res, da je bolje, če imaš na takšnih poteh sopotnika v primeru, če se ti kaj zgodi,« razmišlja Horvat, ki pravi, da ga je zadnji podvig obogatil tako po duhovni plati kot po odkritih novih fotografskih motivih v gorah z zornih kotov, ki jih doslej še ni poznal.

TATJANA CVIRN
Foto: FRANCI HORVAT

Poskus s tekočim dušikom

Dr. Epruveta in poskus z balonom

Drugačno spoznavanje naravoslovja

Laboratorij otroške vedoželjnosti po lanskem dobrem odzivu tudi letos

Navduševanje otrok za znanost s pomočjo preprostih in privlačnih poskusov je namen sklopa dogodkov z imenom **Laboratorij otroške vedoželjnosti**. Letos so ga že drugič pripravili v celjskem Citycentru, kjer bodo do nedelje vsi, ki jih to zanima, lahko sodelovali pri izvedbi različnih naravoslovnih poskusov.

Lani je bil odziv otrok na ta dogodek zelo dober, saj so našli več kot 1.200 udeležencev, letos so organizatorji prejeli šeststo prijav iz vrtcev, osnovnih in srednjih šol. Bolezen in sneg sta nekoliko prekržala načrte na prvi dan dogodka, saj nekatere napovedane skupine niso mogle priti, a do nedelje bo zagotovo obisk velik.

Navdušene množice mladih

Idejna vodja projekta **Zvezda Genovljan** je povedala, da so v sodelovanju s Citycentrom spet povabili strokovnjake iz različnih ustanov, ki se ukvarjajo s predstavitvami naravoslovnih poskusov. Tako sodelujejo Center eksperimentov Maribor, Inštitut Jožefa Stefana iz Ljubljane, novogoriška e-Hiša poskusov, Srednja šola Črnomelj, ki

je dva meseca pripravljala verižni eksperiment, Tehniški muzej Slovenije v sodelovanju s pedagoško fakulteto iz Ljubljane, s katero je objavil razpis za verižni eksperiment in bo najboljšega sestavil in preizkusil prav v Celju. Dr. Pipeta in dr. Epruveta tudi letos predstavljata kuhinjske eksperimente, ki otroke najbolj navdušijo, saj jih lahko ponovijo doma, ne da bi razdejali stanovanje. Letos je sodelovala tudi Srednja šola za kemijo, elektrotehniko in računalništvo ŠCC, ki je v torek izdelovala kremo za obraz in sladoled z dušikom.

Manjka podpora države

Z Inštituta Jožefa Stefana je prišel mag. **Tomaž Ogrin**, raziskovalec na odseku za anorgansko kemijo in tehnologijo, kjer vodi tudi poskuse za učence. »V programu imamo tudi takšne poskuse, ki jih v šolah ne izvajajo. Ena od snovi, ki jo uporabljamo pri delu, je na primer tekoči dušik, ki ga predstavljamo tudi tokrat. Otroke zanimajo pojavi, kot so ogenj, megla in podobno, to jih pritegne. Predvidevamo, da učitelji potem v šolah takšne pojave umestijo v učni

načrt, od zanimanja učenca pa je odvisno, koliko se pogloblja v to. Sam sem bil mentor nekaterim in so bili kar uspešni, eden je dobil bronasto nagrado na kemijski olimpijadi. Veseli ga, da je nekaj ustanov v Sloveniji, kjer mlade navdušujejo z eksperimenti, pogreša pa večjo podporo države. Noben minister ni pokazal zanimanja za tovrstno našo dejavnost, ukinili so nam podporo, ki smo jo imeli. V Avstriji obstaja desetletni program sodelovanja raziskovalnih ustanov in šol, tam se zavedajo, da je zgodnje prenašanje znanja nujno. Tako se mladi lažje odločijo za eno od znanosti, če pa ne, si bodo zapomnili, da je to nekaj pozitivnega, in bodo kot odločevalci vedeli, da je to potrebno.«

Več poskusov pri pouku

Center eksperimentov Maribor sodeluje tudi letos, tokrat je v Celju demonstrator **Andrej Devetak**, študent fizike in strokovni sodelavec centra. Pravi, da je bil že od nekdaj radoveden, k čemur so ga spodbujali doma in v šoli, zagotovo pa je pri izbiri študija imel svoj delež tudi dedek, profesor fizike.

Otrokom te dni predstavlja poskuse s področja fizike, kemije in optičnih iluzij ter pripravlja delavnice na te teme. Otroci so lahko naredili svojo mehansko roko in izdelali vulkane, jutri, v petek, pa bo delavnica, v kateri bodo naredili dinosavra, ki jim bo sledil s pogledom. Opaža, da je zlasti pri pouku fizike premalo interaktivnosti. »Kup enačb napišejo učitelji na tablo, pripravijo kakšno nalogo, premalo pa je poskusov. 90 odstotkov fizike se da podkrepiti s poskusi, kako stvari delujejo v naravi, od energije, gibanja, toplote ...«

Že zanimanje in navdušenje najmlajših nad izvedbo kuhinjskih eksperimentov pričata, da jih naravoslovje zanima, če je predstavljeno na dovolj privlačen način. Dr. Pipeta jim tudi letos pripravlja nekaj presenečenj, sicer pa je vsak dan na vrsti ena od tem, ki so jih poimenovali izgineologija, okusologija in vonjelogija, pa poskusi z jajci, baloni ... Vse lahko otroci ponovijo doma, le za nekatere je bolje, če jih skupaj s starši poskusijo izpeljati poleti na prostem.

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Poskus, imenovan goreča roka, ni za domače razmere, pravi dr. Pipeta, ki v Laboratoriju otroške vedoželjnosti te dni zabava otroke s kuhinjskimi eksperimenti.

Andrej Devetak iz Centra eksperimentov Maribor z enim od pripomočkov optičnih iluzij

Ana, Lea in Nika iz celjske srednje šole za gostinstvo in turizem so te dni na praksi in pomagajo pri delu z otroki.

Mag. Tomaž Ogrin z Inštituta Jožefa Stefana

Program za lažje spoprijemanje z življenjem

Mepi je v Sloveniji prisoten že dvajseto leto, v Celju se mu pridružuje vedno več šol

Številke, ki govorijo o razširjenosti in priljubljenosti programa Mednarodno priznanje za mlade (Mepi), pričajo, da je v tej obliki neformalnega učenja na različnih področjih nekaj, kar že desetletja navdušuje nove in nove generacije. V šestdesetih letih je namreč v programu sodelovalo približno devet milijonov mladih iz 140 držav, dve desetletji pa ga izvajajo tudi pri nas.

V Celju so pred dnevi podelili 42 bronastih in osem srebrnih priznanj, ki so jih prejeli učenci in dijaki, ki so v programu sodelovali tri oziroma šest mesecev. V letošnjem šolskem letu sodeluje 85 učencev in dijakov, največ na Gimnaziji Celje – Center (GCC), kjer se lahko pohvalijo s kar 55 udeleženci. V programu že nekaj let sodelujejo tudi Srednja zdravstvena šola Celje, Srednja šola za strojništvo, mehatroniko in medije Šolskega centra Celje in III. osnovna šola Celje, v tem šolskem letu pa tudi OŠ Lava in Ljubecna ter I. gimnazija v Celju. Z novim šolskim letom bodo pristopili še OŠ Frana Kranjca in taborniki Roda druge grupe odredov Celje. Program podpira tudi Mestna občina Celje.

Za aktivne in odgovorne ljudi

Kaj je tako zanimivega pri tem programu, ki na prvi pogled prinaša le dodatno delo, obveznosti in nima tekmovalnega značaja? Mladi sogovorniki so poudarjali predvsem to, da jim ponuja številne dejavnosti na štirih področjih, to so ukvarjanje s prostovoljstvom, urjenje v veščinah in rekreativnem športu ter sodelovanje v pustolovski odpravi. Aktivnosti si izberejo sami in si določijo cilje ter program svojega napredka in se pri tem preizkušajo, kako vztrajni in zagnani so in kako znajo sodelovati v skupini. Mentorji jih pri tem spodbujajo in usmerjajo, vse to pa jim pomaga pri oblikovanju samopodobe in jih pripravlja na izzive življenja.

Z načrtovanjem se vse da

Sara Vrečko, dijakinja tretjega letnika GCC, je sodelovanje v programu videla kot izziv, ali je sposobna poleg šole početi še vse to. »Opažam, da se sošolke bolj razumemo, na odpravi smo se bolje spoznale, saj smo se veliko pogovarjale.« Telefone jim namreč mentorji pred odpravo poberejo, da bi v skupini imeli res možnost pogovora. Malo jo je skrbelo, kako bo zmogla naporno pot v hribe, kjer se morajo udeleženci sami znajti v naravi. A so se spodbujali in je šlo. Sicer pa Sara kot prostovoljka dela v bolnišnici, kot večino si je izbrala učenje klavirja, obiskuje tudi skupinsko vadbo.

Z lanske odprave. Pri opremi pomagajo šole oziroma si jo dijaki sposodijo, enkratni strošek v višini 25 evrov pa plačajo nacionalnemu uradu, za kar dobijo indeks dosežkov. Sicer pa je večina aktivnosti brezplačnih. (Foto: arhiv GCC)

Sara Vrečko

Tina Sinkovič

Anamarija Zore

Monika Tajnik

Eva Polajžar

Neža Tretjak

Marjeta Brežnik

Marijana Marinšek

Tina Sinkovič in **Anamarija Zore** iz drugega letnika GCC sta izbrali prostovoljno delo v konjeniškem centru v Celju, peko tort in obisko-

vanje fitnesa. Ugotavljata, da sta pridobili več vztrajnosti in vzdržljivosti, pomembno pa je tudi, da si znata organizirati čas, da se lahko udeležita vseh

aktivnosti. »To ti koristi tudi kasneje v življenju,« ugotavljata. Četrtošolka **Monika Tajnik** trenira sinhrono plavanje in plezanje, kot prostovoljka pa

je sošolko poučevala matematiko. Pri tem se je naučila potrpežljivosti in vztrajnosti ter osvojila nova znanja. »Pomembno je tudi delo v skupini,

kjer zelo dobro sodelujemo in si delo razdelimo glede na svoje sposobnosti. Prihodnje leto, ko bom študentka, bom delala še zlato stopnjo programa, in sicer v okviru GCC, saj želimo v skupini ohraniti stike.«

Premagati ovire

Podobni sta zgodbi drugošolk v programu medijski tehnik. **Eva Polajžar** pravi, da se v programu Mepi naučiš, da moraš za uspeh na izbranih področjih premagati ovire podobno kot v življenju. »Izpopolniti sem se želela v košarki, izdelovala sem nakit in pomagala sošolki pri matematiki. Vse to pomaga pri izgradnji osebnosti.« **Neža Tretjak** pa meni, da je osvojen priznanje v programu Mepi lahko v pomoč pri iskanju službe, saj dokazuje, da si zagnan in pripravljen za delo. Kot prostovoljka je pomagala v knjižnici, se ukvarjala s hitrostnim rolanjem in nadgradila znanje v fotografiji. Obema se ji je vtišnila v spomin odprava, saj je bila skupina sestavljena iz dijakinj dveh šol in je bilo zato prilagajanja in usklajevanja še več. »Na koncu smo odpravo uspešno zaključile in pokazale, da znamo sodelovati v skupini.«

Šola življenja

Mentorji so pri teh projektih mladim v podporo. Mladi večinoma sami navežejo stike z organizacijami, kjer želijo delati, tam pa je vedno nekdo, ki bdi nad njimi in jim pomaga. **Marjeta Brežnik**, koordinatorica programa na GCC in mentorica, meni, da je ta program šola življenja. Pomembno se ji zdi, da v programu ni tekmovalnosti, ki je že sicer preveč. Mladi si sami postavijo izzive, pri tem morajo vztrajati, pisati dnevnik, delovati v skupini ... »Vse to jih bogati, naučijo se izražati čustva, na odpravi vidijo, da skupaj zmorejo več. To ni samo pohod, ampak mora biti vsaka odprava namen in cilje.« Po vrnitvi povedo, da jim je bilo najbolje to, da so bili brez telefonov, saj so se tako lahko pogovarjali. »Vse skupaj ni samo zabava, prej je treba vložiti veliko truda, dela in biti vztrajen. Tudi to je eden od naukov za življenje: lahko uživaš, če vложиš svoj trud in delo v to, da si nato zadovoljen.«

Marijana Marinšek, mentorica iz Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije ŠCC, dodaja, da je prednost Mepija v izkustvenem učenju, česar je v šolskem sistemu premalo. »Mladim omogoča doseganje individualnih ciljev, primeren je tudi za udeležence s posebnimi potrebami, ker si vsak postavi svoj cilj in ko ga doseže, mu to da samopotrdiv in zagon za delo naprej.«

TATJANA CVIRN
Foto: SHERPA

Tudi osnovnošolci

Ena najmlajših udeleženk programa Mepi je **Patricija Petrej Črešnar**, devetošolka iz III. OŠ Celje. Program je namreč namenjen mladim od 14. do 25. leta. Patricija pravi, da ji je všeč, saj lahko pomaga v oddelkih podaljšanega bivanja, se uri v kuhanju in teku, na odpravi pa še ni bila. Doma jo podpirajo pri njenih aktivnostih.

Ravnatelj šole **Aleksander Verhovšek** dodaja, da jih je program prepričal in so zato usposobili pet mentorjev. Prvo leto so imeli v programu šest učencev, trije so ga uspešno opravili, letos jih je vključenih devet. »Tudi mentorji posvetijo temu veliko časa, saj je to priložnost za drugačno delo z mladimi, da postanejo bolj odgovorni, da se posvečajo drugim. To so pridobitve, ki spremljajo človeka vse življenje.«

»Če bodo otroci zgodaj odkrili veselje in navdušenje za neko delo, jih bo morda to spremljalo vse življenje. To je dober začetek, da bodo svoj poklic nekoč opravljali s srcem,« je dejal predstavnik avstrijskega podjetja The Cool Tool **Manfred Heindl**. »Danes stružijo stebričke, jutri bodo sestavljali avtomobile ali gradili vesoljske rakete. Princip je povsem isti.«

Danes stružijo stebričke, jutri bodo gradili rakete

Tehnika je kul! – Osnovnošolci na Zreškem, Vitanjskem in Konjiškem pri pouku tehnike s pomanjšanimi stroji iz prave industrije

Zgodnje učenje je pomembno. Tudi zato, ker se v otroštvu vedoželjnost še neobremeno družijo z igro. To so imeli pred očmi v petih osnovnih šolah občin Zreče, Slovenske Konjice in Vitanje, ko so se odločili za nakup pomanjšanih različnih strojev za obdelavo lesa, kovine in umetnih mas.

»Mladi imajo izjemen potencial, če ga le znamo spodbuditi in usmerjati. V šoli jim moramo omogočiti spodbudno učno okolje, kar v veliki meri sloni na pobudi in zavzetosti učiteljev. Učni načrt omogoča skoraj vse. Je pa seveda velika razlika, ali žagamo z ročno žago ali z modernimi stroji, ki bodo otrokom nekoč predstavljali profesionalni izziv,« je povedala mag. **Sonja Zajc** iz celjske izpostave zavoda za šolstvo.

Mladi strojniki so nad možnostmi, ki jih ponujajo miniaturne stružnice in vrtalniki, navdušeni. Kaj vse bodo lahko nekoč ustvarili šele na pravih ... Spoznanje, da je tehnika kul, je izvrstna popotnica za življenje.

Unimatovi strojčki avstrijskega podjetja The Cool Tool so varni, funkcionalni in povsem enaki industrijskim različicam. Otrokom omogočajo delovno in ustvarjalno svobodo. Uporabljajo jih lahko učenci od četrtega do devetega razreda osnovne šole. S takšnimi realističnimi delovnimi strojčki si lažje predstavljajo, kako tehnologija deluje, znebijo se strahu in marsikdo bo tudi zaradi tovrstnih izkušenj bolj z veseljem naredil prvi korak v srednjo šolo katere od tehničnih smeri. Pobuda za nakup strojkov je prišla iz podjetniških vrst, lokalni podjetniki so nakup tudi financirali. »Tri tisoč evrov je za posamezno šolo veliko denarja. Ko gre tri tisoč evrov za en šolski predmet, je to zelo veliko. Vendar sem prepričan, da je bil nakup dobra poteza, ki se bo z leti več kot obrestovala,« je bil ob predstavitvi v vitanjskem Ksevtu navdušen **Božidar Zidanšek**, učitelj tehnike iz OŠ Vitanje.

Tehnološka revolucija četrtega razreda

Strojčke so dobili že jeseni in kljub velikim pričakovanjem je bilo jasno, da omogočajo še veliko več, kot so si učitelji in učenci sploh predstavljali. »Dvajset let smo poslušali, da otrok ne izobražujemo za resnične razmere v podjetjih. Zdaj smo dobili orodja, ki so pomanjšana različica pravih industrijskih strojev. Za popoln izkoristek vseh danih možnosti nas veliko dela še čaka, ampak možnosti so odlične,« je povedal Zidanšek. Mag. **Nevenka Brdnik**, ravnateljica OŠ Ob Dravinji iz Slovenskih Konjic, se je v imenu aktivna ravnateljev zahvalila podjetnikom, še po-

sebej pa Marjanu Hrenu, ki je z idejo o nakupu strojkov spodbudil pravo malo šolsko tehnološko revolucijo. »Veliko nam je pomenilo, da smo tako hitro zbrali denar. Brez zunanje podpore nikakor ne bi šlo. V šolah imamo namreč ogromno idej, ogromno želja, žal pa tudi veliko omejitev. Predvsem finančnih.« Tokrat je 28 donatorjev prebilo težko dosegljivo mejo 15 tisoč evrov, kolikor je stala oprema za vseh pet šol. Številni podjetniki so se udeležili prve predstavitve in s ponosom pri delu spremljali nadebuden podmladek. Čez nekaj let ga bodo morda zaposlili tudi v svojih delavnicah in tovarnah.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: GrupA

Božidar Zidanšek

mag. Nevenka Brdnik

Ob skupni predstavitvi tehnične pridobitve in v zahvalo donatorjev so vitanjski osnovnošolci v dvorani Ksevt pripravi prijeten kulturni program.

»Nad mojimi copatami so bile navdušene tudi Japonke!«

Unique Jeans je modna recikliža ponošenega džinsa

Lidija Vodušek je oblikovalka, ki s svojimi spretnimi rokami ponošenemu džinsu vdahne novo življenje. »Sem ustvarjalen tip ženske in zelo rada delam z rokami. Že od nekdaj rada šivam.«

Zgodovina hlače iz džinsa oziroma kavbojk je dolga vsaj 150 let. Če so nekoč veljale za hlače delavskega razreda, so kasneje tudi s pomočjo Hollywooda postale svetovno prepoznavne in uporabljene tudi v visoki modi. Verjetno so kos oblačila, ki ga ima vsakdo v garderobni omari. A kaj naredite, ko vam kavbojke posta-

»Ta nahrbtnik je eden mojih ljubših izdelkov in ga prodajam že nekaj časa. Kar noče od mene, verjetno ga podzavestno nočem spustiti. Bo pa moj.«

nejo pretesne ali se raztrgajo? Jih odvržete ali jih uporabite kot cunjo za vpijanje zimske nesnage? Lidija Vodušek iz Šentjurja se je odločila drugače. Džins uporabi kot osnovo za vse mogoče izdelke.

Lidija je po osnovni izobrazbi šivilja, a ker je tekstilna industrija pred leti v Slovenji »šla v franže«, je doštudirala in diplomirala še iz ekonomije. Tudi zato, da ji nikoli ne bi bilo treba iskati službe. Kar seveda ne drži. V času, ko je ostala brez službe, se je vrnila k svoji ustvarjalnosti. »Prijateljice so mi vedno nosile stara oblačila, da bi jim jih prekrojila. To mi je bil izziv. Še posebej mi je bil všeč džins. Ker je krasen material, lahek in ga je mogoče dobro vzdrževati. Zato pri svojih izdelkih ne mešam džinsa z drugimi tekstilijami.«

Najprej so bili copati

Lidija se je najprej odločila, da bo iz ponošenega džinsa sešila copate. »Mislim, da ima vsak rad copate, ki odstopajo od drugih. Največ šivam copate, na drugo mesto bi postavila torbice. A delam skoraj vse. Pred kratkim sem naredila posteljico za muco. Prodajam tudi kravate, metuljčke, obešala za nakit, obeske za ključke.« V prazničnem času so bili njeni copati pogosto darilo za obdarovance. A zaloge džinsa nikakor še niso pošle. Rabljeno blago dobi namreč od vseh mogočih ljudi. »Zaenkrat ga ne

Lidija je zelo spretna, saj copat zašije v dvajsetih minutah.

kartonov, sem opazila nalepko, na kateri je bila cena v tolarjih, kar pomeni, da so ležale precej let nekje v garaži. Super, da mi jih je prinesel, ker so pravi hit,« je opazila moje navdušenje nad modnimi copati. »Nikoli džinsu ničesar ne dodajam. Pred prazniki sem poskusila nekaj s potiski in s šivanjem različnih gumbov. A po odzivu strank sem opazila, da jih to ni najbolj všeč. Zato ostajam pri osnovah.«

Lidija se redno predstavlja na prodajno-razstavnem umetniškem festivalu Artish v Ljubljani, saj se zaveda, da tja hodijo ljudje, ki cenijo domačo obrt in so zanj pripravljeni odšteti malce več denarja. »Na sejmu se predstavljamo ustvarjalci z unikatnimi izdelki, kjer niti eden ni enak drugemu. Ljudje so zelo odprti in pohvalijo delo. Vedo, kaj lahko pričakujejo. Vsakič me obišče gospa, ki pohvali mojo izvirnost. Poleti največ kupujejo tujci. Japonci so sploh navdušeni. Stik z ljudmi mi vliva voljo.«

Prvi paket za ZDA

Njeni izdelki so verjetno v številnih slovenskih domovih, a se pohvali, da je pred tedni prvo pošiljko poslala v ZDA in da so bili med njenimi kupci

številni drugi tujci. »Večina mojih strank poleti je tujcev, ki v Ljubljano zaidejo na počitnice. Zanimivo je, da copate kupujejo ljudje iz kultur, kjer copat sploh ne poznajo. S copati smo obsedeni v Sloveniji, v tujini ni to obvezen hišni dodatek.« Mimoidoči ji pogosto dajo ideje za nove stvaritve. »Japonka si je metuljčka nadela v lase, druga si je obesek za ključke zapela kot zapestnico. To se mi zdi noro, ker vsak malce drugače vidi stvar. In tudi z njihovo pomočjo dobim nove ideje.«

Na družbenih omrežjih zaradi zanimanja tujcev poleg slovenščine uporablja pri opisanju izdelkov in komentarjih tudi angleščino, saj je s svojo izvirnostjo zanimiva izven šentjurskih in slovenskih meja. Poleg prijateljic je dober promotor tudi njen sin, saj je z jakno s kapuco iz džinsa požel veliko navdušenje. A zaenkrat načrtov z oblačili še nima, saj ima novo službo. »Malce imam srečo, ker je džins spet moderen in ga imajo uporabniki zelo radi,« pravi. Dodajamo, da je nekaj sreče vedno dobrodošle, a če so prisotni še izvirnost, pogum in ljubezen do dela, je uspeh zagotovljen.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: GrupA

Džins z zlato vrednostjo

Kot ljubiteljci »bleščečih stvari« so mi padli v oči z

zlatom »posejeni« copati. »Zlati džins v osmih kartonih mi je podaril gospod. Ko sem ga predstavljala iz

sprejemam več, saj imam polno delavnico, poleg tega ima veliko škafelov doma tudi moja mama. Najprej so mi ga nosile prijateljice, nato se je med ljudmi tako razvedelo, kaj počnem, da mi zdaj džins prinašajo v res velikih količinah. Ljudje me spremljajo na Facebooku in kadar sem v Ljubljani na umetniškem sejmu, mi prinašajo vreče blaga. Zadnjič sem se z gospo dobila v Dramljah na izvozu z avtoceste, ker je bila na poti iz Ljubljane v Maribor. Prinesla je dve vrečki vseh mogočih kavbojk.« V svoji zalogi ima kavbojke vseh starosti. »Zadnjič sem dobila stare Wrangler hlače iz tako trdega džinsa, da so kar same stale. Mogoče so bile lastniku res odveč, a ko dobim takšen kos blaga, se mi kar zasmeji. Po robatosti materiala sem tudi vedela, da imajo hlače dolgo zgodovino. V vseh letih se je blago namreč zelo spremenilo. Včasih je bil robat džins, ki je bil veliko bolj vzdržljiv. Zdaj ima elastičnost in je veliko bolj prijazen za uporabnike, a je zaradi tega manj vzdržljiv.«

Moderne kravate na starinskem šivalnem stroju, ki ga je Lidija rešila pred večnim počivališčem na smetišču.

Skoraj vsak dan na vaje

Jože Gregorc, 85-letni prejemnik visokega kulturnega priznanja, poje v štirih vokalnih skupinah – Doma odlično kuha za širšo družino

»Ob ponedeljkih hodim na vaje moškega pevskega zbora, ob sredah imam vaje pri upokojenskem zboru, z Družino Gregorc vadimo ponavadi ob četrtnih ali nedeljah in s cerkvenim zborom ob petkih,« je naštel Jože Gregorc iz Bezenškovega Bukovja nad Frankolovim. Mož, ki bo v teh dneh praznoval 85. rojstni dan, je prav tako zaslužen na gasilskem področju. Dolgčasa nasploh ne pozna, saj doma med drugim vodi gospodinjstvo in delno kuha za vso družino. Mož vedrega značaja je in hitrih kretenj, ki pričajo o njegovi močni energiji.

Celjski škof mu je lani podelil priznanje za 70-letno petje v frankolovskem župnijskem zboru. Jože Gregorc je bil pozneje med ustanovnimi člani Moškega pevskega zbora Prosvetnega društva Antona Bezenška Frankolovo, kjer

poje več kot štiri desetletja. Dolga leta prav tako prepeva v zboru Društva upokojencev Vojnik in četrto stoletja v vokalni skupini Družina Gregorc. Za letošnji slovenski kulturni praznik bo prejel za delovanje na kulturnem področju še priznanje Občine Vojnik za življenjsko delo.

Kulturno bogastvo

Njegova predanost petju ima korenine v domači hiši v Bezenškovem Bukovju. Jožetova starša sta bila petju zelo predana. »Mama je pela na koru, še ko je bila stara 83 let,« se spominja njen glasbi prav tako predan sin. Oba starša sta pela v župnijskem zboru in doma, in sicer skupaj s petimi sinovi in hčerko. Vsi so bili pevci. »Ko smo sedeli na peči, smo seveda peli. Lepo je bilo,« se spominja domačega ognjišča. Zapeli so tudi na primer, ko je bil »likof« po kopanju v

vinogradu. »Takrat je ate rekel: »Joži, daj naprej!« Vedno sem bil tisti, ki sem moral začeti. Tudi v zborih moram začeti jaz,« je povedal Jože Gregorc, drugi sin po vrsti.

Današnja vokalna skupina Družina Gregorc prepeva veliko pesmi, ki jih je zapisala mama šestih otrok. Doma je bila onkraj glavne ceste, v Dolu pod Gojko. Pri Gregorčevih so ohranili toliko starih pesmi, da so jih posneli za potrebe oddaje Radia Slovenija Slovenska zemlja v pesmi in besedi. Starša sta bila na Frankolovem tudi ljubiteljska igralca na odru kulturnega društva.

»Bili so težki časi. Oče je bil mizar in ga ni bilo domov po ves teden. Mamo je vsak dan skrbelo, če se bo vrnil z dovolj denarja, da bo za hrano,« se je sogovornik spominjal nekdanjih težkih razmer. Doma so imeli malo zemlje in tako komaj eno kravo.

V zboru od leta 1946

Pri Gregorčevih so bili torej le duhovno bogati, na kulturnem področju. S takšno bogato življenjsko popotnico se je torej začela zborovska pot Jožeta Gregorca. Najprej je začel peti kot štirinajstletni fantič v cerkvenem zboru, kjer je postal zadolžen za drugi bas. Še vedno prepeva pri nedeljskih in prazničnih mašah ter na pogrebih. »Petje v tem zboru mi tako kot tudi petje v drugih skupinah zelo veliko pomeni. Rad pojem in rad sem vesel,« je povedal prejemnik priznanja za življenjsko delo na področju kulture. »Tudi pri upokojencih pravijo, da Joži mora biti zraven,« je omenil dolgoletno petje v zboru Društva upokojencev Vojnik. Tam so včasih peli skupaj kar trije bratje Gregorc. Zbor nastopa na proslavah in na različnih zborovskih srečanjih.

V Moškem pevskem zboru Prosvetnega društva Antona Bezenška poje vse od njegove ustanovitve leta 1973. Prvo desetletje je bil tudi predsednik zbora. Kar deset pevcev, ki so bili ustanovni člani zbora, je že pokojnih. V dana-

Jože Gregorc med številnimi priznanji za delo na kulturnem in drugih področjih

šnjem zboru so tako le štirje ustanovni člani. »Čeprav sem od ostalih pevcev več kot desetletje starejši, mi fantje pravijo, naj jih ne zapustim,« je vesel Jože Gregorc. Z moškim pevskim zborom je prepeval tudi Slovincem v Švici in celo v daljni Kanadi. Prepeval je tudi ob Niagarskih slapovih in srečal rojakinjo iz domače vasi. V frankolovskem moškem zboru poje danes že nič manj kot sedem Gregorcev – od dijaka do 85-letnika.

Tradicijo nekdanjega družinskega petja nadaljuje skupina Družina Gregorc. Pred več kot četrto stoletja je bila ustanovljena kot Bratje Gregorc, in sicer s petimi pojočimi brati. Danes sta dva od bratov že pokojna, zato so se pridružili sinova in vnuka ter nazadnje še pravnuka. »Petje z domačimi je seveda nekaj posebnega,« ugotavlja Jože Gregorc. Večinoma pojejo stare pesmi. Gregorčevi nastopajo tudi na srečanjih pojočih družin. V Andražu nad Polzelo so na primer nastopili kar dvajsetkrat in prejeli priznanje za največkrat sodelujočo skupino. Jože Gregorc je ljubezen do petja prenesel na hčeri. Ena od obeh hčera, ki je profesorica, poje v različnih zborih.

V službo z mopedom

Za vsakdanji kruh se je Jože Gregorc dolga leta vozil v službo v šestnajst kilometrov oddaljeno Celje. Najprej na delo pri cestni upravi, nato v trgovsko podjetje Center, v Mavrico in nazadnje četrto stoletja v Emo, kjer je bil skladiščnik.

»Včasih, ko so še peli podoknice, so prišli pome fantje in rekli: »Jože, vstani, da gremo!« se spominja. »Žena ni bila prav nič jezna in mi je rekla, naj kar vstanem, če se mi le ljubi,« je povedal Jože Gregorc med smehom.

»Ko sem odšel maja 1988 v pokoj, je bilo v Emu zaposlenih še 3.500 delavcev. Nekaj mesecev prej, v začetku leta, mi je umrla žena in sem se nato spraševal, le čemu bi še hodil v službo,« se spominja odhoda v pokoj. »Za 39 let in pol dela prejemam komaj 410 evrov pokojnine. V moji okolici se zaradi tega kar zgražajo,« je povedal o manj veseli plati.

Zadnjih štirinajst let se je vozil v službo v Emo kar s svojim Tomosovim mopedom, in to v vsakem vremenu. Tudi v dežju, ko je imel zaščitno nepremočljivo oblačilo, in v najhujši zimi. Od doma je moral že ob petih zjutraj. Na poteh v službo je videl različne hude prometne nesreče, med njimi

strahotno družinsko tragedijo. Jožetu Gregorc se na srečo ni nikoli nič zgodilo.

Današnji delavnik 85-letnika je še vedno pester. Poleg tega, da hodi na vaje in da redno kuha za širšo družino, dela po svojih močeh še v vrtu in vinogradu. Ponedeljki niso rezervirani zgolj za pevske vaje, ampak tudi za sestavljanje kuharskega načrta za ves teden, izjema je le konec tedna. Na srečo mu zdravje razmeroma dobro služi – z izjemo kolka, zaradi katerega je bil v začetku decembra uspešno operiran. Že drugi dan po operaciji je moral na stopnice.

BRANE JERANKO
Foto: BJ in arhiv JG

Prejemnik priznanja za življenjsko delo na kulturnem področju se odlično znajde tudi v kuhinji. Ob ponedeljkih sestavlja jedilnik za ves teden.

Jože Gregorc je med drugim ustanovni član PGD Frankolovo in je od takratnih članov edini še živeti. Namesto današnjega gasilskega doma so imeli gasilci nekoč zgolj skromno sobico v domači graščini. Danes je Gregorc v gasilskem društvu kot veteran častni član. Lani je prejel priznanje za 70 let delovanja na gasilskem področju. Med drugim je deloval tudi v turističnem društvu, Rdečem križu in upokojenskem društvu.

Pevska skupina Družina Gregorc

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

ČETRTRKOVA PODOKNICA

četrtek, 19.1 ob 20.00

GOSTJE: Ta pravi faloti, ans. Banovšek in Planinski abuhi

TOP MUSIC

sreda, 25.1. ob 20.00

GOSTJE:

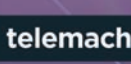
Stela Tavželj in Denis Postrak, King Foo

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

V ritmih mazurke in četvorke

V I. gimnaziji v Celju se pripravljamo na maturantski ples

Vas pogosto zaskrbi pete? Ali pa morda bolj uživate ob ogledu plesnega dogodka? No, eden najpomembnejših se tudi letos na gimnazijah in v drugih srednjih šolah bliža z bliskovito hitrostjo. Vsi vemo, kaj je maturantski ples. Vas zanima, kako se je spreminjal skozi čas, kako izgledajo priprave, kako se je treba potruditi za en čaroben večer, kako se ga spominjajo profesorji in kako se nanj pripravljajo maturanti I. gimnazije v Celju?

»Svojega maturantskega plesa se spominjam z mešanimi občutki. Spominjam se ga kot večera mladostne vzhičenosti. Bili smo veseli in razigrani, čeprav so bili časi veliko bolj skromni,« je o svoji izkušnji povedal ravnatelj I. gimnazije, dr. **Anton Šepetavc**. V pogovoru s profesorji, ki so naši bivši dijaki, smo izvedeli, da so se prireditve vsi veselili, čeprav to praviloma ni bil najpomembnejši družabni dogodek srednješolskega izobraževanja. »Spominjam se občutkov ponosa in pripadnosti šoli, ki je v preteklih letih postala del nas,« je izpostavila profesorica **Ana Lavbič**.

Za mag. **Tanjo Veber** so bile najlepši del priprav plesne vaje, ki so predstavljale »sproščene zaključke napornih tednov, kjer smo res odmislili šolo in vse skrbi«.

Plesni mozaik od začetkov do danes

Ples ima na naši gimnaziji že dolgo tradicijo in zanimivo se je bilo poglobiti v njegov razvoj in spremembe. »V slovenskem merilu smo zagotovo bili med prvimi. Ko rečemo 57. maturantski ples, to pomeni, da ples organiziramo že 57 let. To hkrati ne pomeni, da je bil naš prvi ples pred natančno 57 leti. Prvi je bil že na začetku 50. let, potem jih je nekaj iz različnih ideološko-političnih razlogov odpadlo,« se spominja dr. Šepetavc.

Maturantske plesne so na začetku poznale samo gimnazije, druge šole so se tradiciji pridružile v 80. letih prejšnjega stoletja. V naši šoli so bili plesi pred gradnjo dvorane Golovec v Narodnem domu, kjer so se zaradi prostorske stiske generacije po oddelkih razdelile na dopoldanski in popoldanski ples. Seveda so se plesi od današnjih razlikovali tudi po razkošnosti, številu udeležencev in gostinski ponudbi.

Najštevilnejše so bile generacije med letoma 2005 in 2011, ko je bilo dijakov zaključnega letnika naše gimnazije vsaj 250, razporejeni pa so bili v devet paralelk. Skupaj z drugimi udeleženci se je ta številka dvignila tudi do 2.100 ljudi.

Večina profesorjev se je plesa do letos udeležila že mnogokrat, vendar se strinjajo, da je ta vedno znova enkratno in neponovljivo doživetje. Ravnatelj nam je zaupal, da so na plesih v preteklih letih prav posebne spomine dijakom pisali tudi odlični glasbeniki, med njimi Agropop, Josipa Lisac, voditelj večera pa je bil celo Sašo Hribar.

Protokol, ki odseva tako bogato tradicijo, ostaja vsa leta precej enak, prav tako tudi plesni repertoar. Plesni mojster **Alojz Fidej**, učitelj plesne šole Step Velenje, naše dijakke uči plesnih korakov že 32 let. Letošnjo generacijo je opisal z naslednjimi besedami: »Odlični so! Da, ni boljših, ne. Lahkoverni, igrivi, prijetni, zagnani, vse, vse je v njih.« Takšne pohvale je lepo slišati.

Organizacija plesa v celoti poteka v šoli, kar predstavlja veliko dela za vse, ki pri tem sodelujejo. Od terminov za plesne vaje, datuma plesa, navodil za starše in maturante, potrditve protokola, ansambla, cene vstopnic, gostinske postrežbe in jedilnikov ter do sedežnega reda, izbora soplesalk oziroma soplesalcev za razrednike in ravnatelja, dekoracije odra, tiskanja vabil in vstopnic ... Utrujen postaneš že samo ob branju vseh zadolžitve, ki si jih razdeli dobro utečena ekipa profesorjev in drugih delavcev šole z ravnateljem na čelu. In potem, končno, pride ples, na katerega se vsi pripravljamo že od začetka šolskega leta. Za profesorje, še posebej razrednike, je to skoraj tako pomemben dogodek kot za dijake: »Dijaki so na maturantskem plesu v svečanih večernih oblekah videti čisto drugačni, bolj zreli in odrasli, kot jih sicer poznamo. Takrat se tudi zavemo, da nas bodo počasi zapustili in odšli svojo pot, kar spremljajo mešani občutki žalosti in veselja,« meni profesorica **Metka Rems Pilko**.

Dekleta na maturantskem plesu v Narodnem domu (arhiv šole)

Takšni so bili fantje. (arhiv šole)

Utrinek z letošnjih plesnih vaj (Lara Bezgovšek)

Maturantski ples 2016 (Nataša Müller)

Stran mladi za mlade
so pripravili dijaki
I. gimnazije v Celju

Ravnatelj in soplesalka (Nataša Müller)

Modni utrip in »kotiljonček,« ki združuje

Kaj pa zadolžitve dijakov? No, kot kaže, so očitno samo prijetne. Z organizacijo plesa si

večini ni treba beliti glave, plesne vaje imajo radi vsi, dekleta pa tudi prav rada poskrbijo za obleko, čevlje, pričesko in ličila. Profesorice so nam zaupale, da so si obleke v času svojega šolanja kupovale v Italiji, Avstriji ali Ljubljani,

še pogosteje pa so jih dale sešiti šiviljam. »Sama sem si zamislila kroj, z mamino pomočjo sem izbrala blago, šivilja pa je obleko sešila,« nam je povedala profesorica Ana Lavbič. Tudi čevlje so večinoma kupovale v tujini, čeprav, kot kaže, niso bili tako zelo pomembni: »Čevlje s petko smo imele v uradnem delu, potem smo bile celo bose,« nam je zaupala profesorica **Damjana Rebek**. Za ličila in pričesko so včasih poskrbele frizerke in kozmetičarke, drugič pa kar spretne roke dijakin, ki so si pri urejanju za ples pomagale.

Fantje pri izbiri obleke nimajo večjih težav, za dekleta pa je to pravi projekt, prijeten in lahko tudi stresen. O obleki začnejo razmišljati že nekaj mesecev pred plesom. Listajo po spletnih katalogih in si ustvarijo podobo svoje plesne obleke, ki jo nato kupijo, si jo izposodijo ali naročijo pri šivilji. Obleke so usklajene z modnimi smernicami in izražajo edinstvenost posameznice. Cene maturantskih oblek so običajno od sto do tristo evrov.

Profesorica **Duška Veronek** nam je zaupala prav posebno anekdoto s svojega maturantskega plesa. Dekle je imelo, kot vsa ostala dekleta, tri »kotiljončke« oziroma šopke, ki jih je podarilo trem moškim. Poleg prvega, ki ga je podarilo očetu, in drugega, ki ga je podarilo soplesalcu, je s tretjim razveselilo sošolca. Anekdota ima pravični konec – zdaj sta poročena. Sicer je tudi povedala, da se sošolec tega dogodka po poroki ni spomnil, a nič zato. Nauk ostaja: »kotiljončki« imajo sporočilo, ki seže dlje od zgolj okrasa na suknjiču.

Soplesalci

Na naši gimnaziji je kljub športnemu oddelku občutno več deklet kot fantov. Je plesalca torej težko najti? Izkazalo se je, da se znajo dekleta s to težavo kar dobro spopasti. Soplesalce si poiščejo v sosednjih šolah ali med znanci, pari večinoma plešejo skupaj. Po drugi strani to pomeni, da tudi fantje pripeljejo svoja dekleta iz drugih šol. In smo spet pri istem številčnem razmerju med spoloma kot na začetku. A vendar se na koncu dneva vsak maturant zadovoljno vrti po polni dvorani s svojim soplesalcem oziroma soplesalko, tematika gor ali dol.

V pričakovanju plesa

Letošnji ples bo 4. februarja. Kako se nanj pripravljajo letošnji maturanti? Kdo je povabil koga na ples? **Nejc Aristovnik** pravi, da ga urejanje deklet za ples prav nič ne moti in da je bil kot pravi kavalir on tisti, ki je svojo soplesalko povabil na ples. Tudi **Anastasia Carai** ni imela težav z iskanjem soplesalca, saj pleše s svojim fantom. Strinja se sicer s trditvijo, da znajo biti fantje praviloma lešeni, vendar pravi, da to za njenega izbranca ne velja. Ker smo imeli možnost biti prisotni na vajah, lahko potrdimo, da je pri presoji ni zaslepila ljubezen in da tudi drugi fantje letošnje generacije plešejo dobro. Vzdušje na vajah v Celjskem domu je bilo sproščeno, pod vodstvom Alojza Fideja pa se je čreda razposajenih dijakov uredila v lične vrste za četvorko, blues in čačča; radoživo klepetanje je potihnilo ob zvokih klasične in popularne glasbe. Kljub vsem šalam na začetku letošnji pari očitno vedo, kaj početi na plesišču. Ker je maturantski ples že skoraj tu, je bila to ena zadnjih rednih vaj pred intenzivnimi treningi.

»Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus ...«

Tako pravi himna evropskih gimnazij in univerz, ki sledi devetsto let stari evropski tradiciji in izvira z Univerze v Bolonji. V njenem slovesnem zvenu se skriva še mnogo več kot le poklon sleherni gimnaziji in njenim zaposlenim. Posvečena je namreč tudi lahkotnemu norčevanju iz študentskega življenja, ki čaka maturante, in minljivosti življenja, ki jo čuti vsak od nas. Torej zaključimo v njenih verzih, saj bodo tako svoje srednješolsko izobraževanje končale tudi polne dvorane bodočih študentov.

Veselimo torej se, mlada nam je duša ...

LARA BEZGOVŠEK, NIKA GRADIŠEK

Gurmanski hamburgerji

Karamelizirana čebula z balzamičnim kisom

Vsekakor je neprecenljiva dodana vrednost vsakega hamburgerja karamelizirana čebula. To narežemo in jo na nizki temperaturi pražimo 15 minut. Ne sme porjaveti, mora se le zmehčati. Nato jo pokapljamo z žlico balzamičnega kisa in potresemo s pol žlice sladkorja. Na nizki temperaturi jo spet pražimo 15 minut in ne dovolimo, da porjavi.

Namig: karamelizirana čebula z balzamičnim kisom se prileže k mesu ali pire krompirju.

Goveje pleskavice

Ko pripravljamo pleskavice, mletega mesa nikoli ne potlačimo! Meso je treba oblikovati nežno, brez stiskanja in tlačenja, saj le tako ostane sočno. Pleskavice so še posebej okusne, če meso ni »skozi« pečeno. Takšno je še bolj sočno.

Fotografija prikazuje debelino pleskavic, ki niso potlačene.

Namig: goveje mleto meso je dražje od svinjskega. Zato trgovci slednjega radi primešajo med goveje. Dobro je, da smo pozorni, ko prodajalec tehta meso, da ne dodaja svinjine. Prevaro opazimo po različnih barvah v mešanici. Meni so takšno »goveje mleto meso z dodatkom« postregli pri enem od slovenskih trgovcev.

Čebulni obročki

Maso za čebulne obročke sem pripravila prej. V olje sem čebulo, namočeno v maso, dala tik pred postrežbo hrane. Zares okusni obročki so sveže pečeni in še topli. Najprej sem presejela 50 gramov moke, ji dodala dve žlici drobtin, razžvrkljano

soljeno jajce, pol žličke pecilnega praška, žličko sladkorja, deciliter mleka in malo popra. Vse skupaj sem dobro premešala, da zmes ni imela grudic. Čebulne obročke sem namočila v maso in jih položila v vroče olje. Zlatorjavi so postali manj kot v minuti, odcedila sem jih na papirnatih prtičkih in jih položila v hamburgerje.

Namig: čebulni obročki in kislá smetana so lahko tudi odlična priloga drugi hrani.

Omaka

Pri tem nisem posebej zapletala. Enostavno sem po okusu zmešala majonezo, gorčico in malo kečapa ter dodala še malo tabaska. Naslednjič bom vsekakor dodala še malo naribane kumare.

Zelenjava

Zelenjavo sem narezala proti koncu, saj mora biti čvrsta in sveža. V gurmanski hamburger sem dodala paradižnik, papriko, list zelene solate in malo sveže rdeče čebule.

Nekdanja hrana za reveže danes trend

Hamburger ima še vedno sloves hitro pripravljene, nezdrave in manjvredne hrane, namenjene tistim, ki si jastoga ali podobno družbeno visoko uvrščene hrane ne morejo privoščiti. Zato je sprva postalo nekoliko smešno, ko smo v dobrih restavracijah začeli srečevati gurmanske hamburgerje.

Večina ljudi burgerje še vedno povezuje s katero od verig s hitro prehrano.

A kot lahko preberemo v spletni učilnici eGradiva, kjer so zbrana prosto dostopna izobraževalna e-gradiva z različnih predmetnih področij, njihov obstoj sega daleč v zgodovino. V času srednjega veka naj bi Tataři, ljudstvo iz centralne Azije, govedino postavili pod sedlo, na katerem so jezdili. Tako so meso zmehčali in ga pripravili za uživanje. Stoletja kasneje so nemški migranti iz hamburškega pristanišča t. i. hamburger prenesli v Ameriko. Jed se je sunkovito širila na sejmi, kot pričajo nekateri viri, pa naj bi bil prvi hamburger postrežen leta 1904 na sejmu v St. Louisu kot sendvič s kuhano govedino, zvit v rolo.

Množično pripravo jedi je dvajset let kasneje pospešila veriga restavracij, imenovana White Castle (Beli grad), kjer so ponujali mini hamburgerje za pet centov. Leta 1940 se je v zgodbo vključil McDonald's s svojo prvo restavracijo v Kaliforniji.

Če so torej hamburgerji nekoč stali pet centov, so danes postali kulinarični trend in v skladu s tem je zrasla tudi njihova cena.

In če si hrane, ki je nekoč veljala za eno najcenejših, ne želite privoščiti v restavraciji, sledite mojemu receptu za hamburgerje, ob katerih bi uživala celo Richard in Maurice McDonald.

Sprehod med trgovskimi policami

Tokrat sem v nakupovalno košarico postavila mleto goveje meso, cheddar, papriko, paradižnik, rdečo čebulo, hamburško slanino in ameriške kruhove bombete, pri čemer sem

potrebovala še jajce, drobtine, moko, pecilni prašek, balzamični kis, kečap, majonezo in gorčico, sol ter poper.

Moja kuhinja

Kruhove bombetke sem narahlo popekla v ponvi, kjer sem pekla pleskavice. Nanje sem pred koncem pečenja položila še rezine cheddarja, da se je stopil. Čeprav je jed več kot enostavna, je zares dobra še vroča, predvsem čebulni obročki. Sama sem med popečene kruhove bombetke zložila ka-

ramelizirano čebulo, srednje pečeno pleskavico s stopljenim sirom, popečeno slanino, paradižnik in papriko ter list solate, na zelenjavo pa sem nakapljala bučno olje, ki ga naravnost obožujem. Dodala sem še pripravljeno omako, malo sveže čebule in čebulne obročke. Sestavine sem zlagala izmenično, eno toplo in eno hladno.

Postrežba

Hamburgerje sem želela postreči na leseni deski, vanjo pa zapiti nož, na katerega bi nataknila nekaj čebulnih obročkov. Ker sem slednje spekla prezgodaj in so se v tem času že ohladili, sem hamburgerje postregla kar na krožnikih. Vsekakor ideja za postrežbo ostaja.

OCENA

Priprava:

enostavno,
a postrezite še toplo

Okus:

gurmanski

Enostavno, hitro in z malo domišljije je lahko jed vsakič malo drugačna. Vsekakor sem k svojemu dosedanemu (skromnemu) kuharskemu znanju dodala izvrstno karamelizirano čebulo v balzamičnem kislu. Prav tako bom še večkrat naredila čebulne obročke z omakami, lahko tudi namesto suhega slane-ga peciva, kot so tortilje čips.

Otroke so zabavale tudi maskote

»Šššc izza ovinka ...«

Šolarji, na smuči!

Minuli ponedeljek so smučišče na Rogli »zavzeli« četrti- in petošolci osnovnih šol. Te so svoje učence pripeljale na dogodek Šolar na smučeh.

V akciji Šolar na smuči sodelujejo otroci četrtnih in

petih razredov osnovnih šol. Namen je vzbuditi ljubezen do tega zimskega športa, ki ga vedno več staršev svojim otrokom ne more zagotoviti. Da bi otroci spoznali osnove smučanja, smučarski centri Krvavec, Rogla, Mariborsko Pohorje, Vogel in Cerkno s Smučarsko zvezo Slovenije, z Zavodom za šport Repu-

blike Slovenije Planica in s policijo že tretje leto zapored organizirajo brezplačno smučarsko izkušnjo. V zadnjih dveh letih so organizatorji smučanje z inštruktorji zagotovili štiri tisoč otrokom, letos 2.500. Akcijo podpira ministrica za šolstvo, znatnost in šport Maja Makovec Brenčič, častni pokrovitelj je

predsednik republike Borut Pahor. Ambasador projekta je nekdanji slovenski smučar Jure Košir, ki se je na nedeljni smučarjem minuli ponedeljek pridružil na Rogli. Otroci so se razveselili tudi deskarja na snegu Roka Marguča.

EVA POPOVIČ
Foto: GrupA

Temperature niso bile problem

Žanet Bizjak: »Prihajam iz III. OŠ Celje in sem tukaj prvič. Najbolj sta mi všeč vlečnica in spuščanje po hribu, najtežje pa je smučati po ovinkih. Ne smučam s starši, zato sem zelo vesela, da se lahko tukaj učim. Ampak bom poskušala prepričati starše, da bi lahko hodili ob sobotah. Sicer pa mi gre smučanje že »fuk« dobro.«

ANKETA:

Aleks Ristič: »Tudi jaz prihajam iz OŠ Zreče in sem bil tukaj že lani. Tukaj mi je vse zelo všeč, najraje pa se vozim z žičnico. Letos so tukaj drugi učitelji kot lani, sicer pa je bolj kot ne isto. Ker drugače ne smučam, je to moja edina priložnost, zato res uživam!«

Jernej Fijavž: »Jaz obiskujem OŠ Zreče in sem s šolo že bil tukaj. Doma smučam velikokrat, sem ne prihajamo. Najbolj mi je všeč Uniorček (otroška proga na Rogli, op. p.), kjer se lahko spuščamo in tudi drugače zabavamo.«

Ambasador projekta Jure Košir je ponosno opazoval razposajene otroke na snegu, saj se je zavedal, da je tudi sam zaslužen za to, da se lahko vsako leto brezplačno priučijo osnov smučanja. A kot je povedal, sam ni le ambasador alpskega smučanja, temveč ambasador športa nasploh: »Sem zagovornik gibanja, menim, da se morajo otroci veliko gibati in veliko časa preživeti na prostem. Četudi so temperature takšne kot danes.« Košir je prepričan, da se s športom vedno lahko ogrejemo. Ponotranjiti pa bi morali tudi življenje z naravo in v njej, kot se za podalpsko državo spodobi.

Košir bi sicer bil vesel, če bi projekt Šolar na smuči sofinancirala tudi država, torej ministrstvo za šolstvo, saj ga ni enostavno pripraviti. »Včasih je bilo smučanje del izobraževalnega programa v okviru šole v naravi. Danes to ni več obvezno. Majhna ekipa se torej trudi, da to v čim večji meri nadomesti. To želijo ponuditi predvsem tistim, ki ne morejo smučati za domačo hišo ali jim starši zaradi socialne situacije smučanja ne morejo omogočiti, da spoznajo vsaj osnove tega prekrasnega športa.«

Smučanje je zabavno ..., dokler je tudi varno!

»Pravi smučar je odgovoren smučar,« je povedal Alojz Sladič, višji policijski inšpektor iz Generalne policijske uprave. Policisti so otroke na Rogli v okviru akcije učili o varnostnih predpisih na smučišču. Sicer se je v letošnji smučarski sezoni doslej na smučiščih zgodilo že pet nesreč s hudimi telesnimi poškodbami, kar je še en pokazatelj, da je treba ves čas opozarjati na elemente varnosti, je prepričan Sladič. Smučar se mora vesti odgovorno, upoštevati mora mednarodna FIS-pravila in navodila upravljalcev smučišč ter policistov. Hitrost smučanja je treba prilagoditi, pred smučanjem se je nujno treba ogreti in ne pretiravati, temveč smučati, dokler telo še ni preveč utrujeno.

»Nikoli se ne smemo prenejevati ali podcenjevati svoje utrujenosti. Pomembno je tudi primerno ustavljanje ob strani proge. Zaradi ustavljanja na nepreglednih delih proge pod previsi največkrat prihaja do trkov ali naletov in s tem do najhujših nesreč,« je poudaril višji policijski inšpektor iz Generalne policijske uprave Alojz Sladič.

Zara Bičenič: »Obiskujem peti razred v OŠ Zreče. S šolo smo se akcije Šolar na smuči udeležili že lani, je pa letos tukaj veliko več otrok. Najbolj všeč mi je, da se lahko učim smučati, ker mi še ne gre posebej dobro. S starši ne smučam in je to bolj ali manj edina priložnost zame.«

Neja Meštrov: »Tukaj sem že bila, zelo lepo je poskrbljeno, še posebej mi je všeč, ker imamo učitelje smučanja. Tudi sicer smučam, ravno včeraj sem bila na Celjski koči. Najbolj mi je všeč, ko sem na žičnici in se moram pognati na progo ... vedno me je malo strah, da bom padla, ampak je zakon! Super je tudi, ker je tukaj Jure Košir, in upam, da nam bo povedal, kako se je naučil vseh teh trikov na smučkah.«

Prav vsi, ki so sodelovali na turnirju, so postali oki doki mini rokometasi in rokometasice. Za nastop so prejeli posebna priznanja. Tisti, ki so zasedli prva tri mesta v vsaki od tekmovalnih kategorij, so prejeli tudi medalje in posebne oki doki nagrade. Posebej so bili nagrajeni tisti, ki so bili izbrani v najboljše peterke turnirja. Medalje in nagrade so podeljevali vodja strateškega marketinga v Mlekarni Celeia Darja Teržan, vodja programa šport v ZKŠT Žalec Matej Sitar, predsednik UO RK Zelene doline Žalec Jani Herodež in vodja tekmovanja Jernej Rantah. (Foto: RK Zelene doline)

Rokomet je »fajn«

V enem dnevu najmlajši rokometasi in rokometasice skupaj odigrali 71 tekem

Minuli konec tedna je bilo v Žalcu 1. odprto prvenstvo v rokometu za najmlajše, ki ga je organizator, domači Rokometni klub Zelene doline, poimenoval turnir Oki doki. Za žogami se je podilo več kot tristo otrok. Nastopilo je 32 slovenskih ekip, poleg njih je tekmovala tudi ena hrvaška. S trenerji, spremljevalci, starši in z drugimi obiskovalci se je na polnih tribunah in v telovadnici tako v soboto izmenjalo približno tisoč ljudi.

Organizacija tako množičnega dogodka je zelo zahtevna, priznava vodja turnirja in trener

mlajših selekcij žalskega kluba Jernej Rantah. »Priprave na turnir so bile kar dolge in obsežne. Pri izvedbi je sodelovalo sedemdeset ljudi, članov našega kluba – od vodstva, strokovnega štaba do igralcev.« V Žalcu, kjer so se tovrstnega dogodka spomnili in ga ob pomoči glavnega pokrovitelja kluba tudi izvedli, so veseli, da je bil odziv že ob krstni izvedbi izjemen. »Seveda bomo skušali turnir vsako leto nadgrajevati,« pravi Rantah. Množično rokometno srečanje naj bi v Žalcu postalo tradicionalno.

Rantah je zadovoljen tudi zaradi vedno boljše sodelovanja s krovno rokometno zvezo, ki zadnja leta več pozornosti in tudi denarja namenja razvoju rokometnega podmladka tako pri fantih kot pri dekletih. Glede na to, da v Žalcu kraljuje predvsem ženski rokomet, so veseli predvsem tega, da imajo tudi dekleta v slovenskem rokometu »več besede«.

Šola za življenje

Medtem ko žalske igralke mlajših selekcij že nekaj let krojijo sam državni vrh, se članska ekipa ves čas giblje tik pod njim. A v Žalcu veljajo za enega osrednjih centrov za razvoj ženskega rokometu. Največja težava za zdaj je osip ob prehodu iz osnovne v srednjo šolo in kasneje na fakulteto. Takrat se mnoga dekleta odločijo za drugo, ne rokometno pot. »V klubu jih ves čas usmerjamo in vzgajamo v duhu, da je najprej šola in nato rokomet oziroma da enega brez drugega ni,«

Domač klub je na turnirju nastopil s kar s štirimi ekipami. (Foto: RK Zelene doline)

pravi sogovornik. Športna vzgoja pri njih in pri drugih športnih panogah je pridobivanje znanja in veščin za življenje. Da postanejo odgovorni, samozavestni. Hkrati jim s športnimi obveznostmi privzgamemo tudi delovne navade. Vse to jim bo v življenju enkrat koristilo. Vsi zagotovo ne bodo vrhunski športniki,« je

o pomenu športnega udejstvovanja otrok in mladih povedal Rantah.

Klubi v sodelovanju s starši

Poleg trenerjev, ki so pri spoznavanju športne panoge eni najpomembnejših, imajo pri vzgoji mladih športnikov in športnic zelo pomembno vlogo starši. »Še posebej v teh časih, ko klubom kronično primanjkuje denarja. Starši so tako tisti, ki otroke vozijo na treninge in tekme, pomagajo

pri nakupu opreme, pri organizaciji priprav in tekmovanj. Skratka pri vsem. V klubu jim pripadnost povrnemo tako, da z njihovimi otroki strokovno delamo,« še pove Jernej Rantah. Ker so lahko starši kdaj v želji po prehitrem uspehu otroka v procesu treninga tudi močnejši, so v Žalcu že pred časom sprejeli pravilo o starševskem navijanju. Ta se glasi: »Dragi starši, športno navijajte, nam pa pustite igrati rokomet.«

LEA KOMERIČKI
Foto: SHERPA

Oki doki (maskota turnirja, po kateri je rokometno srečanje v Žalcu dobilo ime) je mlade rokometase in rokometasice ves čas spremljal in spodbujal. Tudi Oki doki ve, da brez športa ne gre.

Iz malega zraste veliko. Morda bodo prav ti mladi obrazi čez leta ponosno nosili dres s slovenskim grbom in državo zastopali na največjih tekmovanjih. Znanje in borbenost ter neizmerna želja po uspehu, ki so jih minuli konec tedna mladi rokometasi, stari devet in deset let, prikazali v Žalcu, dokazujejo, da je Slovenija tudi dežela rokometu.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje

Zbirka kipov šmarske Kalvarije v muzeju baroka (2)

Župnik Matej Vrečer

Župnik dr. Matej Vrečer (1702–1758), foto: Damjan Regoršek

Graditelj Kalvarije v Šmarju pri Jelšah. Sloviti matematik in izdelovalec ur ter predvsem spreten gospodarstvenik, ki je v vsaki stvari našel priložnost za zaslužek in kopičenje premoženja. Prav zaradi njegovega gospodarnega odnosa se je do danes ohranil eden najkakovostnejših spomenikov baročne celostne umetnine.

Dr. Matej Vrečer se je rodil leta 1702 v številni družini v vasi Šentjanž nad Štorami. Osnovno izobrazbo je dobil v ruški latinski šoli, naziv doktor svobodnih umetnosti in filozofije je pridobil na graški univerzi, ki so jo vodili jezuiti. Tam je obiskoval tudi bogoslovni kurz in si pridobil naslov casista.

Kljub kmečkemu rodu si je prislužil zavidanja vredno premoženje, in sicer s pridelovanjem in prodajo vina, z lemberško usnjarno in oljarno v Krajncici, z miloščino, predvsem pa z izdelovanjem prenosnih sončnih ur, s katerimi je zaslovel po vsej Štajerski. Bil je tudi lastnik kmetije in polovične hube v Šmarju, svobodne kmetije v Krajncici in koščka gozda.

Leta 1726 je bil v Vidmu posvečen v mašnika in je najprej služboval v Novem mestu.

Nato je bil nekaj let v Šentjurju pri Celju, leta 1734 pa je nastopil službo župnika v Zibiki. Za župnika v Šmarju pri Jelšah je bil imenovan 5. maja 1737 in je to službo opravljal polnih enaindvajset let, in sicer do svoje smrti.

Kmalu je po celi Štajerski zaslovel kot izdelovalec ur. Posebej se je proslavil s sončnimi urami, ki jih je leta 1745 izdelal za astronomski observatorij graške univerze, ki žal ni več ohranjen. Edina doslej znana prenosna sončna ura je ohranjena v urarskem muzeju v Wuppertalu. Brez dvoma je on izdelal sončno uro na južni steni desne hiše na domačiji pri Vrečerjevih. Njegova je najbrž še prenekatera sončna ura na Štajerskem.

Viri:

Mihael Napotnik: Križev pot ob bregu sv. Roka v Šmarju pri Jelšah, v Mariboru 1913. Ivan K. Vreže: Šmarje pri Jelšah, Šmarje 1923. Sergej Vrišer: Sv. Rok nad Šmarjem pri Jelšah, Maribor 1971. Muzej baroka Šmarje pri Jelšah, Šmarje pri Jelšah 2015. Metoda Kemperl: Matej Vrečer, Šmarje pri Jelšah 2016.

Župnik Matej Vrečer je po daljši bolezni umrl 6. maja 1758 v župnišču v Šmarju pri Jelšah. Tretji dan po smrti so ga slovesno pokopali v prisotnosti petnajstih duhovnikov v kapeli pred škapulirskim oltarjem v domači župnijski cerkvi. Zaradi svojega velikega premoženja je leto pred smrtjo napisal testament.

Priljubljeni romarski kraji

Božji grobovi in Kalvarije – kapele s prizori Kristusovega trpljenja, so bili v prvi polovici 18. stoletja v širšem avstrijskem prostoru najbolj priljubljeni romarski centri. Marijino župnijsko cerkev so romarji obiskovali predvsem na praznik Marijinega vnebovzeta, prav tako je bila zelo obiskana cerkev sv. Roka nad Šmarjem, ki je bila postavljena zaradi zaobljube v času kuge leta 1645. Vrečer je videl v povezavi teh dveh cerkva s podobami Kristusovega trpljenja veliko priložnost za poglobljanje verskega življenja romarjev in njihov množični obisk. Približno leta 1738 se je najprej lotil prenove cerkve sv. Roka in s tem ustvaril eno najlepših baročnih sakralnih notranjosti na Slovenskem, leta 1745 pa je začel postavljati kalvarijske kapelice. Po smrti je Vrečer večji del svojega premoženja zapustil šmarski župnijski cerkvi. Želel je, da se postavi nov glavni oltar, ostali denar pa naj se naloži in nameni za vzdrževanje in obnovo Kalvarije. Očitno se je zelo zavedal težave propadanja kapel.

Pripravila: MATEJA ŽAGAR, Knjižnica Šmarje pri Jelšah

Pavel Basinski: Lev Tolstoj: Pobeg iz raja

Zadnji dnevi velikana ruske literature

V Cankarjevem domu so pretekli teden odprli festival Tolstoj, iskalec resnice, z dokumentarno razstavo Lev Nikolajevič Tolstoj, ki prikazuje življenje in delo največjega romanopisca vseh časov. V soboto bo prav tako v slovenskem hramu kulture premiera velike koprodukcije uprizoritve dramatizacije Tolstojevga romana Vojna in mir (SNG Drama, MGL, CD), od jeseni 2017 do poletja 2018 pa bo kulturna izmenjava med Republiko Slovenijo in Rusko federacijo. Letošnje leto je nadvse primerno, da spet sežete po kakšni Tolstojevi klasiki. A če želite izvedeti kaj več o njegovem življenju, razmišljanju, je primerno obsežno branje dokumentarnega romana Lev Tolstoj: Pobeg iz raja, delo avtorja Pavla Basinskega, ki se je pretekli teden prav tako mudil v Sloveniji.

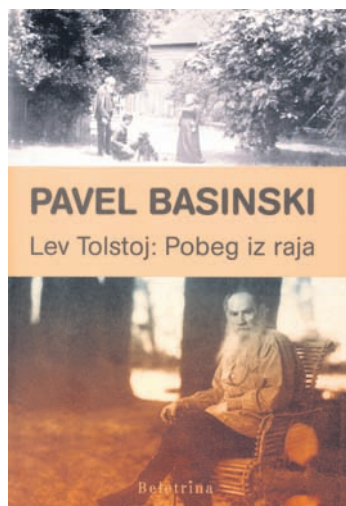
Ruski pisatelj in literarni kritik, ki je po izobrazbi filolog, piše življenjepis znanih ruskih pisateljev. Predvsem je svetovno zaslovel z biografijo Leva Nikolajeviča Tolstoj, za katero je leta 2010 prejel najprestižnejšo rusko književno nagrado – veliko knjigo.

Zakaj je zapustil ženo in otroke?

V romanu se pisatelj sprašuje, kaj je »ruskega Bud« privedlo do tega, da je pri 82. letih zapustil posestvo Jasna Poljana? Ob tem je zapustil tudi dolgoletno ženo, ki mu je rodila trinajst otrok in večkrat prepisala njegova najboljše dela. Zakaj je zapustil udobno življenje plemiča in umrl zaradi pljučnice na železniški postaji?

Basinski se je želel osredotočiti na zadnje dni pisateljevega življenja, a da bi jih res dobro razumel, se je moral poglobiti v njegovo celotno življenje. »Najprej sem si jo zamislil samo kot knjigo o Tolstojevem od-

hodu. Šlo naj bi za kroniko desetih dni, od njegovega odhoda iz Jasne Poljane do smrti v Astapovu. Ampak potem sem spoznal, da Tolstojevga odhoda ni mogoče razložiti brez njegovega življenjepisa. In tako je nastal ta nenavaden življenjepis, napisan skozi prizmo njegovega odhoda in smrti v Astapovu. To se je zgodilo čisto intuitivno. Med pisanjem knjige sem ugotovil, da je mogoče Tolstojev življenjepis napisati tudi tako – zakaj ne,« je ob prvem obisku v Sloveniji povedal Basinski.

Življenje z genijem povzročilo duševne stiske

Pretežen del knjige predstavlja povzemanje zapiskov in nato avtorjevo sklepanje o povezanosti razmišljanja. S pomočjo zapiskov in sklepanja poskuša razumeti Tolstojev življenje od otroških let, razuzdane mladosti, poroke z veliko mlajšo Sofijo Andrejevno do prvih razpok v družinski sreči in razkola med zakoncem. Prav temu zapletenemu razmerju je Basinski posvetil veliko strani. Poskušal je razumeti Sofijine strahove in stiske življenja s tako priljubljenim

in zapletenim človekom, kakršen je bil Lev Nikolajevič Tolstoj. Če je imela v večini biografij vlogo nevrotične ženske, jo Pobeg iz raja predstavi kot zapleteno osebnost, ki se je s svojo vlogo pisateljeve žene soočala po najboljših močeh. »Prav zares, kdo je bil žrtev? Ona, navadna ženska, katere poslanstvo je bilo, da služi geniju, ali on, genij, obsojen, da živi z navadno žensko? Na to vprašanje ni mogoče odgovoriti z besedami,« se sprašuje v knjigi pisatelj, ker odgovor ni enostaven. A življenje z genijem je imelo tudi boljše plati. »Njuno skupno življenje je bilo seveda zelo zapleteno, predvsem zato, ker je bil Tolstoj, kot je dobro povedal Maksim Gorki, »najbolj zapleten človek 19. stoletja«. Po drugi strani je bilo to življenje zelo zanimivo. Sofijo Andrejevno so obdajali takšni ljudje, kot so bili Turgenjev, Čehov, Repin, Fet in mnogi drugi izjemneži tistega časa. Dvomim, da bi si želela svojo usodo zamenjati za katero drugo,« je razložil pisatelj v enem od intervjujev.

Precejšen del knjige Basinski posveti Četrtekovi, Tolstojevemu založniku, duhovnemu privržencu in najboljšemu prijatelju, tistemu tretjemu v ljubzenskem trikotniku. Četrtekov se je namreč izjemno netačno vmešaval v družinske zadeve in sčasoma postajal vedno bolj in bolj po avtorjevem mnenju Tolstojeva »duhovna žena«.

BARBARA GRADIČ OSET

Pavel Basinski (1961) je ruski pisatelj, literarni kritik in zgodovinar ter pisec številnih biografij. Začel je kot literarni kritik in tudi njegova prva knjiga Zgodbe in obrazi (1993) je zbornik kritik in recenzij. Leta 1999 je dobil literarno nagrado antibooker v kategoriji literarne kritike.

ALBUM S CELJSKEGA

Koledovanje z Ofirovci in koledniki iz Laškega

V minulih dneh so imeli koledniki veliko dela in skrb. Koledovanje je predstavljalo eno pomembnih šeg in navad v času med božičem in svečnico. Koledniki so obiskovali domačije po vaseh in mestih, imeli javne nastope, na katerih so prepevali pesmi in domačim ter obiskovalcem s posebnim voščilom voščili srečo, zdravje dobro letino in še kaj. Za opravljeno delo so, kot je navada pri vseh koledovanjih, tudi v tem primeru pričakovali darove. Namig zanje je že v voščilu, da se na kaj ne pozabi. Da je njihov prihod še bolj glasen in da je še bolj veselo, kot se za ta čas spodobi, imajo s sabo tudi kakšnega godca na harmoniki. Na ta način, kot sami pravijo, opravljajo in nadaljujejo enega pomembnih poslanstev iz davne preteklosti.

V Laškem je prav s tem namenom pred desetimi leti nastalo Kulturno društvo Ofirovci in koledniki iz Laškega, zato bodo v naslednjih dneh počastili svoj prvi okrogli ju-

bilej. Sicer pa v omenjenem društvu poleg koledovanja med najpomembnejše ustvarjanje uvrščajo t. i. »ofiranje«, zato so si nadeli tudi takšno ime. Trudijo se, da bi to bilo takšno, kot je bilo nekoč, ko ljudje niso praznovali svojega rojstnega dne, kakor dandanes, ampak god, saj rojstni dan za večino ni bil tako pomemben. Ob »ofiranju« so voščili »godovnjaku« za njegov praznik, da bi mu Bog naklonil še mnogo let sreče in zdravja. Ob tem se prepevali stare ljudske pesmi in napitnice.

Nekateri člani društva se lahko pohvalijo tudi z bogatimi zbirkami predmetov, orodja in pripomočkov, ki so se nekoč uporabljali na podeželju. Ena takšnih je zagotovo na Deželakovi domačiji v Laški vasi.

Prispeval: Vlado Marot

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje, Medijski pokrovitelj: Novi tednik Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Koledovanje pri Hohkrautovih v Brstniku leta 2011. Na fotografiji z leve Rudi Pavčnik, Martin Selič in Valentin Deželak. Foto: arhiv ZKD občine Laško Možnar

Dijaka za odlično delo nagrajena s »fingerboardom«

Nakup naj sodobnejšega petosnega lesnoobdelovalnega stroja CNC v Srednji šoli za gradbeništvo in varovanje okolja Šolskega centra Celje v začetku leta 2016 je pomenil za šolo velik premik v izobraževanju na področju obdelave lesa, lesenih zgradb, tesarstva in oblikovanja.

V prvih mesecih delovanja stroja so dijaki, ki se izobražujejo v programu tesar, spoznavali delovanje stroja, izdelovali enostavne ploskovne izreze in enostavne izdelke, ki jih sprogrimirajo na računalniku obdelovalnega stroja. Za zahtevnejšo obdelavo in izdelavo inovativni izdelkov, ki jih z znanjem programiranja omogoča stroj, se je v tem obdobju izobraževalo več učiteljev.

Z novimi znanji so novembra izdelali »fingerboard«, desko, ki jo obesiš na odprtino vrat ali nosilec in je namenje-

na treningu športnih plezalcev. Nekaj različnih oblik teh desk iz lesa

izdelujejo v tujini, v Sloveniji pa trenutno še ne. Plezalni vadbeni pripomoček so dijaki naredili iz lepljenega lipovega lesa, ki je prijazen za blazinic prstov. V »fingerboardu« so številne odprtine različnih dolžin, globin, poševne, zaokrožene, kar je za trening plezalcev zahtevnejše. Z izdelavo in s programiranjem so učitelji pridobili najzahtevnejša znanja za delo s CNC-strojem, ki ga bodo lahko uspešno posredovali dijakom, ki se izobražujejo za poklic tesar, in dijakom

programa gradbeni tehnik, za katere je šola pripravila nove vsebine oziroma nova predmeta v delu predmetnika, ki ga lahko oblikuje šola. To sta

predmeta lesena gradnja in izdelki ter arhitekturno risanje in oblikovanje, v okviru omenjenih predmetov pa je načrtovano tudi učenje priprave in izdelave inovativnih lesenih izdelkov.

V šoli se še niso odločili, ali bodo »fingerboard« tudi prodajali ali bo to le njihov pro-

mocijski izdelek. Prva izdelka so v zahvalo za odlično delo v šoli podarili svojim uspešnim maturantom **Tilnu Pinterju**, ki se izobražuje v programu okoljevarstveni tehnik, in **Filipu Bezovniku**, ki se izobražuje v programu gradbeni tehnik.

IP

»Fingerboard« sta prejela Tilen Pinter in Filip Bezovnik.

PLANET TOPLIH NAPITKOV

PLANET TUŠ CELJE

SOB | 21. 1.

Celodnevne brezplačne degustacije kave, čaja in vroče čokolade

Ob 17. uri:

- nastop skupine Kvatropirci
- veliko tekmovanje v 'latte art'
- nagradne igre
- nagradno žrebanje »Osvoji sanjski avto«
- otroške ustvarjalne delavnice

NAGRADNO ŽREBANJE

OSVOJI SVOJ
SANJSKI AVTO

Tudi vi iščete svojega ljubljénčka ali pa ste opazili kakšnega, ki tava okoli? Pišite na našo FB-stran, z veseljem bomo priskočili na pomoč.

Pomagali do srečnega konca

Pod vrhom Kunigunde sta se konec tedna izgubila prikupna kužka. Z veseljem smo fotografijo izgubljenih kosmatincev prek družbenega omrežja Facebook posredovali med naše sledilce in tako pripomogli k srečnemu koncu – lastnika sta našla svoja ljubljénčka.

Ekipa z Luko Horjakom (na sredini)

Kajuhovec prvi v Sloveniji

Dijak I. gimnazije v Celju Luka Horjak je na državnem tekmovanju v računalniškem razmišljanju in pismenosti Bober dosegel zlato priznanje in prvo mesto v Sloveniji.

Gimnazijska ekipa je štela tri tekmovalce. Tekmovanje je bilo v soboto, 14. januarja, na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko – FERI. NP

Ko-ko-kultura naše kokoške

Beseda kultura izvira iz latinske besede cultura, kar pomeni gojiti. S tem daje preprost odgovor na vsa vprašanja o kulturi – kultura mora biti gojena na širnih pašnikih neskončnosti.

V teh dneh se bodo po vsej deželi na sončni strani Alp vrstile kulturne ceremonije intelektualne smetane in vseh tistih, ki jim pač pritiče, da morajo sedeti ob slovenski zastavi, napolnjeni vsehbinski program in vstati ob začetnih taktih tiste pesmi, ki se bolj zabavno poje ob zasneženi pokrajini uspehov naših športnih gazel in jastrebov. Med njimi so seveda tudi malo starejši gospodje, ki so igrali pomembno vlogo v dejanjih, ki so zastavo pripeljala v stare kulturne domove vaških krajev. Ti glasno cmokljajo ob sodobnejši recitaciji znanih ali manj znanih avtorjev, za katere so nazadnje slišali v času osnovne šole. Ob tej priložnosti bi raje prisluhnili kakšnemu bolj znanemu napetu domovini, ki ga odlično izvede cerkveni pevski zbor ali komorni sestav starejših občanov ... Je res kultura neke države le ljubezen do domovine in naroda?

Ne želim metati slabe luči na to vejo kulture, ki je zagotovo ena najpomembnejših, ali celo na tiste, ki so pripomogli k nastanku države, ki dandanes (bolj ali manj) omogoča ustvarjanje v kulturnih krogih, a vendar imamo letno dva uradna praznika, kamor sodijo takšne hvalnice Sloveniji. Čemu bi torej sodile še na dan vseh kulturnikov »kokoške« dežele?

Na ta dan je umrla žareča zvezda slovenstva 19. stoletja, ki je slovensko literaturo (in s tem tudi kulturo) ponela nekaj stopnic višje. Nujno je treba pustiti kulturi prosto pot v svobodo. Kultura je namreč z nami še iz časov, ko Slovenija ni bila samostojna država, ter tudi (najverjetneje) bo, ko morda naše dežele ne bo več. Kultura omogoča naš obstoj. Ali pa naš obstoj povzroča nastanek kulture? Ni pomembno. Kultura je hrana naši kokoški.

Kako pa bomo omogočili svobodno pot kulturi? Z zatiranjem mladih zagotovno ne. Prav tako ne s predalčkanjem kulture oziroma umetnosti. Kako bomo pripomogli k razvoju kulture, če bomo mladim prepovedovali branje in ustvarjanje umetnosti, ki je mogoče

»preodrasla«? Nekatere naše knjižnice mladim ne dovoljujejo izposoje knjig, ki prejmejo znak kakovosti otroških in mladinskih knjig (zlata hruska), saj so jih vrle knjižničarke označile za odraslo literaturo. Se bomo morda posmehovali starejšim, če bodo prebirali otroške pravljice? Kultura je povsod okrog nas in nas svobodno obdaja – brez žičnate mrežice za rešetko, kjer leti kokuza v kokošnjak.

Rad bi pozval vse, ki mogoče niste navdušeni nad takšno »abstraktno« kulturno umetnostjo, da ste vsaj strpni do nje ali raje ostanete doma ter ne motite tistih, ki bi radi ob kulturni prireditvi v teh dneh uživali. Pri nas namreč ni neskončno možnosti za to, ker kokoš nahranimo le nekajkrat. Je pa kokuza zato slajša, saj je z domače njive.

Pa lahko kokoška sploh goji kulturo ali ravno kokoško gojijo drugi? Za kulturo moraš imeti »jajca«. Do takrat pa naj kulturno zapuščno in sodobnost sodi le ko-ko-kopitar!

ALJAŽ PRIMOŽIČ,

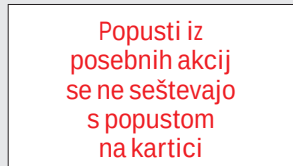
1. letnik Gimnazije Celje – Center
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Z NOVIM TEDNIKOM

živite ceneje!

Naročniki časopisa ste deležni številnih ugodnosti, ki jih lahko izkoristite s kartico ugodnosti kluba naročnikov Novega tednika. Ne samo, da lahko s kartico izkoristite možnost objave štirih brezplačnih malih oglasov v časopisu (do 10 besed) in dveh čestitk na Radiu Celje s 50-odstotnim popustom. Ker ste član kluba naročnikov, lahko s kartico izkoristite tudi številne popuste v trgovinah in lokalih, ki jih najdete na spodnjem seznamu.

novi tednik

- CASINO FARAON CELJE, Ljubljanska cesta 39, 3000 Celje – Ob nakupu POP lističa (promocijski) v vrednosti 50 eur vam podarimo POP listič (promocijski) v vrednosti 5 eur. Ob nakupu POP lističa (promocijski) v vrednosti 100 eur vam podarimo POP listič (promocijski) v vrednosti 10 eur.

- FOTO RIZMAL, Mariborska c. 1, 3000 Celje – 10% popust velja za storitve

- CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA – MOHORJEVA KNJIGARNA, Prešernova ulica 23, 3000 Celje, telefon: 03 490 14 20, e-pošta: knjigarna-ce@celjska-mohorjeva.si, 5% popust na knjižne izdaje celjske Mohorjeve družbe, razen na nove knjige.

- CELJSKA KOČA, www.celjska-koca.si, telefon 041 718 274, nudi ob izposoji enega kolesa (gorskega ali električnega) drugega brezplačno.

- SKINAUT STORITVE, SIMON JEZERNIK, S.P., Vrunčeva 10, Celje – 10% popust

- Avtohiša ŠKORJANEC, Mariborska 115, 3000 Celje. Telefon: 03/426 08 84, 031 609 416. Kartica velja za nakup blaga in storitev v vrednosti nad 100 EUR. Ne velja za blago v akciji.

- 15% popust na njihove storitve in blago.

- OPTIKA TERŽAN Marjan s.p., Mariborska 54, Celje, tel. 03/491-38-00. 10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal (popusti se ne seštevajo)

- SLADA, D.O.O., Plinarniška 4, 3000 Celje, vse za ogrevanje in vodovod, tel.: 03 490 47 70, GSM 051 626 793 – 10% popust.

- TOP-FIT D.O.O., Ipavčeva ulica 22, Celje – 10% popust

- AVTO SAFIR, PROFESIONALNO POLIRANJE IN GLOBINSKO ČIŠČENJE AVTOMOBILA, Jolanda Salamon s.p., Delavnica: PGD Celje – Gaberje, Mariborska cesta 80/b, 3000 Celje. Telefon: 041-698-283. www.avtosafir.com – 10% popust na vse svoje storitve

- Lai Thai, Tajska masaža Kenika Sripanha, s.p. Zagata 6, 3000 Celje. Več vrst različnih masaž, 20% popust na vse. Tel: 051 611 078

Pohod na Govško brdo

Ker je Pohod na Govško brdo tradicionalen, se tradiciji ni mogoče in ne sme izogniti. V nedeljo, 8. januarja, je Planinsko društvo Laško izvedlo že 27. pohod na Govško brdo.

Tradicionalno postaja tudi vreme, saj nas je v zgodnjih jutranjih urah pričakalo rahlo sneženje, ki se je nato še okrepilo. Snežna kulisa je naredila pravi zimski pohod, kakršen naj bi bil ob začetku leta. Zjutraj ob od-

hodu iz Laškega nas je bilo tradicionalno število pohodnikov, ne veliko, a tudi ne malo, nato se nam jih je med potjo pridružilo še kar lepo število, tako da je bil Dom na Govcah pošteno poln. Sneg ni preprečil obiska na končnem cilju – Govškem brdu. Ni bilo enostavno, ampak je šlo in ob vrnitvi na lovski dom je zardela lica še bolj pordečil dober domač čaj. Prijetno je bilo slišati dobrodošlico prijaznega najemni-

ka, ki nam je omogočil, da smo se za zaključek pohoda zbrali v domu. Zaključek je bil v znamenju imenitnega nastopa pevskega zbora iz Sedraža in podelitve nagrad najbolj pogostim obiskovalcem Govškega brda v letu 2016. Ti so: Alenka Prašnikar – 604 obiski, Martina Dernovšek – 395 obiskov, Fanika Kamenšek – 331 obiskov, Avgust Ukman – 172 obiskov, Anton Brečko – 120 obiskov in Stane Jakopič – 117 obiskov.

Ne moremo drugače, kot da znova ponovimo, da je bila izvedba pohoda uspešna tako kot že vrsto let, zato se zahvaljujemo vodniku Planinskega društva Laško Tonetu Šterbanu in vsem, ki so prispevali darila: Pivovarni Laško Union, Thermani Laško, Gostinstvu Čater Marija Gradec, Instalacijam Maček Zgornja Rečica, podjetju AGM Nemec Sedraž, Gostinstvu Hochkraut Tremerje, podjetju EEA Medved Laško in oskrbniku doma.

Seveda pa brez pohodnikov ni pohoda, tako da zvestim pohodnikom in tistim, ki se na novo pridružijo, še posebna zahvala.

ZDENKA PEŠEC,
predsednica PD Laško

Zlatoporočenca Marta in Franci Uratnik

Marta in Franci Uratnik iz Grč v KS Šempeter v Savinjski dolini sta tik pred novim letom praznovala petdeset let skupnega življenja. Civilni obred je bil na gradu Komenda, opravil ga je podžupan Občine Polzela Igor Pungartnik. Cerkveni obred je bil v župnijski cerkvi sv. Marjete na Polzeli. Z zlato poročno mašo ga je opravil polzelski župnik Jože Kovačec.

Zlatoporočenca Marto in Francija poznajo v Savinjski dolini kot izredno prizadevna na številnih področjih kulturnega in družabnega življenja. Franci je po poklicu mehanik, ki je svojo poklicno pot začel v Sipu Šempeter. Marta je po končani ekonomski šoli delala v Kil Liboje, nato je delala v Grantu Polzela in nazadnje v Domu Nine Pokorn na Grmovju. Oba sta se upokojila v svojem zasebnem podjetju, v katerem sta prodajala in popravljala drobno kmetijsko mehanizacijo. Franci je svoje znanje požrtvovalno prenašal na prihodnje mehanike, saj je kot vodja delavnice imel za to veliko priložnosti. Njuno delo nadaljujeta sin Aleš in hči Bojana.

Ob številnih obveznostih je Franci enajsto leto predsednik Gobarsko-mikološkega društva Polzela, kot zavzet gobar pa svoje znanje o gobah nesebično deli z drugimi na raznih kuharskih tečajih in predavanjih. Še posebej slastne so enolončnice, ki jih z Marto kuhata v velikih količinah ob raznih sejmi in srečanjih. Kot član dramske sekcije KUD Polzela je zaigral več deset likov, ki so si jih gledalci zapomnili prav po njegovi uprizoritvi, Savinjšani pa ga poznajo tudi kot Miklavža, Božička ali dedka Mraza, ki s svojim prihodom polepšajo otrokom prednovoletni čas. Kot zlatoporočenca so ju zato s številnimi dobrimi željami in različnimi pozornostmi mnogi počastili ob tem prazniku.

Marta in Franci sta svojo zakonsko pot začela v Zabukovici, nato sta si v Parižljah zgradila lep dom, ki sta ga pozneje z delavnico vred prepustila otrokoma, sama pa sta si novo domovanje zgradila v Grčah v KS Šempeter v Savinjski dolini, kjer ju radi obiskujejo tudi vnuki Rok, Urh in Luka. TT

DARILA

za naročnike novega tednika

1 x unikaten set za kavo Thun

Med obstoječimi in novimi naročniki bomo na valentinovo, 14. februarja, izžrebali prejemnike čudovitih nagrad:

1 x unikatna ročno poslikana skodelica s podstavkom

10 x dežnik Novega tednika in Radia Celje

Ostale ugodnosti za naročnike:

brezplačno prejmejo vse posebne izdaje Novega tednika,

4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed)

in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje.

Naročam Novi tednik do preklica

☐ Plačilo v enkratnem znesku namesto ~~144~~ evrov le 99 evrov za celo leto

☐ Plačilo v enkratnem znesku namesto ~~57~~ evrov le 49 evrov za pol leta

☐ Mesečno plačilo 9,50 evra

Ime in priimek:		Naslov, kraj:
E-poštni naslov:		Telefonska številka:
Datum rojstva:	Podpis naročnika:	Datum:
Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov. Veljavnost akcije od 1. 12. 2016 do 31. 1. 2017.		

Dnevnik mlade vrtnarke

Do denarja

Ne morete si niti predstavljati, kako sva s fotografom zastrigla z ušesi oni dan v paviljonu kaktej, ko nama je gostiteljica pokazala čudovito obrezano drevo denarja. Da takšna rastlina obstaja, se meni, zapriseženi vrtnariki, do tega dne niti sanjalo ni. Spet se je potrdil rek, da več kot mislim, da vem, manj dejansko vem.

Ta čudovita krasula me je že tam, blizu Rogaške Slatine, spominjala na eno zelo podobno rastlino, ki jo imam tudi doma. V času praznikov sem jo premestila na bolj odročen kraj, ker je njeno mesto v domači jedilnici zavzel eden nepogrešljivih božično-novoletnih okrasnih elementov. Ob prihodu domov sem seveda najprej preverila, ali je to res, da imamo tudi pri nas doma drevo denarja. In res. Seveda ga imamo. Že čez dva dni sem zorganizirala obvezno pospravljanje vse praznične krame, ki jo decembra navlečemo po vsej hiši. Z namenom, da drevesu denarja namenim nazaj tisto lepo, častno mesto. Ker če že drevo denarja imamo, je treba z njim ravnati lepo in spoštljivo. Tu skesano priznam, da se je decembra družinski proračun krčil obratno sorazmerno s približevanjem praznikov. Ni čudno, če pa sem vendar tega zelenega prinašalca denarja prestavila v največje hišno zakotje.

Nega te rastline, je povedala strokovnjakinja, ni težavna. Zalivaš po potrebi. Sicer ne bi smelo iti veliko narobe. To bom že zmogla. In če bo na ta način premo sorazmerno s skrbjo za »drevo« raslo tudi proračunsko stanje, sem zmagala.

Tako sem mislila do trenutka, ko sem po naključju odkrila neko spletno stran, kjer ne manjka nasvetov, kam je treba to rastlino dejansko postaviti, če želiš, da »deluje«. Na primer: drevo postavite v tisti del stanovanja, ki simbolizira bogastvo. Če sodim po obilju otrok pri hiši, bi bila to spalnica. Postaviti bi jo bilo treba v zgornji levi kot. Levo gledano od česa, tega nasvet ne pove. Namesto tega se nadaljuje v smeri, da četudi vam svetujejo, da rastlino postavite v nek prostor, pri čemer vam zdrava kmečka pamet daje vedeti, da v njem ne more uspevati nobena rastlina, jo postavite tja, kjer vi menite, da bo za njo najbolj ugodno. Prav, pa naj raje ostane, kjer je. Mene bogati že vedenje, da se ta lepa lončnica imenuje drevo denarja. Četudi ga tam nikakor ne pobiram.

Kakteje in sočnice na domačem vrtu

V zadnjem času kakteje in sočnice vedno bolj pridobivajo veljavo, kar dokazujejo hortikulture razstave doma in v tujini. So izjemno zanimivih oblik, velikosti, raznih barv in struktur. Običajno cvetijo le kratek čas z izjemnimi cvetovi, medtem ko druge cvetijo nekoliko daljši čas in oblikujejo nepozabne cvetove.

Večina kaktej in sočnic izvira s puščavskih območij južnih delov Srednje in Južne Amerike, kjer zelo malo dežuje in kjer so izjemno velika temperaturna nihanja. Najdemo jih kot epifitne rastline, kar pomeni, da rastejo na drugih rastlinah. Sočnice rastejo na večjem številu rastišč po vsem svetu; do danes so odkrili že dvajset različnih družin z izredno biotsko pestrostjo. Tudi pri nas najdemo naravna rastišča sočnic, med njimi je najbolj znan juvanov netressek ali Sempervivum juvanii, ki uspeva na skalnih stenah prisojne strani Donačke gore, ki je v Sloveniji edino

znano nahajališče. Ljudje ga poznamo tudi pod imenom uhac, ker ima zdravilno moč pri vnetih ušesih.

Dvignjena greda v domačem vrtu

V zmerno toplih podnebnih večino kaktusov in sočnic gojimo v posodah in jih v poznem jesenskem času prenesemo v hladna prezimovališča. Izziv na domačem vrtu lahko predstavlja zasaditev s prezimno trdnimi kaktejami in sočnicami, ki dopolnjujejo obstoječo hortikulturno ureditev. V ta namen so najbolj uporabne nekoliko dvignjene grede, ki jih moramo skrbno pripraviti. S skrbno izbiro svetle in sončne lege lahko na prostem gojimo zanimivo zbirko kaktej in sočnic, pri čemer ne smemo pozabiti na estetski vidik. Omenili smo dvignjene grede do vsaj 25 cm, da se voda skozi prepustno

prst dobro odceja. Posebno skrb posvetimo drenaži z nasutjem gramoza in starih črepij glinenih loncev, nato dodamo drobnejši pesek in na koncu peščeno prst z drobirjem, v katero sadimo rastline. Nikakor grede ne zasnujemo na betonski ali kakršnikoli drugi nepropustni podlagi, ki otežuje odcejanje.

Sajenje in razmnoževanje

Za sajenje kaktej in sočnic predhodno temeljito navlažimo prst v loncu, izkopljemo primerno jamo – nekoliko večjo, kot je velikost lonca – izlončimo rastlino in korenine razprostrimo po dnu jame ter rastlino posadimo tako globoko, kot je bila v loncu. Nato potlačimo prst okoli koreninske grude. Na

Setveni koledar

Čas za presajanje je do 25. januarja ob 12. uri.

19. ČE	korenina
20. PE	korenina
21. SO	cvet
22. NE	list
23. PO	list
24. TO	list
25. SR	plod

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorjev iz Setvenega priručnika Marije Thun za leto 2017, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki Založba AJDA, Vrzenec, tel. 01/754-07-43.

Greda prezimno trdnih kaktej v Šoli za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje

Izbor prezimno trdnih kaktej in sočnic je dokaj pester. Najprimernejše so nekatere vrste iz rodov *Opuntia*, *Sempervivum*, *Agave*, *Sedum*, *Mesembrianthemum* ...

vrhu potrosimo do 5 mm drobirja in po nekaj dneh zalijemo, ko se rastlina »prime«. Pozorni smo, da je dovolj prostora za posamezno rastlino.

Razmnoževanje je pri večini vrst zelo enostavno z listnimi in s stebelnimi potaknjenci, z delitvijo ali s cepljenjem. Nekoliko zahtevnejše je razmnoževanje s semenom, vendar ta metoda omogoča pridobitev točno določenih različic znotraj vrste in z ročnim opraševanjem nove hibride, kar je za prave ljubitelje velik izziv.

S pričujočim zapisom sem želela spodbuditi bralce in bralke, da se sami lotijo gojenja kaktusov, saj ponujajo veliko zabave, niso zahtevni glede oskrbe, predvsem pa lahko svoje najmlajše spodbudimo h gojenju teh zanimivih rastlinic in jim privzgojimo občutek za naravo. Za začetek jih povabimo na kašno prodajno razstavo in jim kupimo zanimiv kaktus ali sočnico.

Pa naj vam še prišepnem, da največji slovenski zbiratelj in gojitelj kaktej ter sočnic niso primarno vrtnarji, vendar jih je svet teh zanimivih rastlinic tako očaral, da so to postali. Torej nikoli ni prepozno, da tudi sami poskusite z gojenjem teh skromnih rastlinic, ki vam bodo obilno poplačale z bujnim cvetenjem.

ŠTEFANJA KOS ZIDAR,
Šola za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje

Sempervivum juvanii – juvanov netresk

Opuntia fragilis – najsevernejši kaktus na svetu

Opuntia rutila, zanimiva zaradi rdečkaste barve

Opuntia phaeacantha var. camachica – zelo odporna in bujna kakteja

Marx namesto Lennona

Štiriletni border collie Marx je poskrbel, da je življenje Alme Sedlar vse prej kot enolično

Nekoč so bile njene hišne spremljevalke mačke. Ko se je Alma Sedlar pred desetletjem odselila iz Celja na ljubljanski konec, nekaj časa ni imela niti teh, saj zaradi službenih obveznosti ni bila veliko doma. Po nekaj letih se je ponovno odločila za živalsko družino in pripravila vse potrebno za prihod mačka Lennona, ki ga je že izbrala. A prijateljica ji je svetovala, naj raje vzame psa, da bo ta imel varstvo, ko nje ne bo doma – večina Alminih prijateljev je namreč imela pse.

»Spominjam se, da je odhajala in pri vratih rekla, da če bi še kdaj imela psa, bi imela border collieja. Nisem vedela, o čem sploh govori in hitro sem na spletu preverila, kakšni psi so to,« se spominja Alma, nekoč naša novinarska sodelavka, ki jo je nato želja po novih izzivih vodila v druga časopisna uredništva, kjer je delala kot novinarka in urednica, zadnji dve leti pa je namestnica predsednika Komisije za preprečevanje korupcije.

Ravno prav »odštekan«

Border collieji ali mejni škotski ovčarji so ji bili vseh na prvi pogled in lastnosti teh psov so se ji zdele ravno prav »odštekan«. »Na spletu je sicer pisalo, da so hiperaktivni, ampak si nisem predstavljala, kaj to v resnici pomeni.« Kasneje se ji je včasih zdelo, da ima doma helikopter ... Tudi opozorilo, da je prvič bolje izbrati kakšno drugo pasmo, je ignorirala. V hribih nad Kamnikom je našla leglo devetih mladičkov, od katerih je bil eden še posebej živahen in je hitro pritekel k njej. Marx, kot ga je poimenovala, ker mu to ime pač pristoji, je pri šestih tednih prišel v Ljubljano in januarja je praznoval četrti rojstni dan.

Alma pravi, da ji ni bilo nikoli žal, kljub temu, da z Marxom ni vselej lahko. »Na začetku je veliko lulal in zgrizel nekaj pohištva ter dve knjigi: prva, Slava vojvodine Kranjske, je bila celo od mojih starih staršev, medtem ko sem si drugo, Pse za telebane, sposodila v knjižnici. Smejali so se, ko sem jo prinesla nazaj, saj je bilo jasno, da je nisem pre-

»Kako stresno je pokanje za pse, pove tudi tale anekdota: pred božičem smo bili na vaji v gozdu in Marx je moral je najti kolegico (markerko), ki se je skrila. Našel jo je in začel lajati, da bi me opozoril na najdbo. Takrat pa je počilo. Nehal je lajati in ko sem prišla do kolegice, je povedala, da sicer ni zbežal, jo je pa polulal od strahu.«

LJUBLJENČKI ZNANIH LJUDI

Palica je ena najljubših Marxovih igrac. Ob obisku v Celju pa seveda ni šlo brez sprehoda na Anski vrh, kamor je Alma zelo rada hodila v svojih celjskih letih.

Kako naj človek ostane ravnodušen ob tej pasji lepoti?

brala, sicer bi jo umaknila, da je ne bi mogel zgristi.« Zdaj se Marx loteva drugih stvari, nor je na primer na palice. Na sprehodu jo spusti, se skrije za drevo

in potem mu jo mora Alma metati. To lahko počne ure in ure. Če ni palic, so uporabni tudi kamni. Ob našem druženju je našel enega od njih in bognedaj, da bi mu ga kdo hotel vzeti!

Odličen iskalec

Sicer pa Marx ni čisto navaden pes, pač pa z Almo vadi v Društvu vodnikov reševalnih psov Slovenije. »Ima odlične sposobnosti iskanja v naravi, pri čemer ga ni treba usmerjati, ker bi se sicer oba izgubila,« se smeji Alma in doda, da mu je za razliko od drugih pasem spodbuda pri iskanju možnost igranja in ne priboljški.

»Kuža je res super, ima pa to nesrečo, da je moj prvi pes. S prvim psom narediš veliko napak, šele z naslednjimi znaš prav ravnati.«

Žal pa izpita iz poslušnosti po vsej verjetnosti ne bi naredila, saj se pri tem strelja s pištolo, pes pa se, kot veliko Border colliejev, neizmerno boji pokanja. Ko je bil mlajši, ji je zaradi tega brezglavo zbežal in ga je našla šele čez čas. Prazniki so zato za oba še posebej naporni, saj si pes skoraj ne upa na dvorišče.

Zjutraj opravi la kratek sprehod, medtem ko si popoldne privoščita vsaj dve uri v naravi, dvakrat na teden pa imata treninge v društvu. Ti so pomembni za oba, saj Alma potrebuje sprostitvev po stresnih urah v službi, Marx pa veliko gibanja in akcije. Naučil se je tudi nekaj trikecev. Kot pravi ovčarski pes, ki žal nima črede, skrbi za »človeški trop«, kadar se jima na sprehodu pridružijo še prijatelji. Nekateri psi te pasme pa ta primanjkljaj nadomeščajo tudi tako, da »pasejo« vse, kar se giblje, to pomeni, da tečejo za avti in kolesarji, kar ni najbolj varno, pravi Alma.

Simpatičen na prvi pogled

Ko te Marx pogleda z rahlo nagnjeno glavo in ima en uhelj dvignjen, drugega pa nedolžno povešenega, se mu težko upre še tako zakr-

knjen neljubitelj živali. Zato ima, kot v šali pravi njegova lastnica, več ljudi raje njega kot njo, kar je priročno, kadar je zanj treba najti začasne skrbnike. Alma namreč rada potuje in včasih Marx gostuje pri njenih prijateljih. Nekdanji sodelavec ga je z družino takorekoč posvojil v času, ko je Alma okrevala po hudi

»Marx ima zelo rad ima kuhano hrano, sama pa sem vegetarijanka. Prvo leto sva bila za veliko noč pri prijateljih in je dobil kos šunke ter bil navdušen. Ko sva prišla domov, nekaj dni ni hotel nič jesti. Zaskrbljena sem ga peljala k veterinaru, ki je celega pregleda, nazadnje pa pomočnici naročila, naj prinese konzerovo. Seveda je vse pomlaskal, saj je bilo to veliko bolj okusno kot domači briketi.«

TATJANA CVIRN
Foto: Grupa

Alma Sedlar in njen Marx. Po diplomskih delih pri študiju filozofije (Cenzura in sovražni govor v medijih) ter pedagogike (Otroci brez spremstva in šola) se je odločila, da bo doktorirala iz teme, ki je bliže njenemu sedanjemu delu v Komisiji za preprečevanje korupcije. Tema disertacije o zaščiti živičgačev in preprečevanju korupcije je pri nas še nova, a jo bo treba zakonsko urediti in zaščititi tiste, ki opozorijo na nepravilnosti, pravi Alma, ki o tem predava in pripravlja knjižno izdajo disertacije. Nekje globoko v sebi pa še vedno ostaja novinarka in morda bo v prihodnosti spet čas za tovrstno delo.

Uredništvo objavlja pisma bralcev po svoji presoji v skladu z uredniško politiko, razen ko gre za odgovore in popravke v skladu z Zakonom o medijih. Dolžina naj ne presega 40 vrstic (pisava 14) oziroma približno 3 tisoč znakov. Daljše prispevke krajšamo v uredništvu oziroma jih avtomatično zavrnamo. Da bi se izognili nespornostim, morajo biti pisma podpisana in opremljena s celotnim imenom, naslovom ter s telefonsko številko avtorja, na katero lahko preverimo njegovo identiteto. V časopisu pismo podpišemo z imenom in s priimkom avtorja ter krajem, od koder je doma. Pisma nam lahko pošljete na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, Celje ali na elektronski naslov nt-rc.si ali ga oddate na spletni strani www.novitednik.com (Pisma bralcev).

UREDNIŠTVO

Prejeli smo

Laško nekoč in danes

Prizadeven Boštjan Vrščaj je s sodelavci v okviru praznične okrasitve Aškerčevega trga na več panojih v zelenem robu ob parkirnih mestih Aškerčevega trga pripravil razstavo fotografij in razglednic, ki je marsikomu obudila spomin na preteklost v mestecu, ki letos praznuje devetdeset let od pridobitve statusa mesta.

Kontrastna postavitev starih črno-belih in novejših barvnih fotografij na prvem panoju s podnaslovom Laško nekoč in danes nas opozarja, da smo prešli v dobo digitalne tehnologije z vedno večjo obilico najrazličnejših tipov fotografij.

Pretežen del življenja v Laškem sem preživel v časih, o katerih pričajo črno-bele fotografije. Vsaka od teh fotografij nosi v sebi zelo raznovrstne zgodbe.

Stoječ pred prvim panojem, sem se spomnil našega dragega, zdaj upokojenega učitelja likovnega pouka Jožeta Majcna, ki nam je nekoč za domačo nalogo naročil narisati tri podobe: Laško nekoč, Laško danes in Laško jutri. Za nas je bila to likovno in vsebinsko težka, vendar zelo izzivalna naloga ob sicer rutinskem šolskem pouku. Težko verjamem, da so kje shranjeni ti naši izdelki. Zelo zanimivo bi jih bilo videti. Vse do zdaj nisem zasledil, da bi kasneje kdorkoli v katerikoli formalni in neformalni obliki, na primer v osnovni šoli, knjižnici ali muzeju, izdelal kaj podobnega.

V spomin

Marija Ramšak

Filozof Bertrand Russell je nekoč zapisal: »Noben človek ne more biti dober učitelj, če ne čuti tople naklonjenosti do svojih učencev in pristne želje, da bi jim posredoval, kar sam ceni.« Ko sem danes leta 1986 začel delati v Osnovni šoli Hudinja, sem prišel v kolektiv z večino zelo izkušenimi učitelji. Zdaj vem, da je bil to velik privilegij, saj sem se lahko od mnogih odličnih učiteljev v tej šoli kot začetnik zelo veliko naučil. Ena takšnih učiteljic, ki je name naredila globok vtis s svojim delom in z osebnostjo, je bila tudi Marija Ramšak. Takoj sem videl, da jo učenci, starši in sodelavci zelo cenijo. Delovala je strogo in preudarno, a v resnici je bila zelo dobra, kolegialna in vedno pripravljena na sodelovanje. Rada je povedala svoje stališče in ga znala tudi odločno zagovarjati. Učence je zelo veliko naučila in pri pouku slovenščine je pri njenih urah delo potekalo zelo temeljito. Bila je stroga, a hkrati pravična in učenci so to cenili. Mnogim učencem je bila razredničarka in tudi v tej vlogi je uspešno, predano in odgovorno opravljala

svoje delo. Njeno osnovno poslanstvo je bila lepa slovenska beseda, kar je pri delu v šoli zavzeto prenašala na učence tudi v okviru številnih kulturnih prireditev, publikacij in krožkov. Ves čas je bila aktivna v šoli in ob poučevanju je opravljala različne odgovorne funkcije v okviru strokovnega aktivna in v kolektivu.

V Osnovni šoli Hudinja je Marija Ramšak pustila globoke in trajne sledi. V tej šoli je delala vse od začetka, leta 1959, in vse do upokojitve, leta 1995. Bila je ena tistih učiteljic, ki je pomagala postaviti temelje dobrega imena, ki ga je hudinjska šola v Celju takrat že imela. Ker je tudi živel v šolskem okolišu, je bila s šolo še posebej močno in neposredno povezana. Učila in vzgajala je mnoge generacije učencev, ki so obiskovali našo šolo. Vem, da jim je dala mnogo znanja in tudi tistega, česar se ne da meriti z ocenami. To so človeška kultura ter

pozitivne moralne in etične vrednote.

Bila je ena tistih upokojenih učiteljic, ki je zelo rada prihajala na decembrska novoletna srečanja upokojenih delavcev šole. To kaže na globoko pripadnost šoli, kjer je delala. Po hudih težavah z zdravjem se srečanj ni več mogla udeležiti, slišal pa sem, da je bila vselej vesela našega povabila. Vsako leto smo bili v mislih z njo in upali na izboljšanje njenega zdravstvenega stanja. To se žal ni zgodilo in kmalu po novem letu smo izvedeli žalostno novico, da nas je Marija Ramšak za vedno zapustila.

Marija Ramšak je bila velika učiteljica in velik človek, zato jo bomo ohranili v zelo lepem in spoštljivem spominu. Ko sem na pogrebu slučajno slišal besede njenega nekdanjega učenca, ki je rekel, da je ponosen, da ga je učila takšna učiteljica, sem bil kot ravnatelj in njen nekdanji sodelavec zelo ponosen. Takšne besede so največ, kar lahko človek pri delu z učenci doseže.

Ker je bila Marija Ramšak zelo povezana z lepo slovensko besedo, naj zapis končam z mislijo Antona Martina Slomška: »Ni v naši moči prešteti liste v knjigi življenja. To pa je v naši moči, da vsako stran popišemo z dobrimi deli.«

JOŽE BERK,
ravnatelj Osnovne šole Hudinja

V spomin

Stanka Karner

Prvi januar. Dan, ko stisnemo roko v pozdrav novim ciljem. Dan, ko stisnemo roko vsem, ki delijo naše sanje, upanje v prihodnost. A vendar tudi dan, ko smo morali v večno slovo izreči misel naši sodelavki Stanki Karner.

V decembru je napisala pismo, v katerem se je od nas tiho poslovljala. Vsi smo onemeli, kot bi dan nenadoma utihnil. A kljub temu je v nas ves ta čas sijal svetel žarek upanja, da jo bomo spet zagledali, kako z železniške postaje stopa proti šoli,

po hodniku, po stopnicah, mnogokrat pretežkih za njo, v razred, med svoje učence ... Delo z njimi ji je veliko pomnilo in jo je osrečevalo.

Stanka je negovala in spoštovala lepo slovensko besedo in umetnost nasploh. Čut za

materni jezik je poskušala vzbuditi tudi v mladih generacijah in jim položiti na srce, da je to pomembna vrednota. Hkrati jih je želela naučiti, da je ob ohranjanju in skrbi za naš slovenski jezik prav tako pomembno znanje tujih jezikov.

Bila je dosledna strokovnjakinja na svojem področju. Od leta 1994, ko je vstopila v naš kolektiv, je izoblikovala svojo ljubezen do jezika. Najprej je poučevala materinščino, kasneje še nemščino, kjer je svojo strokovnost dokazala in nadgradila s soavtorstvom učbenika. Učenci jo bodo ohranili v spominu kot natančno, zahtevno in prijazno učiteljico, sodelavce pa bo spremljala misel na njeno vztrajnost, predanost in tankočutnost.

Včasih kar nismo mogli razumeti, s kakšno življenjsko močjo je kljubovala vsem svojim zdravstvenim težavam in bolečinam. Stanka je imela rada življenje, sprejela ga je kot dragocen dar, za katerega se je srčno borila do poslednjega trenutka.

V novo leto smo tako vstopili onemeli. Stiskali smo si roke, želeli vse dobro drug drugemu. Stanka nismo mogli več stisniti roke in ji zaželeli ... Med nami ostaja nadvse živo, kar je prispevala s svojo voljo, borbo, poštenim in skromnim življenjem.

Stanka, v imenu kolektiva OŠ Franja Malgaja se zahvaljujemo za bogastvo, ki si ga delila našim učencem in sodelavcem.

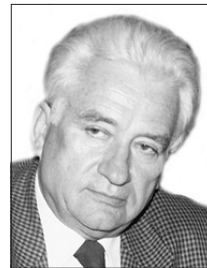
Sodelavci in učenci
OŠ Franja Malgaja Šentjur

V spomin

Peter Hrastelj

Ljudje, ki se poslovijo v posebnih delih leta, so posebni. Zlasti tisti, ki odidejo sredi svetega dvanajst-dnevja, obdobja med božičem in svetimi tremi kralji. Peter Hrastelj se je poslovil na predzadnji dan starega leta, tik pred novim letom, v času, ko pričakujemo 365 dni novih priložnosti. Bil je drugi rod Hrasteljev, mizarjev v Laškem, župan v letih 1995-1998 in poslanec drugega sestava slovenskega parlamenta v letih 1997-2000. Pred tem je bil dva mandata delegat v občinski skupščini, član izvršnega sveta v Laškem in predsednik republiškega sklada za vzajemno pomoč obrtnikom, ki ga je ustanovil njegov oče.

Ljudje, ki znajo narediti nekaj z rokami, so vredni občudovanja. Sploh če se lotijo samostojne poti in dajejo kruh sebi ter svojim zaposlenim. In Peter Hrastelj ga je od leta 1968, ko je obrt prevzel od svojega očeta Petra, rezal svojim zaposlenim pošteno. Bil je zaupljiv in nikoli zamerljiv. Moder, ko je sogovornik potreboval resno besedo, a nagljiv in šegav, da ga je sprostil. Vedno ožarjen z nalezljivim smehom. Ko se je lotil politike, mu je množica sledila. A politika je muhasta gospa, ki svoje še tako lojalne učence, kot si je rekel sam, rada hitro pozabi. Pa je tej muhasti gospe odpustil, podobno kot oblasti, ki je njegovi družini po vojni pobrala skoraj vse in je v petdese-

atih letih morala začeti na novo. Njegov oče je moral za dve leti zaradi svoje politične drže v zapor. In to je Peter Hrastelj odpustil, a ne pozabil. In tudi vojne, ki mu je za daljši čas vzela starša, ni pozabil. Tudi vse, ki so ga vzele kot političnega nasprotnika, je sam jemal kot partnerje, jim odpustil.

Bil je družaben in rad je pel, moškem komornem zboru v Celju je bil zvest več kot pet desetletij.

Neizmerno je cenil izobrazbo in zelo ponosen je bil na svoje otroke ter vnuke, na vsakega po svoje, še posebej pa sta bila povezana z ženo Bredo, njegovo rožico, ki mu je stala ob strani do zadnje ure, potem ko ga je zadnja tri leta bolezen prikovala na posteljo.

Bil je prvi župan v prenovljeni lokalni ureditvi in novi državi, ko smo bili vsi še polni zanosa. Vedno je bil pripravljen pomagati, seči v svoj žep, če je bilo treba. Znal je slišati, če je bil človek v težavah, in je pomagal brez oklevanja. Po vseh teh vrlinah, ki so vedno bolj redke, nam ostaja v spominu.

BOŽA HEREK

Snežaki otrok iz vrtca v Kompolah

Na tej strani Novega tednika
prostor najdejo pisane
aktivnosti predšolskih otrok.

Če se kaj
zanimivega
dogaja tudi
v vašem
vrtcu, v
varstvu

pri babici
ali na igrišču
pred
blokom,
nam
sporočite.

Z veseljem vas bomo obiskali.

Snežaki iz plastelina

Brivska pena kot prispodobna snega. Na ogledu nastajajo različni motivi.

Izdelovanje naglavnih kronic za ples
štirih letnih časov

Izdelki, za katere je potrebno testo.

V znamenju tetke Zime

V Kompolah o snegu na 1001 način in o letnih časih – Fantje hočejo hitro glasbo

V sneženem januarju se posvečajo zimi tudi v vrtcu v Kompolah. »Po snegu se spuščamo, v igralnici slikamo snežake in izdelujemo snežinke. Iz ponovno uporabljenega materiala,« je povedala v petek, ko smo obiskali vrtec v Kompole, vzgojiteljica Leopoldina Krevlova.

Krevlova vodi skupino Vijolični palček, ki jo sestavljajo od enega do štiri leta stari malčki. Kompolski vrtec je enota osrednjega v Štorah, ki deluje v sklopu tamkajšnje osnovne šole. V Kompolah so v isti stavbi dva oddelka vrtca ter trije razredi osnovne šole. Igralnica je bila okrašena s snežinkami, izdelanimi

iz žice, ki služi za zapiranje vrečk za hrambo hrane v zamrzovalniku. »Otroci tako razvijajo finomotoriko in se učijo prepletanja, kar je med drugim pomembno pri zavezovanju,« je povedala Krevlova iz Vijoličnega palčka. Prstki so tako pripravljeni za pisanje v šoli. Prepletanje je za tako majhne otroke kar zahtevno, zato se obenem učijo vztrajnosti.

Med obiskom mlajše skupine je bilo živahno tudi pred ogledali, kjer so otroci ustvarjali z brivsko peno, s prispodobno snega. Z njo so na ogledalu ustvarjali snežake. Tako tudi razvijajo senzomotoriko, tipanje. Snežaki so nastajali tudi

na papirju, in sicer s pomočjo tempera barv. Prav tako avtoportreti na smučeh ali sankah. Skupinica malčkov je izdelovala snežake iz plastelina.

Zimske radosti

Otroci obeh starostnih skupin se pri vrtcu, ki je v podeželskem okolju, tudi sankajo. »Otrokom je sneg zelo všeč. Odrasli pa smo med sneženjem s strahom opazovali, kakšne bodo ceste, in nas je skrbelo, kako bomo po klancu odšli domov. Otroci po drugi strani uživajo in ves dan sprajšujejo, kdaj bomo odšli ven,« nam je povedala vzgojiteljica Krevlova. Vsi skupaj so spoznali tudi pravljično Zimski

prijatelj, ki govori o živalih v gozdu, ki med druženjem izdelujejo svojega snežaka. »Tako se tudi mi radi družimo,« je še povedala Krevlova.

Živahno je celo leto, v vselem decembru so se pripravljali na prihod dobrih mož in med drugim okrasili igralnico ter božično drevo. Ob miklavževem je pripeljala kočija kompolskih konjenikov. Začetek šolskega leta je bil seveda namenjen uvajanju, medsebojnemu spoznavanju otrok. Jeseni so izdelali strašilo in prinesli od doma buče ter koruznico, iz tega naravnega gradiva so nato nastali različni izdelki. Niti jesenska tržnica

ni manjkala. Posebej so se posvetili temi zdravja.

O času

V skupini starejših otrok vrtca v Kompolah so se v petek posvečali času in letnim časom. Otroci tako razvijajo časovno orientacijo, da bodo med drugim vedeli, kdaj imajo rojstni dan, in poznali kalendar ter dneve v tednu. Del starejše skupine je v petek slikal na temo letnih časov, na podtemo meseca, ko posamezniki praznujejo rojstni dan. Drugi del skupine je oblikoval testo v obliki dolge kačice, kar pripomore pri razvijanju prstne občutljivosti in spretnosti. Tako oblikovano testo so nato polagali po črtah različnih oblik. Tudi po črkah. »Večina otrok že zna brati in pozna številke od ena do deset,« je povedala njihova vzgojiteljica **Tatjana Palir**. Tega so se naučili med igrigami. Pri eni od miz so otroci izdelovali tudi naglav-

ne kronice za vsakoletni ples letnih časov. Kronice so nato okrasili z motivom, ki je značilen za letni čas, v katerem je bil posamezni otrok rojen. »Otroci zelo radi plešejo. Fantje imajo radi hitrejšo glasbo in se zaradi počasne pritožujejo,« opaža vzgojiteljica.

Otroci zelo radi odhajajo na sprehode. V podeželskem kraju zanimivih kmetij in živali, ki si jih ogledajo, ne manjka. Blizu je tudi gozd, ki ga občudujejo v različnih letnih časih. Večina otrok je iz Kompol in Prožinske vasi, nekateri imajo v sosednjih učilnicah šole tudi sestrice ali bratce. Vrtec ima tudi svoj zeliščni vrt. »Spomladi spremljamo dogajanje v naravi in začnemo vrtnariti. Prav tako nabiramo zdravilna zelišča, med njimi trobentice, vijolice in bezeg,« je napovedala Palirjeva. Jeseni nato te čaje pijejo, vsak dan drugačnega.

BRANE JERANKO
Foto: GrupA

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Šali nam je poslal Nande Jakopič iz Bukovce pri Laškem.

Na lovu

Zdravnik Peter se je vključil v lovsko društvo in ko se je po prvem lovu vrnil domov, so ga prijatelji spraševali, če je kaj dobil. Peter: »Enega zajca, eno lisico in dva nova bolnika.«

Reševalci

Dva planinca sta zdrsela po pobočju in padla v razpoko. Na kraj so prišli reševalci in ju začeli klicati.
»Ali nas slišita?«
»Da!«
»Tukaj Rdeči križ!«
Odgovor iz globeli: »Ne dava nič!«

Uspešen

Jožeta so zaposlili v galeriji. Po nekaj dneh ga pokliče šef in mu pove, da niso zadovoljni z njim. Jože: »Kako to, če mi je pa v tem času uspelo prodati že dva Picassa?«

Darilo

Miha vpraša ženo: »Draga, kaj naj ti podarim za novo leto?«
Ona: »Joj, sploh ne vem, kaj bi si izbrala.«
On: »V redu, imaš čas še eno leto.«

Lučka

»Halo, je to pomoč uporabnikom?«
»Da, kako vam lahko pomagamo?«
»Ruter za internet ne dela.«
»Katera lučka pa trenutno gori?«
»Tista na bojlerju. A jo ugasnem?«

Povabilo bralcem

Na strani Razvedrila bomo objavljali zanimive fotografije iz preteklosti, ki sporočajo kaj zabavnega in so spomin na čase, običaje, ki jih ni več ... Morda hranite v svojem arhivu kaj takšnega, kar bi radi delili z bralci? Pošljite nam fotografijo s svojimi podatki in zraven seveda pripišite, zakaj je tako posebna, kaj prikazuje in kje je bila posneta. Najboljše bomo objavili in nagradili!

Fotografije in podatke nam pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje ali na spletni naslov tednik@nt-rc.si.

Na njivi in izletu

Martina Maček iz Zabukovice pri Grižah se je odzvala na naše povabilo in poslala dve fotografiji, ki prikazujeta nekdanje čase.
Prva sega v leto 1936, ko so njena starša Angela in Jože Krk ter sosed Jože Pinter z voli orali njivo. Prizor, kot ga danes skoraj ni več mogoče videti.
Druga je iz leta 1951, ko je tretji razred nižje gimnazije v Žalcu odšel na končni izlet na Smrekovec. Na fotografiji so učitelji g. Predan, g. Godicelj in ga. Trunkel, njihovih imen pa se Martina Maček žal ne spomni več.
Za trud ji bomo poslali majico naše medijske hiše.

SUDOKU 240

	3		1		5			9
	1	2						3
			9	4				
						6	7	
6		8			1			
2		1					5	
			4	5				
	8					7	2	
1	5	9		7				

REŠITEV SUDOKU 239

1	5	9	4	2	3	8	7	6
8	2	7	5	6	1	4	3	9
3	4	6	9	7	8	2	1	5
7	9	1	6	5	2	3	4	8
4	8	3	7	1	9	5	6	2
5	6	2	3	8	4	1	9	7
2	3	8	1	9	7	6	5	4
6	7	4	8	3	5	9	2	1
9	1	5	2	4	6	7	8	3

Moja huda sovražnica

V teh dneh zmaguje moja huda sovražnica. Eni ji pravijo botra Zima, jaz bi jo opsoval z vsemi najgršimi izrazi. Po mnogih dneh, ko nas je dušil hudo smrdljiv in dušeč ter zdravju nevaren zrak, je v naših krajih zapadel sneg. In to potem ko ga ni manjkalo niti v južnejših delih Italije ter Dalmacije in smo bili v naših krajih prikrajšani za to hudo sneženo gorje. Nato so začele z neba padati bele snežinke, za katere smo že skoraj pozabili, kakšne so v naravnem okolju.

Potem je bilo nekega jutra minus 14 stopinj, nato spet 18 stopinj, a zamrzovanju še ni videti konca. Sneg z avtomobila je bilo treba pravočasno očistiti, saj nisem hotel spominjati na voznika poljskega avtobusa, ki je pred nekaj dnevi v Švico uvozil na strehi kar tono snega. Denarnih nakazil imam že tako v izobilju, zakaj bi potem plačeval še policistom.

V službo se vozim s kolesom. Vse do takrat sem kolesaril na delo in nazaj domov, dokler se ni na cesti pojavilo preveč snega in sivorjave brozge. Nato sem moral ob jutrih pešati po pločnikih, ki so v teh dneh težko prehodni. Na enem od njih je bila nekega jutra komaj centimeter tanka odeja, ki je vseeno prekrivala vse, kar je bilo pod njo. Zato me je na nekem mestu spodneslo tako močno, da sem se uspel uravnovežiti šele zadnji trenutek. Na srečo mi ni uspelo povišati statistike v teh dneh že tako hudo obremenjenega travmatološkega oddelka, kjer sem bil pred nekaj dnevi po službeni plati, zdaj pa bi očitno lahko prišel še na zaseben obisk. Obenem sem se spomnil istih celjskih pločnikov v času prejšnjega sistema in prejšnje države. Če je bilo takrat kaj v redu, so bili to očiščeni pločniki. Spomnim se izobešenih razporedov v večstanovanjskih hišah mestnega jedra z imeni in s primki stanovalcev, ki so bili v nekem določenem času določeni za čiščenje pločnika.

Le kako naj po vsem tem ljubim botro Zimo? Jo naj ljubim po tistem, ko ugotovim, da so nepremočljivi čevlji, ki so lansko zimo dobro služili, postali svoje nasprotje? Jo naj ljubim, ko vozim avtomobil po neočiščenih, zasneženih cestah? Jo naj ljubim, ko prejmem položnico za ogrevanje, ki se v zimskih mesecih bistveno poviša? Jo naj ljubim ob misli na stare ljudi, ki si zaradi strahu pred zlomi in mrazom niti ne upajo iz svojih stanovanj? Edina možnost je, da bi v teh dneh postal nekakšen podnebni migrant in se napotil v kraje večne pomladi ali večnega poletja. En teden v južnem Maroku na primer trenutno stane komaj devetdeset evrov, in sicer skupaj z letalskim prevozom iz bavarske prestolnice. Toda za to nimam niti časa. Tako mi preostane »uživanje« zime na nekakšni sončni strani Alp. Res je, zima je čas, ko se naučimo ceniti prednosti pomladi in poletja.

PROTIZIMSKI

Nič ni v resnici izgubljeno, dokler to lahko najde tvoja mama.

»Lažeš, da nimaš nič z njo! Všečkal si njeno fotografijo!«
»Pa kaj, ti tudi všečkaš recepte, a nič ne kuhaš!«

Nagradna križanka

3K	ZIMSKA PADAVINA	ČETVEREC	IVO SVETINA	IZCEDEK IGLAVCEV	STATUA	PREBIVALKA ASIRIJE	POVEČE- VALNO STEKLO	TLAKOVALEC (STAR.)	Povsod z vami	DODATEK	NAPOVED ČESA	RIMSKA BOGINJA JEZE	KRAVJI GLAS	SLOVENSKI PISATELJ CANKAR	SAMOTA (REDKO)	ŽIVAL, KI JE TRAVO
SKOP ČLOVEK (SLABS.)				13					PRIVRŽENEC ANIMIZMA						19	
NONSENS									MESTO NA HRVAŠKEM							
									UREJENOST							
AMERIŠKI FILMSKI VESOLIČEK	2		NEKRITIČNO POSNEMAN- JE NEKOGA (SLABS.) KAZALNIK									JAPONSKA NABIRALKA BISEROV BLAMAŽA				
ŽAR					VESOLJSKI IZSTRELEK			14			MATERIJA	7				
											ANCONA					
KRIŽANKA & UGANKA	TOLSTOI: ... KARENINA AMERIŠKI IGRALEC HIRSCH				CELJSKO ATLETSKO DRUŠTVO TAJSKA REKA		8						TATUM O'NEAL ZNAČ. OS. Z DEBELO RITJO			
ŽIVILO ZA UŽIVANJE				NOVOZEL. STAROSELEC NAVDUŠE- VANJE ZA KAJ (ZARG.)					TRDA MODRI- KASTO SIVA KOVINA		12					
VIDEM (IT.)			15									LOČNICE				
PRED- STOJNIK FAKULTETE												BRENCELJ				
REKA V MARIBORU												TELUR		11	ITALIJANSKI AVTO	AMERIŠKI IGRALEC (ALAN)
		MOŠTVO, EKIPA										PRVA GRŠKA ČRKA		1		
		16. IN 11. ČRKA OKRAS V STAVBAR- STVJU	9			PRENA- ŠALEC						3K	NAFTA (ANG.) KOSI SPRI- JETE PRSTI			
MERA ZA ZLATO												KRALJEVO DOMOVANJE				
LIUBLJANA				NICHOLAS RAY ARABSKI PLEMIČ								ITALIJANSKA PEVKA PAVONE				
ZAMISEL												SVETOVNI ČAS (ANG.) OSKAR DANON				
IME (LAT.)						KRADLJIVEC	POTOMCI PRVEGA REDA	VOJAŠKO POVELJSTVO	EDGAR HOOVER	SLIKA						
										POLETNO OBUVALO						
3K	RIMSKA 6			POLOVICA OD 320											6	
	IZDELEK ZA PISANJE															
JUŠNA ZELENJAVA	3			AMERIŠKI IGRALEC (WALTER) MAČKA (LJUBK.)					16			KITAJSKI FILOZOF (LAO) TALISOVA PUJACA	NOVO- ZELANDSKI PTIČ			18
ZAČETEK AZBUKE			ŠKOFOVSKA KAPA PRAMEN (REDKO)	17					PRIMORSKI CMOK REŽISERKA VOGELNIK					NICK NOLTE BOSNA IN HERCE- GOVINA		
MESNA KRAŠKA DOBROTA					5	KOSILO	4				SLOVENSKA IGRALKA (TANJA) PLATINA					
IME VEČ PAPEŽEV								GONOREJA					10			
NASILNI TATOVI								NIZEK ŽENSKI GLAS			20	KRAJ PRI DOMŽALAH S PRAŠIČJO FARMO				

Nagradni razpis

1. nagrada: bon za storitve v Biovitalu, hiši zdravja in sprostivitve na Ljubčni
2. nagrada: knjiga Celjske Mohorjeve družbe in bon za štiri kave v Caffè štenga v Celju
3. nagrada: knjiga Celjske Mohorjeve družbe

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20				

Ime in priimek:

Naslov:

Kontaktna telefonska številka:

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje, **do torka, 24. januarja.**

Geslo iz številke 2: Stoletnikov je vse več.

Izid žrebanja

1. nagrado, bon za storitve v Biovitalu, hiši zdravja in sprostivitve na Ljubčni, prejme: **Marija Steiner s Polzele.**
2. nagrado, knjigo Celjske Mohorjeve družbe in bon za štiri kave v Caffè štenga v Celju, prejme: **Bina Rosa Peperko iz Celja.**
3. nagrado, knjigo Celjske Mohorjeve družbe, prejme: **Zofija Pustoslemšek iz Tabora.**
- Nagrajencem čestitamo. Nagrade jim bomo poslali po pošti.

Lačni križank?

160 strani vsebuje:

- 50% humorja v prahu
- 25% vitaminov za sive celice
- 40% ostale snovi
- 45% vlaknin
- 0% sladkorja

160% zadovoljstva

OVEN

Ona: Pred vami je precej pozitivno obdobje, zato si odpočijte in se skušajte umiriti. In na svoje najbližje ne pozabite, saj ste jih v preteklem obdobju kar nekoliko preveč postavljali na stranski tir.

On: Prej ko boste opravili svoje obveznosti na poslovnem področju, prej se boste lahko posvetili uresničevanju načrtov s partnerko. Nikar se ne obotavljajte, ampak pošteno poprimite za delo, ki vam je ostalo.

BIK

Ona: Ni dobro, da zamenjujete med ljubeznijo in poslovnostjo. Če hočete uspeti, potegnite med tema dvema pojmom čim jasnejšo ločnico. Prijatelj vas bo rešil iz zapletene situacije, ki je predvsem posledica te zamenjave.

On: Doživeli boste nenavadno srečanje, ki vam bo prineslo trajnejšo zvezo. Vseeno bodite previdni in se ne predajajte vihravim čustvom, ki so vas že tolikokrat pustila na cedilu. Kdo ve, mogoče je ravno tokrat tisto pravo?

DVOJČKA

Ona: Predolgo ste se zanašali na srečo, zdaj pa boste okusili tudi malo grenkejšo stran življenja. Nekdo se vam bo prav privoščljivo smejal, a vam bo na koncu vendarle pomagal. Pazite na neprijetna presenečenja.

On: Nepričakovan obisk vam bo prinesel obilico neprijetnosti, vendar tudi novice, ki vam bodo pomenile veliko več kot prvo. Naenkrat se boste znašli pred celo kopico alternativ, ki bodo vse nadvse prijetne.

RAK

Ona: Nekdo, ki vam že dolgo izkazuje naklonjenost, vas bo povabil na zabavo. V prijetnem okolju boste preživeli čudovit konec tedna, poln sreče, veselja in ljubezni. Sprostite se in uživajte, to je vaš srečen teden!

On: Končno boste med svojimi najbližjimi ponovno našli nekoga, ki ga že dlje pogrešate in vam lahko pomaga. V prvi vrsti seveda v ljubezenskih stvareh, vendar boste tokrat izkoristili tudi njegove ostale dobre lastnosti ...

LEV

Ona: Kar sijali boste od zadovoljstva, saj je pred vami obdobje, ko vam bo šlo vse po načrtih, še posebej na ljubezenskem področju. Spoznali boste nekoga, ki bo v vašem življenju več kot samo senca.

On: Začeti morate na pravem koncu, pa bo vse steklo tako kot bi si lahko samo želeli. Vključite tudi prijatelje, saj vam bodo znali izkazati svojo naklonjenost. To je vaš srečen teden, ko enostavno ne boste poznali ovir.

DEVICA

Ona: Odprla se vam bo odlična poslovna alternativa, za katero se bo treba hitro odločiti in ne odlašati. Vsekakor se vam splača tvegati, saj sami veste, da ste sposobni tudi še večjih izzivov, kot je ta.

On: Končno se vam bo uspelo sporazumeti glede nekega posla, ki vam že dlje ne pusti spati. Še vedno bo pred vami precej dela, ki ga boste s prijateljevo pomočjo igraje opravili.

TEHTNICA

Ona: Čeprav ste v precej nestabilnem obdobju, se boste vendarle morali odločiti, kaj sploh hočete od življenja, drugače boste ostali popolnoma sami. Ne izzivajte usode, maščevalo se vam bo tudi tam, kjer tega sploh ne pričakujete.

On: To, kar se vam bo zdelo, da je ljubezen, bo šele njen začetek. In to, kar vas še čaka, bo še veliko lepše in zanimivejše. Treba bo le obdržati sedanjí tempo življenja, kar ne bo tako lahko, kot si mislite.

ŠKORPIJON

Ona: V vaše življenje bo vstopila oseba, ki jo že dlje skrivaj opazujete. Zgodilo se bo povsem nepričakovano, vendar nikar ne omahujete, ampak izkoristite priložnost, ki se vam bo ponudila. Konec bo več kot dober.

On: V izdatni meri si boste morali pomagali z diplomacijo, če boste želeli ohraniti odnose s prijatelji na takšni ravni, kot so zdaj. Vaše nenavadno obnašanje bo vzbudilo precejšen preplah in na nek način celo odvrčanje.

STRELEC

Ona: Preveč se bojite, da bi lahko odločilno posegli v dogajanje. Včasih zadostuje že kanček poguma in se spremeni celo življenje. Bili bi več kot nerodni, če vam ne bi uspelo izkoristiti priložnosti, ki se vam bo ponudila.

On: Čeprav vas skrbijo finančne zadeve, se bo vse skupaj izteklo celo bolje, kot boste pričakovali. Pri tem bo imel precejšnje zasluge tudi prijatelj, ki vam bo tudi tokrat nesebično priskočil na pomoč v trenutku, ko bo to najbolj potrebno.

KOZOROG

Ona: Razočarali boste sebe in druge in si s tem prizadejali veliko škodo. Drugič si ne zadajajte nalog, ki jih ne morete izpeljati do konca, drugače se boste znašli v velikih težavah, iz katerih se ne boste zlepa izvlekli. Počasi se daleč pride.

On: Oseba, s katero ste že dlje v dobrih odnosih, ne bo več mogla krotiti svojih strasti in vam bo razodela svoja čustva. Nikar se ne izmikajte, preživeli boste čudovit teden in še bolj čudovit konec tedna.

VODNAR

Ona: Denar se ne bo obrnil tako, kot ste si zamislili. Ukrepajte, dokler še ni prepozno. Spomnili se boste nekdanjega prijatelja, ki vam je nekoč že precej pomagal pri neki podobni zadevi. Pokličite ga, ničesar ne morete izgubiti ...

On: Prepričani ste, da ste velikodušni in razumevajoči, toda ali vas takšnega vidijo tudi drugi? S preveliko samohvalo se lahko le zagovorite, zato bodite malo bolj objektivni. Nekdo pričakuje od vas veliko več, kot ste pripravljeni dati.

RIBI

Ona: Čeprav se boste s prijateljem zapletli v precej kočljiv pogovor, se boste vendarle iz vsega skupaj kar precej naučili in potegnili zaključke za prihodnje poteze na ljubezenskem področju.

On: Pogrešate to, kar so vam nekoč vsi zavidali, a ste lahkomi-selno vrgli stran. V prihodnje bodite bolj premišljeni, da ne boste ponavljali starih napak. Posvetite se najbližjim, pogrešajo vas.

Veselje na snegu

Nekdanji smučarski zvezdnik **Jure Košir** in deskar **Rok Marguč** že nekaj časa nista več šolarja, a kljub temu sta otroško razposajena pozdravila četrto- in petošolce na Rogli, kjer so se v ponedeljek zbrali na dogodku Šolar na smuči. Verjetno je sneg tisti, ki ju vedno znova spravi v dobro voljo – za razliko od mnogih drugih v teh dneh. Če se lahko Košir po njem spušča povsem brezskrbno, pa je Marguč v teh dneh gotovo že malo na trnih, saj se bliža tekma svetovnega pokala v deskanju na domači Rogli.

Foto: Grupa

Zven kamna

Uvod v letošnji Bumfest je bil interaktivni umetniški projekt Zveneče skulpture - Zven kamna, ki te prevzame. Skulpture iz kamna je izdelala Alen-

ka Vidrgar, medtem ko sta se **Dragica Čadež** in **Boštjan Lapajne** lotila glin. Neobičajen koncert v Savinovem salonu sta izvedla tolkalca **Matevž Bajde** in **Franci Krevh**, ki sta na različne skulpture zaigrala

skladbo Kamen in voda skladatelja Pavla Mihelčiča.

Prireditve je povezovala igralka **Lučka Počkaj**, ki ji je pozorno prisluhnila tudi akademska kiparka **Dragica Čadež**.

Foto: SHERPA

Prazniki so mimo, sezona »kuhančka« še ne

Da zna pripraviti izvrstno kuhano vino, smo sumili že prej. V prazničnem decembru pa smo se v najhujšem mrazu o tem lahko tudi prepričali. **Dušan Polenšek**, nekdanji policist, danes tudi gostinec, pravi, da iz slabega vina pač ne moreš narediti dobrega »kuhančka«. Po njem v teh snežnih dneh diši tudi na Ramni plaži ob Slivniškem jezeru, kjer sta Dušan in njegov sin Luka ustvarila eno prijetnejših družabnih srečališč na Šentjurskem.

Foto: Grupa

»A če znamo za toploto poskrbeti kako drugače, se tudi v zimskih dneh prileže kozarec hladnega vina,« je ob to dodal še en znani šentjurski gostinec **Marjan Bohorč** (levo), ki smo ga ujeli med stojnicami v preteklih dneh. Da se iz kislice in drugih slabih sestavin ne da pričarati kaj dobrega, pa bi se verjetno strinjal tudi on.

»Važno je imenovati se Janja«

Na prireditvi ob 15-letnici Doma starejših Laško je župan **Franc Zdolšek** ob čestitkah vodji doma ob jubileju tudi razkril formulo, kako do direktorskega mesta v Laškem. »Očitno se je treba imenovati Janja«. Kot parafraza znamenitega dramskega dela Oscarja Wilda Važno je imenovati se Ernest.

Bo kar držalo, saj je direktorica javnega zavoda Stik Laško **Janja Urankar Berčon**

(na sredini), direktorica Zdravstvenega doma Laško **Janja Knapič** (levo) in vodja doma starejših v Laškem **Janja Podkoritnik Kamenšek** (desno). Morda pa je to tudi formula za novo direktorico občinske uprave. **Stanka Jošt**, trenutno še vršilka dolžnosti direktorice, se še ni odločila, ali se bo prijavila na nov razpis, že tretji po vrsti v letu dni. Če pa se bo, se ve, kaj bo moral biti prvi korak – preimenovanje na upravni enoti.

Foto: RG, arhiv NT

Rekreacija kar v službi

Fitnes? Ne, **Nena Horvat**, vodja marketinga celjskega Citycentra, je le preverila, kako deluje eden od eksperimentov na letošnjem Laboratoriju otroške vedoželjnosti. Je pa res, da se je bilo treba malo potruditi, da je zadeva delovala, kar v teh zimskih dneh, ko ni možnosti za pravo kolesarjenje, tudi ni slabo.

Foto: SHERPA